

Официален вестник

на Европейския съюз

C 54

Издание
на български език

Информация и известия

Година 55
23 февруари 2012 г.

Известие №	Съдържание	Страница
	I Резолюции, препоръки и становища	
	РЕЗОЛЮЦИИ	
	Комитет на регионите	
	93-та пленарна сесия от 14 и 15 декември 2011 г.	
2012/C 54/01	Резолюция на Комитета на регионите относно приоритетите на Комитета на регионите за 2012 г. въз основа на законодателната и работна програма на Европейската комисия	1
	СТАНОВИЩА	
	Комитет на регионите	
	93-та пленарна сесия от 14 и 15 декември 2011 г.	
2012/C 54/02	Становище на Комитета на регионите относно „Насърчаване на селскостопанските продукти“	8
2012/C 54/03	Становище на Комитета на регионите относно „Рамка на ЕС за национални стратегии за интегриране на ромите до 2020 г.“	13
2012/C 54/04	Становище на Комитета на регионите относно „Преглед на европейската политика за съседство“	18

BG

Цена:
4 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

<u>Известие №</u>	Съдържание (<i>продължение</i>)	Страница
2012/С 54/05	Становище на Комитета на регионите „По-малко административни процедури за гражданите: насърчаване на свободното движение на официални документи и признаването на действието на актовете за гражданско състояние“	23
2012/С 54/06	Становище на Комитета на регионите „Към космическа стратегия на Европейския съюз в услуга на гражданите“	28
2012/С 54/07	Становище на Комитета на регионите „Приносът на местните и регионалните власти в ЕС към конференцията на ООН по въпросите на устойчивото развитие 2012 (Рио+20)“	34

III *Подготвителни актове*

КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

93-та пленарна сесия от 14 и 15 декември 2011 г.

2012/С 54/08	Становище на Комитета на регионите относно „Новата многогодишна финансова рамка за периода след 2013 г.“	40
2012/С 54/09	Становище на Комитета на регионите относно „Енергийната ефективност“	49
2012/С 54/10	Становище на Комитета на регионите относно „Обща консолидирана основа за облагане с корпоративен данък (ОКООКД)“	65

I

(Резолюции, препоръки и становища)

РЕЗОЛЮЦИИ

КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

93-ТА ПЛЕНАРНА СЕСИЯ ОТ 14 И 15 ДЕКЕМВРИ 2011 Г.

Резолюция на Комитета на регионите относно приоритетите на Комитета на регионите за 2012 г. въз основа на законодателната и работна програма на Европейската комисия

(2012/С 54/01)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

I. Бъдещето на Съюза

1. е убеден, че основното предизвикателство за Европейския съюз в настоящия момент е да се възстанови доверието на гражданите в неговата способност да осигури финансова стабилност и възобновяване на икономическия растеж, както и да наложи върховенството на политическото решение, легитимирано по демократичен път, над отрицателното въздействие на финансовите пазари;

2. се обявява в подкрепа на задълбочаване на европейската интеграция в областта на икономическото управление, при условие че това задълбочаване е легитимирано по демократичен път и се извършва в рамките на институциите на Европейския съюз. Признава обаче, че Европейският съвет от 9 декември 2011 г. не може да приложи общностния метод по отношение на новия фискален пакт и засилената координация на икономическата политика, въпреки волята на 26 от 27-те държави-членки да запазят общностния метод, тъй като за това беше необходимо единодушие; остана единствено междуправителственият подход с всичките си правни и политически последици. Изразява съжаление, че досега е следван прекалено тесен подход с проекта за включване единствено на бюджетната дисциплина в междуправителствен договор. Според Комитета на регионите евентуална реформа на Договора от Лисабон е възможна в рамките на конвент, съставен по модела на Конвента за бъдещето на Европа (2002-2003 г.), който да гарантира пълното участие на европейските институции, включително и на Комитета на регионите;

3. приветства факта, че в този труден икономически, бюджетен и институционален контекст Комисията е решила да защитава енергично общностния метод. По мнение на Комитета на регионите в качеството му на политическа асамблея на представителите на местните и регионалните власти в ЕС това е единственият възможен вариант за гарантиране на демократичната легитимност на Съюза, за постигане на ценностите, свързани

със солидарност и сближаване, както и за спазване на принципите на многостепенно управление, субсидиарност и пропорционалност. Потвърждава намерението си да претвори това взаимодействие на ценности в преразгледаното споразумение за сътрудничество между Комисията и Комитета на регионите, което е в процес на договаряне;

4. приветства предстоящото присъединяване на Хърватия и потвърждава желанието си още от януари 2012 г. да приеме хърватски наблюдатели, които да участват в дейностите му;

II. Акцент върху спецификата и върху добавената стойност на бюджета на Съюза

5. подчертава, че бюджетът на Съюза, макар и ограничен по отношение на относителния си размер, е от основно значение за посрещане на предизвикателствата, определени в Договора от Лисабон и в стратегията „Европа 2020“. Акцентира върху спецификата на бюджета и неговата добавена стойност по отношение на националните, регионалните и местните бюджети, в смисъл че този бюджет е винаги в равновесие – което означава, че нито едно евро не отива за погасяване на дългове – и е предназначен основно (до 94,5 %) за инвестиции на национално, регионално и местно равнище. Подчертава ключовото значение на ефекта на лоста на европейския бюджет за стратегията за възстановяване на европейската икономика и за финансиране на структурни инвестиции на регионалните и местните органи на властта, поспециално в контекста на настоящата криза;

6. подчертава необходимостта КР винаги да изразява своите политически позиции относно бъдещите мерки на ЕС за задълбочена фискална и икономическа интеграция и относно синергиите между поднационалните и националните бюджети и бюджета на ЕС; КР трябва да защитава правомощията на регионалните и местните власти с оглед на финансовата автономия и да реагира на всички мерки, които оказват въздействие върху възможността на регионалните и местните власти да теплят заеми при достъпни условия;

7. призовава двете направления на бюджетния орган да се договорят до края на 2012 г. за многогодишната финансова рамка (МФР) за периода 2014-2020 г. и съгласно ангажимента, поет в член 311 от Договора за функционирането на Европейския съюз, за реформа на системата на собствените средства на Европейския съюз с цел да се разчупи логиката за „подобаваща компенсация“ и да се остави достатъчно време за финализиране на договорите за партньорство и на оперативните програми, които ще последват приемането на законодателни мерки във връзка с МФР;

8. приветства предложението на Европейската комисия за пилотен етап на инициативата за облигационните заеми;

III. *Бъдещето на политиката на сближаване и транспортната политика*

9. счита, че политиката на сближаване е основната политика на Европейския съюз за предоставяне на средства, която е в състояние да спомогне за балансирано и устойчиво икономическо развитие на всички европейски региони както в социално, така и в екологично отношение; във връзка с това изразява съжаление за намалението на бюджета на тази политика в предложението за многогодишна финансова рамка за 2014-2020 г., особено в настоящия контекст на икономическа, финансова и социална криза, и в перспективата на амбициозните цели на стратегията „Европа 2020“;

10. приветства запазването на политиката на сближаване за всички региони на Съюза, както и опростената структура, основаваща се на две цели и на три категории региони, така както са представени в законодателния пакет от 6 октомври 2011 г., но все пак изразява отново желанието си към критерия БВП на глава от населението да бъдат добавени други допълнителни критерии, по-специално във връзка с прилагането и оценката на програмите, тъй като този показател не отразява в достатъчна степен равнищата на икономическо развитие, социално сближаване и екологична устойчивост, нито регионалните различия;

11. приветства предложенията на Европейската комисия (1) да се създаде обща стратегическа рамка за подобряване на сближаването и взаимодействието между политиките на Съюза и (2) да се сключи договор за партньорство между Комисията и всяка държава-членка и приветства факта, че местните и регионалните власти са привлечени да участват пряко в изготвянето на тази политика;

12. признава важната роля, която политиката на сближаване може да играе за осъществяване на стратегията „Европа 2020“, но припомня, че нейната същност, записана в Договора, е да намалява икономическите, социалните и териториалните различия и затова отправя искане за повече гъвкавост в избора на тематични цели и в насочването на средствата, като се отдава съществено значение на принципите на многостепенно управление и партньорство с местните и регионалните власти;

13. подкрепя предложенията в законодателния пакет относно засилването на градското измерение, действията за местно развитие и интегрираните териториални инвестиции и призовава за прилагане на плановете за действие за градска мобилност с финансова подкрепа от Европейския съюз. Едновременно с това обръща внимание на необходимостта

измерението на развитието на селските райони да бъде отразено в достатъчна степен в планирането на политиката на сближаване, като по подходящ начин се свърже с ОСП;

14. приема принципа, че посредством система за обвързване с условия трябва да се търси повече ефикасност на публичните разходи, свързани с политиката за сближаване, но същевременно предупреждава да не се усложнява много прилагането на такава система; подкрепя идеята за предварително обвързване с условия, стига списъкът на условията, които трябва да се спазват да е опростен; приема принципа за последващо обвързване с условия, но само ако местните и регионалните власти участват пряко в изготвянето на използваните показатели за резултатите; за разлика от това отхвърля предложенията в областта на макроикономическото обвързване с условия, основани на Пакта за стабилност и растеж и изказва сериозни резерви по отношение на създаването на резерв за изпълнението;

15. подкрепя укрепването на целта за териториално сътрудничество с насочване на по-значими финансови средства, за да се постигне нещо повече от обмен на добри практики между европейските региони;

16. приветства факта, че предложението за преразглеждане на регламент 1082/2006 относно Европейската група на териториално сътрудничество (ЕГТС) включва голям брой от предложенията на Комитета на регионите, особено що се отнася до участието в ЕГТС на заинтересовани страни от икономиката и от гражданското общество и улесняването на достъпа до този инструмент на местни власти от трети страни. Подчертава трансграничните възможности на този инструмент чрез всички общности политики. Затова се ангажира да продължи своите действия за популяризиране на този инструмент, най-вече чрез своята много подходяща за целта платформа и възнамерява да продължи за осигуряване управлението на регистъра на ЕГТС;

17. счита, че „механизъмът за свързване на Европа“, който разполага с 50 млрд. евро, може да има положително въздействие и да окаже значителен ефект на лоста за засилване на икономическото, социалното и териториалното сближаване в Съюза и благодарение на емитирането на облигации за проекти да привлече други инвестиции; все пак този механизъм трябва да бъде в съответствие с управлението на политиката на сближаване и нейния бюджет; при всяко положение счита, че е от основно значение да се осигури последователност и съвместимост с проектите, финансирани по линията на структурните фондове и да се включат местните и регионалните власти в подбора на проекти;

18. ще се произнесе в подробности по новата законодателна рамка за ТЕМ-Т, която има за цел да обхване всички заинтересовани страни от политиката за ТЕМ-Т, а не само държавите-членки и би могла значително да намали регулаторните пречки за изграждането на европейска транспортна система;

19. подкрепя интернализацията на разходи за общностите, на разходите свързани с осигуряването на достъпност и на екологичните разходи чрез хармонизирано данъчно облагане за всички видове транспорт, приходите от което да се насочат към изграждането на интегрирана, ефикасна и устойчива транспортна система; освен това подкрепя насърчаването на нови инструменти за финансиране, по-конкретно европейските облигации за проекти; счита, че по-значителното използване на публично-частни партньорства също би спомогнало за осигуряване на финансиране за нови проекти в областта на транспортната инфраструктура;

20. подчертава нуждата от цялостна стратегия на Европейската комисия за огласяване на въздействието и ползите от политиката на сближаване на местно равнище, припомня ролята, която могат да играят местните и регионалните власти и предлага подкрепата на КР в това отношение;

IV. Претворяване на стратегията „Европа 2020“ в партньорство

21. настоява да се даде пълно териториално измерение на стратегията „Европа 2020“;

22. изразява съжаление, че в повечето случаи при подготовката на Националните програми за реформа във връзка със стратегията „Европа 2020“ беше пропусната възможността за превръщане на стратегията „Европа 2020“ в партньорство между всички равнища на управление. В годишните обзори на растежа на Европейската комисия за 2012 г. и за 2013 г. трябва да се подчертае необходимостта държавите-членки да включат многостепенното управление и партньорството в своите доклади за напредъка. Те следва да отчетат в каква степен и по какъв начин всички партньори, включително местните и регионалните власти са били включени в изпълнението на стратегията „Европа 2020“. При необходимост и с цел да се увеличи ангажираността със стратегията, трябва да се дадат специфични препоръки по този въпрос. Доверието в стратегията „Европа 2020“ е заложено на карта, ако продължи да липсва партньорство между ЕС, националното, регионалното и местното равнище и гражданите;

23. припомня предложението си във всяка държава-членка да бъдат сключени териториални пактове, за да се гарантира основано на партньорство изпълнение на Националните програми за реформи и съвместна подготовка на договорите за партньорство; настоява предложеният от Комисията принцип на партньорство да стане ефективен, като постигането на споразумение между всички публични органи на властта, които имат легални правомощия да предоставят средства от ЕС, стане предварително условие за одобряване на договорите за партньорство и като се насърчава възможността за териториални пактове;

24. счита, че проследяването на водещите инициативи следва да бъде засилено и наблюдавано по отношение на постигнатите резултати. Необходими са постоянни усилия за популяризиране на действията в рамките на водещите инициативи на заинтересованите страни на местно равнище. Неотдавнашното изследване на КР относно „Европа 2020“: какво се случва на местно равнище показва, че колкото по-добре местните и регионалните власти познават водещите инициативи, толкова те са по-поллезни за местните и регионалните действия. Това също така дава възможност съществуващите местни и регионални инициативи да се впишат в контекста на по-широките европейски цели, придавайки чувство за съпричастност и координирани действия;

IV. А. Интелигентен растеж

25. смята, че настоящият бюджет на ЕС за финансиране на научноизследователска дейност е недостатъчен и затова приветства значителното увеличаване на средствата, предназначени за научноизследователска дейност и иновации по МФР (от 53 млрд. на 80 млрд. евро). Това доближава ЕС до целта на стратегията „Европа 2020“ за инвестиране на 3 % от БВП на ЕС в научноизследователска дейност и иновации, в духа на създаването на „Съюз за иновации“. Подчертава нуждата по-добре да се интегрират националните програми и Европейската рамкова програма за научноизследователска дейност;

26. подкрепя създаването на „Хоризонт 2020“ – обща стратегическа рамка за научни изследвания и иновации, тъй като тя предлага възможност за опростяване и консолидиране на

различните програми за финансиране в тази област като Седмата рамкова програма за научноизследователска дейност (ПП7) и Програмата за конкурентоспособност и иновации (ПКИ). Посочва обаче, че общата стратегическа рамка за научни изследвания и иновации следва да бъде добре координирана и съгласувана с предложената обща стратегическа рамка за структурните фондове. Приветства във връзка с това регионалното табло за проследяване на резултатите от иновации, съгласно дадената от Комитета препоръка⁽¹⁾, че трябва да се обърне внимание на изготвянето и публикуването на табло за проследяване на резултатите от иновациите на регионално равнище, което ще даде възможност на местните и регионалните власти, академичните среди (университети, колежи и научноизследователски институти) и на предприятията да оценяват и наблюдават успеха на регионалната дейност в областта на иновациите;

27. подкрепя разширяването и увеличаването на средствата в програмата „Образование Европа“ за периода след 2013 г. за образователни проекти, насърчаващи мобилността. Счита, че образование, което улеснява независимото мислене, творчеството и иновациите, е ключовият фактор за осигуряване на растеж и конкурентоспособност в бъдеще. Също така Комитетът на регионите признава ролята на образованието за развитието на цялостната личност и неговото социално измерение, както и осигуряването на равни възможности за достъп до образование, обучение и мобилност. Приветства факта, че Европейската комисия е отчела неговия призив за включване на спорта в интегрираната програма в областта на образованието, обучението, младежта и спорта;

28. подчертано приветства плановете на Комисията да свърже националните научноизследователски системи и да гарантира свободната конкуренция в областта на научните изследвания и основните университетски длъжности;

29. подкрепя по-нататъшни действия за оползотворяване на потенциала на електронната търговия, електронното управление и като цяло на прогреса, основаващ се на ИКТ, като се спазват правата на гражданите за достъп до достоверна информация, сигурност и личен живот. КР признава значителното въздействие на Програмата в областта на цифровите технологии в областта на енергийната ефективност, оперативното съвместимите обществени услуги и финансирането на ширококоловите мрежи на цялата територия на Европейския съюз. Във връзка с това приветства отпускането на бюджет от 9,2 млрд евро за цифрови мрежи в рамките на Механизма за свързване на Европа и свързаните с това Насоки за европейските телекомуникационни мрежи;

30. припомня целта, определена във водещата инициатива „Програма в областта на цифровите технологии за Европа“⁽²⁾, до 2013 г. всички европейци да имат достъп до основните ширококоловите услуги. Счита, че тази цел следва да бъде допълнена от подход, основан на определянето на правата на гражданите в тази област, а така също и на конкретни задължения за предоставяне на обществени услуги;

31. подкрепя акцента, който бъдещата програма „Създавателна Европа“ за периода след 2013 г. поставя на постигане на целите на стратегията „Европа 2020“. Чрез обединяването на култура и медиите програмата трябва да улесни разпространението на културните продукти, да създаде единен онлайн пазар за аудио-визуални произведения и да помогне за оползотворяване на потенциала за създаване на работни места в културните и творческите сектори, като същевременно запазва и доизгражда европейските културни ценности;

⁽¹⁾ CdR 468/2000.

⁽²⁾ COM (2010) 245 окончателен.

IV. Б. Приобщаващ растеж

32. приветства факта, че Комисията възнамерява да насочи своите усилия към стабилността и растежа, като същевременно включва и няколко важни инициативи по социални въпроси в работната си програма;

33. повтаря призива си към Европейската комисия, отправен в неотдашното становище относно социалните жилища (CdR 71/2011), да бъде създадена възможно най-бързо рамка на ЕС, предоставяща възможност за достъпни и подходящи жилища за всички; посочва, че тази рамка би отговаряла напълно на целите на стратегията „Европа 2020“ за премахване на бедността и подобряване на здравето на европейското население; също така отправя искане подобна политическа рамка да бъде приведена в съответствие с политиките на ЕС в областта на енергетиката, а реновирането на жилищата с цел повишаване на енергийната ефективност да остане допустимо за финансиране по линия на Европейския фонд за регионално развитие като ключов елемент на социалното сближаване;

34. поставя въпроса за проследяване на инициативата „Възможности за младите“, обявена в речта на председателя на Европейската комисия за състоянието на Съюза;

35. поема ангажимент да даде своя принос за пакета на Европейската комисия за социалното предприемачество, което е от важно значение за местните и регионалните власти в светлината на тяхната роля на работодатели, доставчици на услуги и потребители;

36. ще даде своя принос за препоръките на Европейската комисия относно бедността при децата във връзка с целите на стратегията „Европа 2020“ за справяне с безработицата, социалното изключване и бедността;

37. приветства факта, че Съветът по селско стопанство и рибарство от 14 ноември 2011 г. прие преходно решение да запази програмата за хранителни помощи на най-нуждаещите се до 2013 г., но съжалява, че няма съгласие за продължаването ѝ след 2013 г.; счита във всеки случай, че ако обхватът на Програмата за развитие на общините се премести от Общата селскостопанска политика в Европейския социален фонд, то средствата следва да се преместят в съответната бюджетна структура;

38. ще работи активно за изготвяне на многогодишните програми за периода 2014-2020 г. в областта на здравеопазването и политиката за защита на потребителите, както и на програмата „електронно здравеопазване“;

39. подчертава важната роля на местните и регионалните власти в оползотворяването на потенциала на спорта като фактор за социална интеграция и здравословен начин на живот;

IV. В. Устойчив растеж

40. поема ангажимент активно да допринесе в подготовката на ЕС и да участва в Конференцията на Обединените нации за устойчивото развитие през юни 2012 г. (Среща за Земята „Рио +20“) и в проследяването на срещата; в този контекст призовава за разработване на пътна карта за екологична местна икономика по време на срещата на върха в Рио и за преразглеждане на структурите за управление на ООН с цел да бъде напълно призната ролята на местните и регионалните власти като основни партньори по пътя към устойчиво развитие;

41. отново призовава Европейската комисия да представи възможно най-скоро през 2012 г. предложение за Седмата програма за действие в областта на околната среда, която да определя ясни цели и срокове и да наблегне на механизмите, които могат да подкрепят местните и регионалните власти в прилагането на законодателството на ЕС в областта на околната среда, включително евентуално разширяване на Конвента на кметовете към по-обхватна програма за ефективно използване на ресурсите, със специален акцент върху устойчивото управление на водите и отпадъците;

42. със задоволство очаква да оцени предстоящата Пътната карта за енергетиката до 2050 г. и препотвърждава ангажимента си да насърчава устойчивите енергийни решения на местно равнище и да подпомага прехода към икономика с ниски въглеродни емисии; възнамерява да отговори на нуждата от по-балансиран енергийни политики и механизми за подкрепа;

43. отправя искане към Европейската комисия в прилагането на стратегията на ЕС за биологичното разнообразие до 2020 г. да вземе предвид решението на 10-ата Конференция на страните по Конвенцията за биологичното разнообразие за „План за действие за поднационалните правителства, градовете и другите местни власти относно биологичното разнообразие“ (2011-2020 г.);

44. подчертава усилията на ЕС за постигане на правно обвързващо международно споразумение под егидата на ООН и приветства осъществения в Дърбан напредък като важни стъпки в правилната посока; призовава за това международният дебат за климата след Дърбан да се основава на напредъка, постигнат по време на конференцията в Канкун, където беше призната първостепенната роля на поднационалното управление, като бяха признати и подкрепени по-активно важните действия за адаптиране към изменението на климата и смекчаване на последиците от него, предприети на местно и регионално равнище, включително дългосрочните усилия за изграждане на екологична икономика с ниски въглеродни емисии;

45. призовава за включване на политиката за опазване на околната среда и приоритетните действия във връзка с изменението на климата в други политики, за да се увеличат максимално синергиите между тях;

46. приветства амбицията за увеличаване на размера на разходите, свързани с климата до минимум 20 % в контекста на многогодишната финансова рамка на ЕС за периода след 2013 г.; отново отправя призив към бюджетния орган на ЕС да гарантира, че бюджетът на ЕС и неговата многогодишна финансова рамка са по-правилно насочени към оползотворяване на пълния потенциал на местните и регионалните усилия за смекчаване на изменението на климата и увеличаване на подкрепата за средносрочните и дългосрочните инвестиции в местни и регионални проекти за икономия на енергия и енергийна ефективност, по-конкретно в рамките на Конвента на кметовете;

47. отново призовава във връзка с това новият инструмент LIFE да продължи да подкрепя местните и регионалните власти като основни бенефициери и да играе ролята на катализатор за тях, за да се увеличи максимално използването на средства на ЕС за осъществяване на амбициозни проекти за опазване на околната среда;

48. приветства обявеното преразглеждане на регламента за ядрената безопасност;

V. Развитие на многостепенното управление в изготвянето на политиките на ЕС и подобряване на интелигентното регулиране

49. приветства цялостната подкрепа на европейските институции за многостепенното управление, основано на политиките на Европейския съюз и обръща специално внимание на законодателния пакет за политиката на сближаване, който утвърждава многостепенното управление като един от водещите общи принципи; все пак отправя искане към европейските институции да приложат на практика многостепенното управление като включат истинска култура на многостепенно управление в подготвителните етапи на политиките и да предложат конкретни новаторски механизми и инструменти, основани на многостепенно управление и партньорство;

50. подчертава, че един подход на ЕС за интелигентно регулиране следва да има за цел намаляването на административните и финансовите тежести за обществените институции и частните организации на местно и регионално равнище в ЕС. Подобен подход се основава на: политически цикъл, в който законодателството непрестанно се преразглежда и се адаптира към новите предизвикателства и обстоятелства; задълбочена оценка и конкретен опит в прилагането на всички управленски равнища; както и въвеждане на нови решения в областта на електронното правителство;

51. поема ангажимент да продължи да наблюдава прилагането на принципа на субсидиарност, по-специално в сътрудничество с другите институции на ЕС и с националните и регионалните парламенти;

52. с цел подобряване на регулаторната среда призовава за оценки на въздействието на ЕС, в които по-добре да се взема предвид териториалното измерение и предлага самият той да допринесе по-структурирано за оценките на въздействието, извършвани от Европейската комисия; смята също така да разработи механизми, чрез които да допринесе за последващата оценка на съществуващото законодателство, по-конкретно като проучва по какъв начин законодателството на ЕС се прилага на местно и регионално равнище;

53. приветства удължаването на времето за обществени допитвания от 8 на 12 седмици;

VI. Разгръщане на потенциала на единния пазар

54. приветства подкрепата на Европейския парламент в размер на 2 милиона евро за програмата „Еразъм“, предназначена за обучение на общинските съветници; призовава Европейската комисия да осигури бързото и ефективно използване на този бюджет и потвърждава ангажимента си да играе активна роля в разработването на тази програма;

55. отново подчертава необходимостта законодателството за единния пазар да защита социалната хоризонтална клауза по смисъла на член 9 от Договора за функционирането на Европейския съюз;

56. подчертава във връзка с необходимостта от осъвременяване на регламента относно компенсациите за услуги от общ икономически интерес (УОИИ) (пакета *Almunia*) искането си за увеличаване на минималния таван за освобождаване на 800 000 евро годишно, за да се разшири обхватът на освободените социални услуги, да се премахне критерият за освобождаване,

свързан с числеността на населението и да бъде изоставена идеята Европейската комисия да получи мандат за измерване на ефективността на предоставянето на УОИИ;

57. все още очаква Европейската комисия да представи обявените в съобщението относно Акта за единния пазар от април 2011 г.⁽³⁾ „набор от мерки, за да се гарантира по-добре, че рамката на УОИИ, включително на социалните услуги от общ интерес (СУОИ), им позволява да изпълняват задачата си“ и че „във връзка с член 14 и протокол 26 Комисията ще проучи и необходимите действия за гарантиране на всички граждани на достъп до неотменните ежедневни услуги на достъпни цени, както и на участие в социално-икономическата дейност“. Също така очаква Комисията да представи обявеното съобщение относно рамката за качеството на услугите от общ интерес;

58. приветства осъвременяването на законодателната рамка на ЕС за обществените поръчки във връзка с целите на стратегията „Европа 2020“ и допълнителните възможности в обществените поръчки да се включат цели като справяне с изменението на климата, опазване на околната среда, предотвратяване на социалното изключване и насърчаване на иновациите и електронното управление.

59. приветства предложението на Комисията за проект на директива и проект на регламент относно агенциите за кредитен рейтинг, представено на 15 ноември 2011 г., и по-специално целите за намаляване на степента, в която финансовите институции разчитат на кредитните рейтинги и за повишаване на отговорността на агенциите за кредитен рейтинг по отношение на рейтингите, които изготвят; изразява обаче съжаление, че Комисията не е взела предвид призива на Европейския парламент⁽⁴⁾ да извърши проучване на осъществимостта и въздействието на създаването на обществена и независима европейска агенция за кредитен рейтинг;

60. очаква Бяла книга на Комисията за пенсионните системи, която да бъде придружена от съответните оценки на въздействието върху местните и регионалните власти, тъй като те представляват по-голямата част от работната сила в публичния сектор в Европа и управляват допълнителните пенсионни схеми за своите служители;

61. подчертава значението на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията (2014-2020 г.) (ЕФПГ) и необходимостта от него като инструмент за противодействие на въздействието от глобализацията върху заетостта. Все пак това е ответен инструмент, ЕФПГ не може да замести една превантивна стратегия за заетост, която да се стреми към изпреварващи дългосрочни икономически промени и реструктуриране. Още повече ЕФПГ не може да се превърне в компенсаторен механизъм за намаляване на въздействието на споразуменията за свободна търговия. Отхвърля предложението ЕФПГ да бъде финансиран извън обхвата на многогодишната финансова рамка;

62. подчертава значението на присъждането на знака „Европейски предприемачески регион“, чието начало бе поставено през 2010 г. като трансгранична мрежа за обмен между региони, които разработват регионални стратегии „по мярка“, за да насърчат предприемачеството и да почерпят от иновативния потенциал на предприятията;

⁽³⁾ COM(2011) 206 окончателен.

⁽⁴⁾ Виж параграф 60 от Резолюция на Европейския парламент от 20 октомври 2010 г. относно финансовата, икономическа и социална криза: препоръки за мерките и инициативите, които трябва да се предприемат (междинен доклад).

63. призовава за създаване на партньорства в рамките на Small Business Act за по-нататъшно прилагане на Small Business Act (SBA) на регионално равнище и би желал да участва в консултативната група за SBA, която предстои да бъде създадена;

VII. Осъществяване на програмата на гражданите: свобода, сигурност и правосъдие

64. очаква влизането в сила на регламента за европейската гражданска инициатива, който ще активизира демократичния живот в ЕС засилвайки участието на гражданите и на организираното гражданско общество в определянето на политиките на ЕС и в крайна сметка изграждайки силно усещане за гражданска съпричастност и принадлежност към Съюза; поема ангажимент да играе активна роля в осъществяването на европейски граждански инициативи;

65. подчертава значението на изграждането на европейско публично пространство, в което разбирането за различни равнища на европейска идентичност и европейско гражданство – в допълнение към гражданството на държава-членка или към национална, регионална и местна идентичност – спомага за укрепване на европейската демокрация; във връзка с това приветства обявяването на 2013 г. за Европейска година на гражданите и подчертава, че е важно да се предоставят достатъчно средства и програми за насърчаване на основните права, демокрацията и участието на гражданите в европейския проект. Затова, в допълнение към предложените програми в областта на правосъдието, правата и гражданството, очаква да даде своя принос за адаптиране на очакваната програма „Европа за гражданите“, за да се гарантира, че ще продължи подкрепата за партньорствата за побратимяване на градове и механизмите за подпомагане на децентрализираната комуникация;

66. твърдо вярва в една отворена Европа, опираща се на високо равнище на защита и пълно зачитане на основните права на всички; това следва да бъде ръководен принцип за всяко действие и законодателен акт в областите на действие на ЕС; призовава за цялостно прилагане на главата за основните права чрез конкретни действия и инициативи;

67. потвърждава ангажимента си да допринесе за окончателното постигане на целите на Програмата от Стокхолм и Плана за действие за нейното изпълнение, по-конкретно за развитието на последователни и координирани политики за миграцията и убежището, границите и сигурността; признава необходимостта от „интелигентни“ външни граници и подчертава, че е важно да се поддържа и укрепва пространството без вътрешни граници; във връзка с това приветства намерението да се засили управлението на системата Шенген като същевременно се запази нейният общностен характер и се гарантира, че необходимите отговори на външни събития се основават на прозрачни, общи европейски правила, които не ограничават неоправдано съществуващото трансгранично сътрудничество;

68. предвид нарастващите предизвикателства в тази област приветства предложеното значително увеличение на бюджетните средства за вътрешните работи в многогодишната финансова рамка за 2014-2020 г. и опростяването на структурата на програмите за вътрешните работи от шест на две: Фонд за убежище и миграция и Фонд за вътрешна сигурност; все пак призовава да се намери баланс между сигурността и свързаните с границите разходи и разходите в области, в които действията

на местните и регионалните власти носят очевидна добавена стойност като интеграцията на мигрантите и условията за прием на търсещите убежище;

69. призовава за действителен напредък по отношение на настоящата възможност за гражданите да се движат свободно на територията на Съюза. Това включва опростяване на процедурите за граждани, които са избрали да се преместят на територията на ЕС, в области като признаване на актовете за гражданско състояние, наследствените права и бракоразводните решения;

70. смята, че местните и регионалните власти могат да допринесат значително за развитието на стабилна рамка на гражданското и наказателното право както по същество, така и на процедурно равнище; затова подкрепя намерението да се засилят процедурните права, за да се гарантира безопасност и сигурност навсякъде в Европа и да продължи да се изгражда правното и полицейското сътрудничество;

VIII. Селско стопанство и рибарство

71. ще допринесе активно за изготвяне на бъдещото законодателство за ОСП, като настоява за ясен акцент върху заетостта, по-екологосъобразна ОСП, укрепване на териториалното измерение и върху необходимостта от регулиране на селскостопанския сектор. Освен това смята, че предвид настоятелното изискване ОСП да покрива не само продоволствените потребности, но и да работи за постигане на основните задачи на Европа, тя следва да се приведе в по-голямо съответствие със стратегията „Европа 2020“, за да се насочи към заетост в селското стопанство особено в уязвими области и да позволи на селскостопанските производители да получават плащания за предоставянето на публични блага, например засилен подход във връзка с продоволствената сигурност, устойчиво управление на природните ресурси, опазване на биологичното разнообразие, борба с изменението на климата и съживяването на селските райони като цяло;

72. подкрепя справедливото разпределение на средствата по линия на ОСП въз основа на обективни критерии, отразяващи различната икономическа действителност в държавите-членки и призовава за опростяване на процедурата за преки плащания;

73. изразява съжаление, че бюджетът за развитие на селските райони (101 млрд. евро) ще остане несъразмерно малък в сравнение със средствата, предоставени за преки плащания. Призовава да се наблегне повече на подкрепата за развитие и диверсификация на икономиките на селските райони, по-конкретно за по-добро взаимодействие с политиката на сближаване на ЕС, за която Общата стратегическа рамка предоставя добра законодателна и политическа рамка;

74. ще дава своя принос в дебатите за реформата на Общата политика в областта на рибарството на ЕС и за Европейския фонд за рибарството, като набляга на факта, че е важно да се развива устойчив риболов без да се забравя социалното и икономическото развитие на крайбрежните райони, като счита че е необходим точен баланс между тези два аспекта. Затова Комитетът на регионите желае да се насърчават устойчивите работни места в крайбрежните райони, а също така работните места да станат по-привлекателни за младите хора в морския сектор, като същевременно се осигури хармонично използване на морските ресурси;

IX. Да се чуе гласът на ЕС по света

75. приветства усилията на ЕС в подкрепа на процесите на преход към демокрация по света. КР подчертава необходимостта от участие на всички заинтересовани страни в този процес, за да се изгради ефективен капацитет, също и на местно и регионално равнище;

76. ще продължи да работи с другите институции за придаване на териториално измерение на процеса на разширяване и за насърчаване на участието на местните и регионалните заинтересовани лица от страните кандидатки и потенциални кандидатки в съответните прояви чрез своята комисия CIVEX и по-специално посредством нейните работни групи за Турция и Западните Балкани и своя СКК с бившата югославска република Македония; обявява създаването на Съвместен консултативен комитет ЕС – Черна гора през 2012 г. и подчертава намерението си да създаде Съвместни консултативни комитети с всички останали страни кандидатки, да предложи подходяща рамка за подпомагане на преговорите за присъединяване от местна и регионална перспектива;

77. ще продължи да използва подкрепата на Европейската комисия за Механизма за местно администриране (ММА) и да организира съвместно с други институции проучвателни посещения в Брюксел на местни политици на изборна длъжност и служители на по-високи длъжности от страните кандидатки и потенциални кандидатки с цел да се запознаят с работата ЕС и с части от достиженията на общностното право. Планира да продължи да организира съвместно прояви по линия на ММА в определени страни с цел да разшири обхвата и въздействието на инструмента TAPEX за местните и регионалните власти; отново подчертава предложението си подобни инициативи да се разработят и за съседните страни, за да се подкрепи изграждането на капацитет там на местно и регионално равнище;

78. припомня, че целите на Европейската политика на съседство, включително укрепване на демократичните реформи

и напредък към „демокрация в дълбочина“ не могат да бъдат постигнати без активната подкрепа на местните и регионалните власти и ще продължи да влага усилия и средства за развитие на местното и регионалното измерение на ЕПС;

79. придава голямо значение на свършената работа и предоставените възможности от Евро-средиземноморската асамблея на регионалните и местните власти (ARLEM) и Конференцията на регионалните и местните власти от Източното партньорство (CORLEAP) за постигане на целите на ЕПС. В отговор на искането на срещата на върха във Варшава на държавните и правителствените ръководители от Източното партньорство КР ще работи за превръщането на CORLEAP в постоянна институционална рамка за сътрудничество и ще увеличи усилията за сближаване на местните и регионалните власти от страните партньорки с ЕС;

80. ще продължи да работи за засилено участие на местните и регионалните власти в определянето, прилагането и оценката на стратегиите за развитие на сътрудничеството. За тази цел КР ще подкрепя по-добрата координация между всички участници и ще насърчава многостранния и партньорския подход, за да осигури ефективно предоставяне на помощ за развитие; ще продължи също на практика тясно сътрудничество с Европейската комисия, по-конкретно в организирането на Конференцията за децентрализираното сътрудничество и насърчаването на Атласа на децентрализираното сътрудничество, в който са отбелязани съществуващите проекти за сътрудничество и интернет портала, който улеснява работата в мрежа и партньорството за развитие на проектите и увеличава ефективността на помощта;

81. упълномощава председателя на КР да предаде настоящата резолюция на председателя на Европейския съвет, на Европейския парламент, на Европейската комисия, на полското председателство на Съвета на ЕС и на предстоящите датско и кипърско председателства.

Брюксел, 15 декември 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

СТАНОВИЩА

КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

93-ТА ПЛЕНАРНА СЕСИЯ ОТ 14 И 15 ДЕКЕМВРИ 2011 Г.

Становище на Комитета на регионите относно „Насърчаване на селскостопанските продукти“

(2012/С 54/02)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- признава, че водените досега рекламни кампании извън ЕС имат ограничен обхват, затова призовава Комисията да проучи възможности за тяхното преориентиране, тъй като ЕС трябва да успее да запази водещата си позиция в износа на селскостопански продукти и продукти на хранително-вкусовата промишленост;
- споделя мнението на Комисията, че е необходимо да се подкрепят местните пазари;
- смята, че насърчаването на европейския модел за храните не е съвместимо с използването на генетично модифицирани организми и че е необходимо популяризирането на продукти, получени от ГМО, да се изключи от всяка политика;
- подкрепя идеята за предоставяне на повече информация относно ползите за здравето от здравословното и балансирано хранене;
- би подкрепил инициативи за разширяване на задължителното обозначаване на мястото на отглеждане върху продукта;
- счита, че е жизненоважно да има на разположение специфични механизми за информация и насърчаване, по-ефикасни от сега съществуващите, за да се реагира при кризи и да се дава отговор в кратки срокове, за да се възстанови доверието на потребителите и да се възврати доверие на производителите;
- изразява мнение, че изборът на програмите не трябва да се извършва само на равнището на ЕС, и отправя призив регионите да бъдат включени в процесите на подбор и да са активна страна за предложения, предвид това, че те познават действащите лица и местните пазари, по-специално дребномащабните производства;
- смята, че в преговорите за международни споразумения Комисията трябва да има предвид интересите на европейските земеделски производители;
- е на мнение, че за постигането на по-добра ефективност би трябвало да се съчетават по-добре действията за насърчаване, които Комисията предприема, с дейностите, които производителите осъществяват с помощта на многогодишни програми;
- счита, че с изключение на тютюна и спиртните напитки всеки продукт, произведен в ЕС, следва да може да участва в системата за популяризиране, но все пак е на мнение, че предимство трябва да имат продуктите, които допринасят за здравословно и балансирано хранене, както и продуктите с отличителни знаци за качество, които географски ги свързват с Европа.

Докладчик	г-н Pedro Sanz ALONSO (ES/ЕНП), министър-председател на правителството на La Rioja
Отправен документ	Зелена книга относно насърчаването и информирането в подкрепа на селскостопанските продукти — стратегия с висока европейска добавена стойност за насърчаване на вкусовете на Европа COM(2011) 436 окончателен

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Общи бележки

1. разглежда внимателно Зелената книга относно насърчаването и информирането в подкрепа на селскостопанските продукти - стратегия с висока европейска добавена стойност за насърчаване на вкусовете на Европа и приветства, и оценява като много положителна тази инициатива;

2. счита, че селскостопанският сектор е основен фактор за развитието на местната и регионалната икономика, като допринася значително за създаването на заетост и за установяването на населението на въпросните територии, както и че тази политика е основна за укрепването на дейността в сектора;

3. споделя мнението, че усилията, които производителите от Европейския съюз полагат в санитарната област, за опазване на околната среда и за хуманно отношение към животните, както и по отношение на продуктите в рамките на европейските системи за качество (ЗГУ, ЗНП, ХТСХ, продукти на биологичното земеделие) не винаги се виждат, нито са признати на пазара, което може да предизвика известно неудовлетворение у производителите;

4. разбира, че европейският модел на производство се различава значително от този на конкурентните страни и следователно е важно това да се знае и да бъде оценено;

5. осъзнава, че ЕС разполага с едно от най-големите богатства в света що се отнася до многообразието на селскостопански и хранителни продукти и че е важно този факт да бъде използван и разгласен във и извън Европейския съюз;

6. припомня, че регионите и регионалните власти са основен партньор в развитието на селските райони и местните пазари и че те оказват незаменима подкрепа при организацията на колективните действия за популяризиране на дребните производства и местните пазари;

7. приветства факта, че водената досега политика за насърчаване успя да допринесе за възстановяване на доверието на потребителите при кризи като тези с диоксина или с болестта „луда крава“, но все пак счита, че тази политика би трябвало да разполага с много по-гъвкави и ефикасни във времето механизми за информация, с цел да може да се реагира възможно най-бързо в случай на криза като тази с бактерията *E. coli* и да се възстановява доверието на потребителите във възможно най-кратки срокове;

8. признава, че водените досега рекламни кампании извън ЕС имат ограничен обхват, затова призовава Комисията да проучи възможности за тяхното преориентиране, тъй като ЕС трябва да успее да запази водещата си позиция на в износа на селскостопански продукти и продукти на хранително-вкусовата промишленост;

9. застъпва виждането, че в рамките на предстоящото в тази област разработване на стратегически формули е задължително то да се извършва в съгласуваност с целите на политиката на ЕС за качество, както и с целите на политиката за качество на отделните държави-членки въз основа на различните условия в производството и продажбата. Най-вече използването на съответните програми на ЕС за подпомагане следва да се извършва по-ефикасно и по-енергично посредством значително повишаване на гъвкавостта на съществуващите разпоредби и чрез по-опростени процедури за кандидатстване и плащане;

10. обръща внимание, че в светлината на по-нататъшното развитие на политиката на ЕС за насърчаване, на политиката на ЕС за качество и на реформата на ОСП, в съответствие с посочените по-горе цели и условия следва да бъдат преработени също и съществуващите съгласно законодателството на ЕС изисквания към мерките на държавите-членки за насърчаване, Насоките за държавната помощ в селскостопанския и горския сектор 2007—2013 г., както и Регламент (ЕО) № 1857/2006 на Комисията за прилагане на членове 87 и 88 от Договора към държавната помощ за малки и средни предприятия, осъществяващи дейност в производството на селскостопански продукти;

11. отбелязва, че инициативите, известни като „многонационални“ или „многопродуктови“, се оказаха слабо ефективни и призовава Комисията да разгледа причините за това, както и да продължи да насърчава този вид програми, по-специално многопродуктовите;

Относно целите, които трябва да си постави политиката за информиране и насърчаване по отношение на селскостопанските продукти и нейния принос

12. смята, че популяризирането на селскостопански и хранителни продукти в Европа, както в рамките на вътрешния пазар, така и в трети страни, има за задача да подкрепя заетостта в селските зони, тъй като производството и преработката са тясно свързани с територията и това териториално измерение трябва да продължи да бъде основен елемент с оглед на балансираното териториално устройство в Европа;

13. е съгласен, че политиката за информиране и насърчаване в подкрепа на селскостопанските продукти трябва да бъде амбициозна, да следва диференциран стратегически подход според продукта и пазара, към който е насочен, и трябва да постигне подходящо допълване между всички налични към момента инструменти за взаимодействие и по-голяма ефективност;

14. е на мнение, че в бъдеще популяризирането трябва да се разшири отвъд традиционната представа за Европа и трябва значително да се облекчи посочването на колективни марки, включително и териториални (например подкрепени от регионите), които отговарят на точни спецификации, посочването на географския произход и начина на производство, както и достъпът на малки и средни предприятия до помощи. Ако Европа иска да популяризира своите продукти сред потребителите от единния пазар и от трети държави, следва също да се подкрепи и лоялността към марката;

15. отбелязва необходимостта сред целите на политиката за информиране и насърчаване в подкрепа на селскостопанските продукти да се включи възстановяване на доверието на потребителите от Общността и извън нея, в случаи на бъдещи кризи с хранителни продукти;

16. би приветствал по-активни усилия за информиране на потребителите за смисъла на схемите за качество;

Относно действията за информиране и насърчаване, които следва да бъдат предприети с цел развитие на по-силни местни и регионални пазари

17. споделя мнението на Комисията, че е необходимо да се подкрепят местните пазари чрез политики, които дават възможност за опознаване както на многообразието на местните продукти, така и на тяхната социална, културна и историческа връзка с потребителя от територията или региона, в който се произвеждат, и на приноса им за постигане на добри резултати в опазването на околната среда чрез намаляване на емисиите на CO₂ от транспорт, съхранение или опаковане;

18. счита, че е целесъобразно да се използва взаимодействието между инструментите за подкрепа на регионалните и местните пазари и другите европейски фондове, което ще е възможно, ако се включат мерки в подкрепа на тези пазари в различните програми за развитие на селските райони, които прилагат подход от вида LEADER. В тази връзка Комисията би трябвало да настоява всички програми на европейските региони за развитие на селските райони да съдържат мерки в подкрепа на стратегии за развитие на местните пазари, да разпространяват стратегии от типа на *slow food*, закупуване на храни от местните производители, използване на продукти от „нулево разстояние“ и др. и да насърчават установяване на по-тясна връзка между производители и потребители;

19. подчертава важността на това да се подкрепят и насърчават селскостопанските продукти от необлагодетелстваните райони на Европейския съюз, например планините, най-отдалечените и отдалечените региони, островите и др., с цел трайно да се подпомогне производството на тези висококачествени продукти. Счита освен това, че темата за държавните помощи е свързана с условията за производство и насърчаване, които понякога са определено неблагоприятни и изискват по-голяма икономическа подкрепа;

20. смята, че насърчаването на европейския модел за храните не е съвместимо с използването на генетично модифицирани организми и че е необходимо популяризирането на продукти, получени от ГМО, да се изключи от всяка политика;

Относно специфичните потребности във връзка с информирането и насърчаването на европейските продукти и какви трябва да бъдат целите на вътрешния пазар

21. споделя мнението, че е необходимо да се положат специални усилия за популяризиране на европейските системи

за качество (ЗНП/ЗГУ/ХТСХ/биологично земеделие) и то не само сред потребителите, а и сред производителите, наблюдайки на характеристиките, които отличават тези продукти от останалите, и на ползите от производството, закупуването и потреблението им;

22. изразява съжаление, че в представените от Европейската комисия проекти за регламенти относно ОСП след 2013 г., по специално регламента относно ЕЗФРСР, вече не е предвиден никакъв инструмент за популяризиране на качествените продукти (липсва бившата мярка 33 по ос 1), при положение че все още не е приключил анализът на данните, получени при консултациите, свързани със Зелената книга относно насърчаването на селскостопанските продукти. Призовава да се направят конкретни предложения, чрез които да се заместят настоящите мерки, и проектите за регламенти, свързани с ОСП след 2013 г., и занапред да съдържат мерки за насърчаване с подобрения по отношение на качествените продукти, или графичите на двете реформи да се съгласуват;

23. подкрепя усилията за по-активно запознаване с ползите за здравето от здравословното и балансирано хранене и счита, че трябва да се положат допълнителни усилия по отношение на по-младото поколение, като за целта се развият и подкрепят кампании за здравословно и балансирано хранене в учебните заведения с допълнителен акцент върху предлагането на учениците на здравословни хранителни продукти местно производство;

24. би подкрепил инициативи за разширяване на задължителното обозначаване на мястото на отглеждане върху продукта и би насърчил подобни инициативи за задължително етикетирание, предназначени за сектора на общественото хранене;

25. счита, че е жизненоважно да има на разположение специфични механизми за информация и насърчаване, по-ефикасни от сега съществуващите, за да се реагира при кризи и да се дава отговор в кратки срокове, за да се възстанови доверието на потребителя и да се вдъхне доверие на производителите;

Относно действията, които трябва да бъдат разработени, за да се постигнат целите и по този начин да се оптимизира намесата на Европейския съюз на вътрешния пазар

26. счита, че за действията, които трябва да се предприемат в рамките на ЕС, трябва да се използват всички налични инструменти за маркетинг и средства за комуникация, като се избират във всеки един случай най-ефикасните съгласно посланието, което трябва да се предаде и целевата група от населението, за която е предназначено. Смята, че достъпът до тези инструменти за всички селскостопански производители –индивидуално или колективно – е от основно значение;

27. изразява мнение, че изборът на програмите не трябва да се извършва само на равнището на ЕС. Според досегашния опит непосредственото участие на държавите-членки в избора на програми води до по-висока степен на приемане и мотивация у кандидатите и участниците в програмите. Същевременно това съответства на принципа на субсидиарност и води до изграждане на по-ясна картина за положението на място;

28. за тази цел отправя призив регионите да бъдат включени в процесите на подбор и да са активна страна за предложения, предвид това, че те познават действащите лица и местните пазари, по-специално дребномащабните производства. Регионите оказват решаваща подкрепа и дори са инициатори на колективни действия за насърчаване на дребните производители или на дребномащабните производства;

29. счита за необходимо да се предвидят общи кампании за ползите от консумацията на продукти от Европейския съюз заради тяхното високо качество, безопасност, както и за това, че са произведени при щадящи околната среда условия и хуманно отношение към животните, в резултат на строгите задължителни стандарти за производство, както и на още по-рестриктивните стандарти, определени от държавите-членки в рамките на незадължителни продуктови спецификации. Би оценил много положително посочването в географските указания на връзките между даден продукт и региона или държавата-членка, където е произведен;

30. счита, че за да се достигне до европейско измерение, всички действия за популяризиране, финансирани директно от Европейската комисия, както общи, така и относно конкретни продукти или групи от продукти, би трябвало да имат общ девиз, общи послания или общи ценности, определени от Комисията;

31. оценява положително предложението на Европейската комисия за създаване на платформа за обмен на добри практики, с цел по-добро изготвяне и определяне на целите на многонационалните програми;

Относно специфичните потребности във връзка с информирането и насърчаването на европейските продукти и какви трябва да бъдат целите по отношение на външния пазар

32. насочва вниманието на Комисията към факта, че европейският селскостопански и хранително-вкусов сектор полага големи усилия да се рекламира навън. Счита, че е много важна институционалната роля на ЕС за подкрепа на навлизането и утвърждаването на неговите продукти на външните пазари чрез институционални, рекламни и информационни кампании и предлага при изготвянето им Комисията винаги да отчита различните условия в държавите-членки, както и на операторите от европейския селскостопански и хранително-вкусов сектор;

33. счита, че в преговорите за международни споразумения Комисията трябва да има предвид интересите на европейските земеделски производители и да предвижда действия за рекламиране в страните, с които се сключват тези споразумения, за да се постигне подходящо разпространение и навлизане на тези продукти на техните пазари;

34. счита, че бъдещето на ОСП е свързано с бъдещата търговска политика на ЕС; ето защо, за да постигне ефективно утвърждаване на външните пазари, Европейската комисия следва да активизира усилията си, за да гарантира равнопоставени условия на конкуренция в рамките на СТО и да настоява върху необходимостта от по-стриктно спазване на защитеното наименование за произход (ЗНП) и защитеното географско указание (ЗГУ) в контекста на търговските споразумения за борба с фалшифицирането (АСТА);

35. един от по-добрите начини за защита на селскостопанските и хранителните продукти на ЕС е да се гарантира, че всички храни, продавани в ЕС (включително вносните), подлежат на едни и същи или равностойни режими за хигиена и безопасност на храните;

Относно действията, които трябва да бъдат разработени, за да се постигнат целите и по този начин да се оптимизира намесата на Европейския съюз на външния пазар

36. счита, че за да се постигне по-добра ефективност, би трябвало да се съчетават по-добре действията за насърчаване, които Комисията предприема, с дейностите, които производителите осъществяват с помощта на многогодишни програми;

37. призовава Комисията да активизира и разшири действията за подкрепа на производителите от ЕС на външните пазари посредством набор от разнообразни и гъвкави мерки, пригодени към на пазара, за който са насочени, и за вида продукти, които се насърчават;

38. счита, че е от основно значение да се изготвят мерки за постигане и улесняване на достъпа на МСП до участие на външния пазар, по специално посредством интернет. За това би могло да помогне създаването на мрежи. Би могло също да се обмисли даването на по-голям приоритет или по-интензивни помощи за действията, предприети от сдружени малки и средни предприятия;

Относно това кои следва да бъдат бенефициерите и дали трябва да се даде приоритет на някои от тях

39. съзнава, че за частните оператори е трудно да участват финансово в общите рекламни кампании, насочени към развитие или запознаване с европейския производствен модел, или със системите за качество, затова те би трябвало да се осъществяват и финансират от Комисията;

40. подчертава, че ефективното насърчаване не може да се извършва само чрез отрасловите и интерпрофесионалните съюзи, както е предвидено в действащото законодателство, а че инструментите за насърчаване следва да бъдат достъпни при равни условия и за организации на държавите-членки и особено за регионалните колективни оператори, които популяризират висококачествени хранителни и селскостопански продукти;

41. определя като положителен опитът от мерките за популяризиране на виното в трети страни и счита, че този модел може да се прилага и спрямо други продукти. Това би позволило на частни оператори да получат достъп до популяризиране навън, което се приема за необходимо в не толкова добре структурираните сектори, които понастоящем нямат представителни организации;

Относно възможността да се постигнат синергии между различните средства за насърчаване и информиране, с които разполага ЕС

42. счита, че трябва да се запази разграничението между различните налични инструменти за популяризиране, тъй като всеки от тях съответства на определен продукт или гама от продукти, съобразен е с дадена специфична реалност според мащаба на сектора, неговата степен на структуриране, целевия пазар и др., и тези специфични мерки за информиране и насърчаване следва да се запазят успоредно с хоризонталната система;

43. също така призовава Комисията да осигури последователност между пакета от мерки на политиката за качество и този на политиката за насърчаване;

Относно това кои селскостопански и хранителни продукти следва да се насърчават и въз основа на какви критерии

44. счита, че с изключение на тютюна и спиртните напитки всеки продукт, произведен в ЕС, следва да може да участва в системата за популяризиране, но все пак е на мнение, че предметът трябва да имат продуктите, които допринасят за здравословно и балансирано хранене, като плодове, зеленчуци, мляко, зехтин и др., както и продуктите с отличителни знаци за качество, които географски ги свързват с Европа;

Относно това какви средства за насърчаване следва да се използват, за да се постигне по-голямо въздействие

45. споделя мнението на Комисията, че е добре да се комбинират, от една страна, ключови послания, определени от Комисията и включени във всички действия за насърчаване, които да подчертават европейския производствен модел или ползите от здравословното и балансирано хранене, и от друга страна, специфични послания за вида продукт, с цел запознаване с европейското богатство от хранителни продукти, което се характеризира с многообразие, традиция и качество;

46. отбелязва, че в много аспекти процедурата трябва да стане по-гъвкава, за да може по-специално да се реагира и на краткосрочно развитие на съответните пазари. Това би следвало да става напр. посредством бързо адаптиране на насоките, разширени възможности за преразпределение на средства без допълнителен договор, с цел по-добро адаптиране на текущите програми към пазарното развитие, изискване за по-малко детайли в заявлението за участие в програмата, както и посредством по-бързи решения на Комисията;

47. счита, че при всяка възможност следва да се подчертава произходът на продукта, без да се забравя позоваването на ЕС;

48. счита в частност за целесъобразно използването на колективните марки, включително на териториалните марки, по-специално на тези от тях, които са подкрепени от регионите и отговорят на точни спецификации. Също така би могло да бъде от полза в бъдеще възможностите за насърчаване да се разширят отвъд традиционната представа за Европа, особено за малки и средни предприятия, а посочването на марки и производители трябва да се облекчи извън досегашните изключения, при условие че:

— това посочване е включено в популяризирането на колективна марка или е свързано с него;

— свързаните с операцията частни марки да нямат възможност да се възползват пряко от европейско финансиране.

49. е на мнение, че професионалните организации в европейски мащаб могат и трябва да имат важна роля на катализатор на *многонационалните програми*, но за това е необходима повече гъвкавост на управителните структури и процедури;

Относно това какъв трябва да е европейският бюджет, за да постигнем целите си

50. е съгласен, че съфинансирането на програмите трябва да продължи и че в определени случаи определеният понастоящем размер от 50 % може да бъде надхвърлян, особено по отношение на мерките за популяризиране на продуктите на външния пазар. Колкото до необходимия бюджет, предлага на Комисията да проучи какви ресурси отделят за това конкурентните на ЕС страни като САЩ и въз основа на това да предложи прогноза за необходимия бюджет.

Брюксел, 14 декември 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

Становище на Комитета на регионите относно „Рамка на ЕС за национални стратегии за интегриране на ромите до 2020 г.“

(2012/C 54/03)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ:

- изтъква, че е необходимо правителствата на държавите-членки да постигнат пълноценно участие на регионалните и местните власти в националните стратегии за интеграция на ромското население, тъй като социалната и икономическата интеграция се осъществява главно на местно равнище; това означава също, че националните правителства трябва да предоставят на местните и регионалните власти необходимите средства за провеждане на политиките за интеграция на ромите;
- призовава националните правителства да подкрепят усилията на регионалните и местните власти за интеграция на ромите, като създадат в сътрудничество с местното и регионалното равнище съгласувани национални политики и законодателство в ясна европейската рамка, в която се предвижда координация на целите и средствата на различните политически равнища;
- подчертава, че е необходимо на всички равнища и в цяла Европа да се обърне внимание на неблагоприятното положение на ромското население, което се изразява в дискриминация, бедност, недостатъчно ниво на образование, пречки на пазара на труда, жилищна сегрегация и ограничен достъп до здравни и социални услуги; припомня, обаче, че понятието „ром“ е родово понятие, което включва и други групи от населението с подобни културни характеристики и с подобна история на маргинализация и социално изключване от европейското общество (синти, египци, тревълърс, кале, каминанти, ашкали и др.), групи, които не могат да бъдат причислени само към една социално-културна действителност;
- счита, че за да се постигнат тези цели, от стратегическо значение е да се отчита аспектът, свързан с пола и да се води борба с многобройните форми на дискриминация, на които са подложени ромските жени както в рамките на своята общност, така и извън нея. Необходимо е жените да се насърчават да участват и да поемат социални отговорности, като им се дават възможности за образование, обучение и заетост – дейности, които се отразяват положително върху цялото семейство и върху здравето, образованието и обучението на децата.

Докладчик

г-н Alvaro ANCISI (IT/ЕНП), общински съветник от Равена

Отправен документ

„Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите – Рамка на ЕС за национални стратегии за интегриране на ромите до 2020 г.“

COM(2011) 173 окончателен

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ,

1. приветства Съобщението на Комисията „Рамка на ЕС за национални стратегии за интегриране на ромите до 2020 г.“ като важна стъпка към подобряване на координацията на политиките за интеграция на ромите на европейско равнище;

2. споделя заключенията на Съвета на ЕС относно съобщението на Комисията от 19 май 2011 г., с които Комисията се приканва да продължи работата на специалната работна група по въпросите на ромите, така че да включи приобщаването на ромите сред политиките на ЕС и да подчертае ролята на европейското финансиране за насърчаване на приобщаването на ромското население в ЕС в контекста на политиката на разширяване;

3. отчита и приветства доклада на Европейския парламент за интеграцията на ромите, озаглавен „Стратегия на ЕС за приобщаване на ромите“, приет на 9 март 2011 г. ⁽¹⁾, в който Комисията се приканва да определи приоритетните сектори в стратегията и да представи пътна карта за въвеждане на обвързващи минимални стандарти на европейско равнище за приоритетните сектори образование, заетост, жилищно настаняване и здравеопазване;

4. отново отправя своето предложение за сътрудничество с Комисията, с европейските институции и държавите-членки, за да насърчава съгласуването и последователността на политиките, както и разработването на общи стандарти за измерване, предназначени за борба със сегрегацията и дискриминацията на ромите и за поощряване на приобщаването ⁽²⁾;

5. подчертава, че е необходимо на всички равнища и в цяла Европа да се обърне внимание на неблагоприятното положение на ромското население, което се изразява в дискриминация, бедност, недостатъчно ниво на образование, пречки на пазара на труда, жилищна сегрегация и ограничен достъп до здравни и социални услуги; припомня, обаче, че понятието „ром“ е родово понятие, което включва и други групи от населението с подобни културни характеристики и които споделят с ромите обща история на маргинализация и социално изключване от европейското общество (синти, египци, тревълърс, кале, каминанти, ашкали и др), групи, които не могат да бъдат причислени към една единствена социално-културна действителност;

6. изтъква, че е необходимо правителствата на държавите-членки пълноценно да включат регионалните и местните

власти в националните стратегии за интеграция на ромското население, тъй като социалната и икономическата интеграция се осъществява главно на местно равнище; това означава също, че националните правителства трябва да предоставят на местните и регионалните власти необходимите средства за провеждане на политиките за интеграция на ромите;

7. призовава националните правителства да подкрепят усилията на регионалните и местните власти за интеграция на ромите, като в сътрудничество с местното и регионалното равнище създадат съгласувани национални политики и законодателство в ясна европейската рамка, в която се предвижда координация на целите и средствата на различните политически равнища;

8. приветства признанието на Комисията, че подход, ясно насочен към ромите и техните много специфични нужди, който същевременно е включен в рамките на общата стратегия, не само е съвместим с принципа на недискриминация както на национално, така и на европейско равнище, но в действителност е и единственият начин да се подходи към този специфичен проблем;

9. приветства факта, че Комисията подчертава необходимостта от политики, при които се отчитат териториалните особености и се посочват микрорегионите в неблагоприятно положение, в които се изискват конкретни мерки;

10. изразява съгласие с Комисията, че за да се води борба със социалното изключване на ромите и да се подобри тяхното положение, не са достатъчни нито забраната за дискриминация, основана на раса, цвят на кожата, етнически или социален произход или принадлежност към дадено малцинство (както е предвидено в член 2 от Договора за Европейския съюз и член 21 от Хартата за основните права на Европейския съюз), нито социално-икономическите мерки сами по себе си;

11. счита, че трябва и занапред да се набляга върху необходимостта от борба с предразсъдъците, расизма, дискриминацията (както пряката, така и непряката, като се обръща специално внимание на множествената дискриминация) и сегрегацията, както и от промяна на отношението на гражданите;

12. приветства желанието на Комисията да насърчава националните стратегии за интеграция на ромите, като определя достижими, измерими и сравними цели, срокове и инструменти, възможности за техническа подкрепа с цел повишаване на капацитета на държавите-членки за управление, мониторинг и оценка и като планира европейско финансиране за интеграцията и подкрепата на националните разпоредби на държавите-членки;

⁽¹⁾ INI/2010/2276.

⁽²⁾ Становище на КР относно „Социалната и икономическата интеграция на ромите в Европа“.

13. присъединява се към усилията на Комисията за определяне на конкретни инструменти за постигане на целите, поставени от рамката на ЕС, като например съвместните действия на Съвета на Европа за обучение на 1 000 ромски посредници за две години с цел подобряване на интеграцията на ромските деца в училище и укрепване на връзките с ромската общност;

Четири приоритетни цели за интеграция на ромите: достъп до образование, заетост, здравеопазване и жилищно настаняване

14. счита, че в много държави-членки местните и регионалните власти имат конкретни правомощия в четирите приоритетни области на дейност, които Комисията посочва като стратегически в борбата срещу сегрегацията и социалното и икономическото изключване на ромското население; смята също така, че социалното сближаване се осъществява на местно равнище;

15. смята за важно, че Комисията, позовавайки се на четирите посочени приоритетни цели, приканва държавите-членки да посочат конкретни, измерими и сравними показатели с цел установяване на солидна система за мониторинг, която да дава възможност за измерване на напредъка в интеграцията на ромското население и в преодоляването на неблагоприятното му положение;

16. изразява съгласие с целите, свързани с:

— **достъп до образование:** необходимо е да се направи така, че всички ромски деца да завършват начално училище, да имат достъп до качествено образование и да не са изложени на дискриминация или сегрегация, независимо дали водят уседнал начин на живот или не; трябва да се разшири достъпът до образование и грижи още от най-ранна детска възраст, което гарантира равно третиране и спазване на принципа на равните възможности, както и да се намали броят на учениците, които преждевременно напускат училище в средния курс и като цяло да се насърчава изкореняването на неграмотността сред ромското население;

— **достъп до заетост:** трябва да се намали значителната разлика в дела на заетостта на ромите и на останалата част от населението, като се гарантира пълен и недискриминационен достъп до професионално обучение, до пазара на труда и до самостоятелна трудова заетост, като се насърчават микрокредитирането и стратегиите за посредничество на публичните служби при наемане на работа;

— **достъп до здравеопазване:** на ромите, особено на жените и децата, трябва да се гарантира нормализиран достъп до качествено здравеопазване и да им се предоставят превантивни грижи и гарантиран достъп до социални услуги на същото равнище както и на останалата част от населението, като се привличат активно да участват в предназначени за тях здравни програми; трябва да се намаляват различията между ромската общност и средното европейско равнище по отношение на специфични здравни показатели;

— **достъп до жилищно настаняване и основни услуги:** трябва да се насърчава недискриминационен достъп до жилищно настаняване, включително до социални жилища, и до основните публични услуги, като водоснабдяване, електроснабдяване и газ, като се обръща внимание и на специфичните нужди на ромите, които не водят уседнал начин на живот;

17. счита, че за да се постигнат тези цели, от стратегическо значение е да се отчита аспектът, свързан с пола и да се води борба с многобройните форми на дискриминация, на които са подложени ромските жени както в рамките на своята общност, така и извън нея. Необходимо е жените да се насърчават да участват и да поемат социални отговорности, като им се дават възможности за образование, обучение и заетост – дейности, които се отразяват положително върху цялото семейство и върху здравето, образованието и обучението на децата;

18. счита, че причина за мобилността на ромското население в рамките на ЕС могат да бъдат не само липсата на икономически възможности и възможности за труд, но и социалното изключване и дискриминацията при достъпа до услуги. Поради това са необходими европейски стратегии и средства, за да се пристъпи към решаване на въпроса с мобилността в рамките на ЕС и да се насърчава сътрудничеството между регионите, от които те идват, и регионите, в които се установяват;

Проверка на субсидиарността и пропорционалността

19. приветства спазването на принципите на субсидиарност и пропорционалност, залегнали в член 5 от Договора за Европейския съюз:

— съобщението на Комисията съответства на принципа на субсидиарност, тъй като трансграничният характер на европейската ромска общност и общите аспекти, свързани със социалното изключване, с които тази общност се сблъсква в различни части на Европа, означават, че предложените действия могат да се осъществят по-добре на европейско равнище;

— с приетите мерки не се въвеждат нови правни инструменти, тъй като от една страна те попадат в обхвата на отворения метод на координация, а от друга – голяма част от тях се основават на вече действащи нормативни рамки, което е в съответствие с принципа на пропорционалност;

20. взема предвид Доклада относно консултацията на Мрежата за мониторинг на субсидиарността и оценява нейния принос:

— разглеждайки темата на съобщението на Комисията като чувствителен въпрос от гледна точка на субсидиарността, Мрежата за мониторинг на субсидиарността на КР започна консултация с партньорите от мрежата, която приключи на 5 август 2011 г. и в чиито заключения се съобщава, че съобщението на Комисията е необходимо, тъй като може да има добавена стойност, като по този начин беше спазен принципът на субсидиарност;

- беше посочено, че ромската общност трябва да запази своята идентичност;
- освен това беше подчертано, че националните и регионалните политики са се оказали твърде неефективни в борбата срещу маргинализирането и бедността, а в инициативите от чисто национален характер липсва последователност. Поради това и рамката, която те създават, се счита за фрагментарна;
- участниците посочиха по-специално, че въпросът за интеграцията на ромите се възприема като въпрос с трансграничен характер, който трябва да се решава координирано и че тяхната интеграция може да ангажира едновременно няколко държави-членки;
- евентуално действие на ЕС в тази област би могло да има редица положителни последици като подобряване на последователността и ефективността на националните стратегии на държавите-членки и въвеждане на общ и интегриран подход. Освен това, действие на равнище ЕС би дало възможност за подобряване на обмена на информация, на контакти и дори на проекти за съвместно финансиране в областта на интеграцията. Евентуално действие на ЕС би могло да бъде много ефективен начин за повишаване на информираността на гражданите относно необходимостта от подобряване на положението на ромите;
- наред с другото в консултацията беше подчертано, че държавите-членки и регионалните и местните власти би трябвало да са в състояние да разработват подходящи стратегии, в които се отчитат местните обстоятелства и са отразени характерът и числеността на ромското население. Поради това беше подчертано, че участието на местните и регионалните власти във формулирането и планирането на мерките, определени от националните власти, е от решаващо значение с оглед на гарантирането на успеха;

21. счита, че в рамките на съществуващите механизми за координация, сред които е и отвореният метод на координация, е необходимо да се оцени кой е най-ефективният начин да се предоставят на държавите-членки инструменти за по-структурирано сътрудничество, по-специално за системно включване на въпросите, свързани с ромите, в европейските и националните политики и за въвеждане на задължителни минимални стандарти с цел насърчаване на социалната, икономическата и културната интеграция на ромското малцинство;

22. освен това счита, че е необходимо по-силно многостепенно управление, при което регионалните и местните власти да участват в процесите на вземане на решения, а не да бъдат разглеждани само като изпълнителни органи. Следва да им се предоставят инструменти и финансови средства, за да могат да посрещнат предизвикателствата, свързани с интеграцията на ромите;

Заклучителни препоръки

23. препоръчва на държавите-членки да изготвят или да преразгледат своите национални стратегии за интеграция на ромите в съответствие с предвидения от Комисията график, като приобщават регионалните и местните власти към процесите на вземане на решения, изтъкват техните добри

практики и отчитат факта, че без тяхното активно участие няма да могат да се постигнат целите, предвидени в Рамката на ЕС за интеграция на ромите до 2020 г.;

24. препоръчва на държавите-членки, на регионалните и местните власти да определят, осъществяват и наблюдават своите стратегии за интеграция на ромите в тясно сътрудничество с ромското гражданско общество, като използват различни форми на представителство, консултации и участие в процесите на планиране, вземане на решения, изпълнение, мониторинг и оценка на политиките и проектите, които се отнасят до ромите;

25. препоръчва на държавите-членки в тясно сътрудничество с регионалните и местните власти да създадат ефективни системи за мониторинг и да оценяват въздействието на методите за интеграция на ромите, така че тези методи да могат да бъдат споделяни с всички власти, които имат отношение към проблема и със заинтересованите групи;

26. препоръчва незабавно да се изпълнят решенията, взети по време на посветената на ромите среща на високо равнище на кметовете, която беше проведена в Страсбург на 22 септември 2011 г.;

27. препоръчва на държавите-членки да изготвят стратегии, в които въпросът за интеграцията на ромското население да се разглежда не само от гледната точка на група, поставена в неблагоприятно социално и икономическо положение, но и от тази на национално малцинство, което разполага с правата, предвидени от Рамковата конвенция за защита на националните малцинства (ETS № 157), като това съответства и на препоръките на Съвета на Европа;

28. отправя искане към Европейската комисия да осигури необходимите финансови и други ресурси за осъществяването на различните планове за действие и инициативи;

29. препоръчва на държавите-членки и на регионалните и местните власти да насърчават дейности, насочени към популяризиране на ромската култура и идентичност, които са от основно значение за борбата срещу стереотипите, ксенофобията и расизма, както и социалната и икономическа интеграция, без да се предизвикват културна асимилация;

30. препоръчва на държавите-членки и на регионалните и местните власти да прилагат стратегии за борба с предрасъдъците по отношение на ромите, с расизма и дискриминацията, със съзнанието, че ако няма действителна промяна в отношението на гражданите, социално-икономическите мерки сами по себе си не са достатъчни за насърчаване на интеграцията на ромското население;

31. препоръчва на държавите-членки, на местните и регионалните власти да предприемат конкретни мерки за преодоляване на неблагоприятните условия и за гарантиране на ромското население на равен достъп до образование, заетост, здравно и социално обслужване, до жилищно настаняване и основни услуги, като укрепват връзките с ромското население чрез ромски културни посредници;

32. препоръчва държавите-членки и регионалните и местните власти да насърчават съгласуваното прилагане на стратегията за интегриране на ромите в съответствие със стратегиите на ЕС за намаляване на бедността и социалното изключване и да предотвратяват маргинализирането и изключването на ромските деца още от най-ранна детска възраст, като осигуряват услуги в сферата на образованието, оказването на подкрепа и грижи за децата под 3 години като гаранция за тяхното пълно приобщаване и спазването на правата им. Предвид поколенческите аспекти на социалното и икономическото изключване, ограничаването на детската бедност и сегрегацията силно намалява рисковете от бъдещи изключване и дискриминация в социалната, икономическата и трудовата сфера;

33. препоръчва на регионалните и местните власти да извършват обмен на добри практики в областта на приобщаването на ромите със съзнанието, че мрежите като EUROCITIES, международните организации и другите правителствени и

неправителствени участници, работещи в определените четири приоритетни сектора, могат да допринесат за прилагането на Рамковата програма на ЕС за интеграцията на ромите, като подхождат към въпроса от местни позиции и осигуряват участието на градове от всички европейски държави;

34. препоръчва на държавите-членки да приемат поканата на Комисията за използване на европейски финансови средства, предназначени за подкрепа на ангажимента за приобщаване на ромите. Тези средства могат да идват по линията на структурните фондове, Европейския фонд за гарантиране на земеделието, европейския инструмент за микрофинансиране „Прогрес“, като участват не само местните и регионалните власти и ромското гражданско общество, но също така се провеждат консултации и с международни организации, религиозни организации, неправителствени организации и се използва техническата помощ на ЕС за подобряване на техния капацитет за управление, мониторинг и оценка на проектите.

Брюксел, 14 декември 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

Становище на Комитета на регионите относно „Преглед на европейската политика за съседство“

(2012/C 54/04)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- смята, че по-голямото участие на местните и регионалните власти в политиката за съседство може да засили информираността и участието на обществото, както и подкрепата за целите на политиката и да премахне впечатлението, че единствено националните правителства и институциите в Брюксел носят отговорността за управлението на нашия континент; в този смисъл местните и регионалните власти могат да способстват също така за преодоляването на опасните тенденции на изоляционизъм или ренационализация, които в противен случай биха могли да изложат на риск стабилността на страните и регионите както в ЕС, така и извън него;
- дава висока оценка на работата, извършена от Евро-средиземноморската асамблея на регионалните и местните власти (ARLEM), която дава възможност на регионалните и местните власти да участват в евро-средиземноморския политически дебат и предоставя териториално измерение на проектите, избрани от генералния секретариат на Съюза за Средиземноморието. Също така тя осигурява обмена на добри практики и допринася за постигане на целите на ЕПС;
- по същия начин подкрепя Конференцията на регионалните и местните власти за Източното партньорство (CORLEAP) като мрежа за многостранно сътрудничество между регионалните и местните власти на страните от ЕС и от Източното партньорство, която има за цел да повиши ангажираността на тези власти в прилагането на ЕПС. Също така Комитетът има намерение да работи с местните и регионалните власти на страните от Източното партньорство за създаването на постоянна институционална рамка за сътрудничество;
- препоръчва засилване на политиката за съседство в цялата Черноморска област. Трябва да се акцентира върху постоянното геополитическо значение на този регион за ЕС, както и върху значението на Черноморското взаимодействие. Държавите-членки на ЕС, които граничат с тази област, трябва да получават от ЕС подходяща подкрепа за своите дейности в областта на политиката за съседство.

Докладчик	г-н Jacek PROTAS (PL/ЕНП), Маршал на Варминско-Мазурското воеводство
Отправен документ	„Съвместно съобщение до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите – Нов отговор на промените в съседните държави“ COM(2011) 303 окончателен

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Встъпителни бележки

1. приветства предложението на Комисията и изразява задоволство от общата му цел, която категорично подчертава, че е важно да се подкрепят усилията за изграждане на солидна демокрация и за политически реформи в страните партньорки. Местните и регионалните власти в Съюза имат безспорна роля като демократични и политически органи и са в основата на изграждането на демокрацията. Ето защо те с удоволствие дават своя принос в рамките на политиката за съседство;

2. горещо приветства досегашното развитие на европейската политика за съседство (ЕПС) с нейната все по-голяма диверсификация и все по-добро адаптиране към конкретните нужди и ситуации. Комитетът на регионите приветства факта, че първоначалният универсален проект („one size fits all“) от 2004 г. се развива във все по-специализирани инструменти, пригодени към различните нужди („tailor-made“);

3. приветства факта, че европейската политика за съседство се специализира все повече в Източното партньорство, Съюза за Средиземноморието и новосъздаденото Черноморско взаимодействие;

4. счита, че диверсификацията на ЕПС следва да продължи и че политиката за съседство следва да се превърне в истински елемент на една амбициозна и последователна европейска външна политика и неин все по-специализиран инструмент;

5. подчертава, че политиката за съседство, провеждана в регионите и от регионите, може да бъде ефективен инструмент за насърчаване на основополагащите ценности на Европейския съюз – зачитането на човешкото достойнство, свободата, демокрацията, равенството, принципите на правовата държава и зачитането на правата на човека, включително правата на хората, принадлежащи към малцинствата;

6. препоръчва всички региони на ЕС да бъдат поканени да участват в политиката за съседство, като по този начин се оползотворят опитът и познанията на регионалните и местните власти в областта на външните отношения;

7. счита, че е особено важно да се повиши информираността на обществото относно политиката за съседство в регионите;

8. подчертава значението на развиването както на правителственото, така и на общественото равнище (people-to-people) в европейската политика за съседство. Ролята на местните и регионалните власти може да бъде от особено голямо значение при

установяването на целенасочено и отговорно сътрудничество с организациите на гражданското общество, но в качеството им на публични власти те следва също така да оказват принос за създаването на контакти на административно/служебно равнище;

9. смята, че по-голямото участие на местните и регионалните власти в политиката за съседство може да засили информираността и участието на обществото, както и подкрепата за целите на политиката и да премахне впечатлението, че единствено националните правителства и институциите в Брюксел носят отговорността за управлението на нашия континент; в този смисъл местните и регионалните власти могат да способстват също така за преодоляването на опасните тенденции на изолационизъм или ренационализация, които в противен случай биха могли да изложат на риск стабилността на страните и регионите както в ЕС, така и извън него;

10. подчертава значението на сътрудничеството между регионите на ЕС и тези извън ЕС, които не са в пряко съседство;

11. препоръчва да се подкрепя не само икономическият растеж сам по себе си, но и устойчивото развитие в съседните страни, като се обръща особено внимание на намаляването на регионалните и социалните неравенства;

12. подкрепя предложението на Комисията да се насърчават и подкрепят партньорствата. Дългосрочното сътрудничество между всички заинтересовани страни в обществото насърчава плурализма и участието на различни равнища, което на свой ред подобрява предпоставките за устойчиво икономическо, социално и демократично развитие;

13. счита, че работата и методите на регионите могат да дадат особено ценен принос за европейската политика за съседство, като подкрепят инструментите на ЕПС като TAIEХ, SIGMA, побратимяването на градове и региони и плановете за действие на ЕПС;

14. подкрепя и споделя предложението на Комисията, според което ефективните регионални партньорства могат да се изграждат в области като развитие на МСП, околна среда, образование, младеж, култура, транспорт, научни изследвания, развитие на селските райони и заетост. Местните и регионалните власти в ЕС имат голям опит и практически познания в тези области и са готови да участват в партньорства;

15. подкрепя основните аргументи, изложени в становището на Комитета на регионите относно „Силна европейска политика за съседство“, и обръща внимание на неговото значение и актуалност;

16. обръща внимание на ролята на институциите на ЕС за гарантирането на ефективно използване на наличните ресурси от страните партньорки и предлага да се постави акцент върху практическото сътрудничество, което дава конкретни резултати;

17. настоява категорично, че бюджетът на ЕС за периода 2014-2020 г. трябва да гарантира подходящо финансиране за прилагането на ЕПС;

18. приветства желанието на Комисията да опрости различните финансови инструменти и да подобри координацията им и подчертава потенциалното въздействие на такъв подход и ползата от него;

Диференциация на политиката за съседство, нейните методи и ролята на регионите

19. е убеден, че необходимата диференциация на политиката за съседство не бива да носи чисто формален характер, изразяващ се в географското разделение на нейното южно и източно измерение;

20. препоръчва политиката за съседство да се диференцира в зависимост от степента на функциониране на демокрацията (т.е. на демократичните процеси), зачитането на правата на човека и гражданина, принципите на правовата държава, а също и от напредъка на процеса на системна/икономическа трансформация (със специален акцент върху прилагането на принципите на свободния пазар) в отделните страни. Колкото по-добре е насочена политиката за съседство, толкова по-ефективна ще бъде;

21. счита, че е целесъобразно да се създават политически инструменти, които да дават възможност за диференцирано отношение към действията на обществото, на националните или на регионалните и местните власти в съответствие с техните специфични особености и възможности. Действията в тези различни области трябва да бъдат координирани, но не е необходимо и често пъти не бива да се извършват паралелно;

22. счита, че в рамките на политиката за съседство на правителствено равнище прилагането на принципа „повече за повече“ („more for more“) е ясно и оправдано;

23. смята обаче, че на обществено равнище принципът „повече за повече“ е по-неясен и твърде формален; неговото прилагане би могло дори да даде отрицателни резултати, като пречи на вече съществуващите контакти, започнали на по-ниските равнища. За да бъдат ефективни социалните контакти, при тях трябва да има последователност и те трябва да бъдат възможно най-неформални;

24. освен това счита, че участието на местните и регионалните власти не може да замени това на социалните групи и третия сектор;

25. подчертава, че участието на третия сектор следва да бъде признато като важен елемент на политиката за съседство, който изисква специални инструменти;

26. изтъква ролята на местните и регионалните власти за развитието на по-тесни търговски контакти и счита, че потяната икономическа интеграция може да послужи като катализатор на социалната и политическата промяна. Също така насърчава страните, участващи в ЕПС, да създават зони за свободна търговия;

27. дава висока оценка на работата, извършена от Евро-средиземноморската асамблея на регионалните и местните власти (ARLEM), която дава възможност на регионалните и местните власти да участват в евро-средиземноморския политически дебат и предоставя териториално измерение на проектите, избрани от генералния секретариат на Съюза за Средиземноморието. Също така тя осигурява обмена на добри практики и допринася за постигане на целите на ЕПС;

28. по същия начин подкрепя Конференцията на регионалните и местните власти за Източното партньорство (CORLEAP) като мрежа за многостранно сътрудничество между регионалните и местните власти на страните от ЕС и от Източното партньорство, която има за цел да повиши ангажираността на тези власти в прилагането на ЕПС. Също така Комитетът има намерение да работи с местните и регионалните власти на страните от Източното партньорство за създаването на постоянна институционална рамка за сътрудничество;

29. призовава Европейския съюз, Съюза за Средиземноморието, националните правителства и международните участници да продължат да работят с Евро-средиземноморската асамблея на регионалните и местните власти (ARLEM), която обхваща Комитета на регионите и сдружения на регионални и местни власти, за да се гарантира по-координирана и ефективна дейност в Средиземноморието;

30. препоръчва при социалните контакти да се отдава предпочитание на преките отношения между хората. Важна е личната ангажираност на участниците, а не само тяхното участие в институционални роли и действия;

31. счита, че е необходимо да се привлече интересът на градовете и регионите към културния обмен. В тази област третият сектор би могъл да бъде особено ефективен. Това обаче изисква категорична подкрепа от страна на местните и регионалните власти и националните правителства;

32. смята, че е необходимо да се уравниват различията в интересите на отделни групи региони въз основа на различното им географско положение. Общата координация на външната политика на ЕС трябва да гарантира, че разграничаването няма да доведе до съревнование между Юга и Изтока, а специализацията на регионите в отделни области на политиката за съседство не бива да води до появата или задълбочаването на разлики в интересите или на съперничества в лошия смисъл на думата;

33. счита, че институционализирането на политиката за съседство би трябвало да улесни и да подкрепи участието и действията на „по-далечните“ региони (например сътрудничеството на централноевропейските региони в Средиземноморието или на западноевропейските региони в Източна Европа). Това би засилило усещането на регионите за поделена отговорност за ЕПС като цяло;

34. счита, че трябва да се засили специалната роля на регионите, разположени по чувствителните южни и източни граници на ЕС. Тези региони са засегнати пряко от проблемите на европейското съседство. Европейската политика за съседство в никакъв случай не бива да се провежда без участието на тези региони и следва да отчита техните специфични интереси;

35. препоръчва в рамките на европейската политика за съседство да се оказва специална подкрепа на пограничните региони на ЕС;

36. счита, че европейската политика за съседство следва да отчита съществуващите взаимоотношения с трети страни, най-вече Русия, особено на изток. Регионите трябва да бъдат информирани за този аспект на ЕПС и трябва да бъдат подкрепени подходящи форми на сътрудничество с всички съответни трети страни;

37. заявява своето намерение да подкрепя процеса на демократизация в отделните съседни страни, като продължава да участва в организирането на мисии за наблюдение на избори заедно с Конгреса на местните и регионалните власти на Съвета на Европа;

Условия за провеждането на политиката за съседство в отделните страни

38. счита, че е необходимо да се отчитат специфичните условия, при които Източното партньорство и политиката за съседство се осъществяват в Кавказ;

39. отбелязва, че Грузия се нуждае от систематична и постоянна подкрепа в рамките на Източното партньорство във връзка с последствията от конфликта през 2008 г.;

40. препоръчва засилване на политиката за съседство в цялата Черноморска област. Трябва да се акцентира върху постоянното геополитическо значение на този регион за ЕС, както и върху значението на Черноморското взаимодействие. Държавите-членки на ЕС, които граничат с тази област, трябва да получават от ЕС подходяща подкрепа за своите дейности в областта на политиката за съседство;

41. счита, че Молдова е особен случай. Предвид значителния напредък, постигнат от политиката за съседство и Източното партньорство в тази страна, е необходимо да се създаде възможно най-широк интерес към нейното развитие. Дори частичен успех в Молдова би могъл да има голямо въздействие върху популяризирането на политиката за съседство и на външната политика на ЕС;

42. призовава да се обърне внимание на спецификата на Калининградска област, която въпреки своето географско положение не е обхваната от политиката за съседство. Това е изключително важна и чувствителна територия, която не просто граничи с ЕС, а е заобиколена от всички страни от територии на ЕС. Специфичните особености на този регион не могат да се пренебрегват при провеждането на политиката за съседство в най-близките до ЕС територии;

43. счита, че въпреки разочарованието от продължаващите затруднения в Беларус е необходимо да се подкрепя участието на тази страна в политиката за съседство;

44. признава необходимостта от систематична подкрепа за демократичните, политическите, икономическите и социалните процеси на трансформация в Украйна;

45. препоръчва в контекста на Арабската пролет политиката за съседство да играе съществена роля за развитието на контактите между обществата. В краткосрочен план на този регион следва да се обърне особено и задълбочено внимание. Ангажираността в този регион следва да се разглежда като тест за отговорността на всички страни от ЕС като държави, региони и общества;

46. припомня, че всяка страна в Южното Средиземноморие е различна и че подходът на ЕС трябва да бъде индивидуален и адаптиран към всяка ситуация. Въпреки това изграждането на демокрацията и демократичният преход са универсални; те започват най-напред на най-близкото до гражданите равнище и не могат да бъдат стабилни и да пуснат дълбоки корени в обществото, ако бъдат наложени отгоре;

Значението на териториалното сътрудничество като инструмент на политиката за съседство

47. счита, че еврорегионите предоставят важен опит на политиката за съседство. Те се превърнаха в полезен инструмент в процеса на присъединяване на страните от Централна Европа, а след тяхното присъединяване към ЕС – в полезен инструмент за регулиране на отношенията със съседите извън ЕС;

48. ето защо предлага подкрепата си за създаването на трайни политически и административни децентрализирани структури, като счита, че административният и институционален капацитет на местните и регионалните власти улеснява сътрудничеството на поднационално равнище, подобрява ефективността и доброто управление и е от основно значение за процеса на демократизация;

49. препоръчва да се проучат възможностите за укрепване на съществуващите еврорегиони с помощта на инструмента Европейска група за териториално сътрудничество, защото това би дало по-голяма правна сигурност на заинтересованите страни и би подобрило прозрачността на създадените структури. Повторно отправя искане да се предостави възможност за създаване на ЕГТС с трети страни на двустранна основа и призовава държавите-членки, които не са направили това, да предприемат необходимите стъпки, за да улеснят създаването и прилагането на ЕГТС;

50. подчертава практическата полза от програмите за изграждане на капацитет в контекста на разширяването и на европейските политики за съседство и – вземайки за конкретен пример пилотната програма „Механизъм за местно администриране“⁽¹⁾ – повтаря своето предложение да бъдат разработени равностойни инициативи за страните от Южното Средиземноморие, за да се подкрепят усилията им за изграждане на капацитет на местно и регионално равнище;

51. отбелязва, че еврорегионът улеснява широк спектър от дейности от икономическата до културната сфера. Той улеснява също спонтанни процеси на сътрудничество с участието на третия сектор. Еврорегионът се оказва гъвкав и изключително ефективен инструмент за действия по външните граници на държавите-членки от Централна и Източна Европа;

⁽¹⁾ КР вече работи в тясно сътрудничество с Европейската комисия в подкрепа на тази пилотна програма, която понастоящем е ограничена до страните кандидатки и потенциалните страни кандидатки.

52. препоръчва да се оказва подкрепа за проектите и създаването на нови еврорегиони (като се използва опитът на отдавна създадените еврорегиони), по-специално чрез свързването на региони от Алжир, Тунис, Либия и Египет с подходящи области от Южна Европа;

53. счита, че специфичните особености на южната морска граница на Европейския съюз не бива да се възприемат като препятствие за създаването на еврорегиони. Следва да се подчертае значението на инициативи за създаване на еврорегиони като Андалусия-Гибралтар-Мароко, Notio Egeo-Турция, Vorio Egeo-Турция и Polis-Trakiakent, въпреки че те все още са на ранен етап;

54. счита, че има належаща нужда от пълноценно функциониращ Черноморски еврорегион;

55. счита, че еврорегионите могат да бъдат ефективна подкрепа за инструментите на ЕПС (ЕИСП – Европейски инструмент за съседство и партньорство) като TAIEХ, SIGMA, побратимяването и плановете за действие на ЕПС;

56. изтъква добавената стойност на Европейските групи за териториално сътрудничество (ЕГТС) и на макрорегионалната стратегия като новаторски способи за териториално сътрудничество на междурегионално и наднационално равнище, тъй като те могат да засилят сближаването и да подобрят координацията на политическите действия в различни области в по-широкия регион на Средиземноморието и на Черно море, рационализирайки разпределението на финансовите средства и повишавайки ролята на регионалните и местните единици въз основа на принципите на многостепенното управление с широкото участие на организациите на гражданското общество;

Гражданското измерение на политиката за съседство, подкрепено от дейността на регионите

57. препоръчва контактите между националните правителства или дори между регионалните власти да не заменят по-широките и по-задълбочени контакти между обществата. Всички страни от Средиземноморието следва да бъдат свързани чрез еврорегиони, които да улесняват контактите между третия сектор и гражданите;

58. препоръчва типичната за еврорегионите дейност като ефективно средство за борба с многобройните стереотипи и страхове, породени от миграцията по границите на ЕС, и смята, че прекият опит в сътрудничеството и обmena може да помогне и за преодоляването на стереотипните представи за Европа и Запада, които битуват в много страни, граничещи със Съюза;

59. счита, че активната политика за съседство може да бъде начин за ограничаване на неконтролираната миграция;

60. смята, че една политика за съседство, която подпомага най-активните хора и групи в съседните на ЕС региони и държави, може да насърчи процесите на политическа и икономическа трансформация;

61. заявява, че помощта за хора и групи, които работят активно за демократичната промяна и икономическата реформа, може да повиши ефективността на всички дейности;

62. подчертава важноста на организирането на различни форми на младежки и студентски обмен и на научно сътрудничество под егидата на политиката за съседство;

63. подчертава важноста на засилването на административния капацитет в страните партньорки и следователно приветства укрепването на национални програми като Естонския център за Източното партньорство, насочен към административния капацитет, и Академията по публична администрация на Източното партньорство във Варшава; призовава страните партньорки да подкрепят административната реформа и изграждането на капацитет, включително на местно и регионално равнище;

Междурегионално сътрудничество в политиката за съседство

64. препоръчва южните еврорегиони (също като регионите) да имат партньори в други части на континента. Такива връзки следва да се създадат по-специално между еврорегионите по южната граница на ЕС и еврорегионите в Централна и Северна Европа, които граничат с Източна Европа. ЕПС не бива да се разпада на отделни елементи и регионалната политика на Европейския съюз следва да се стреми да не го допуска. Европейската група за териториално сътрудничество изглежда е правилният инструмент за създаване на подобни връзки;

65. счита, че е необходим систематичен анализ на визовата политика на ЕС, за да се улесни издаването на визи за граждани на страни, участващи в ЕПС, като начин за насърчаване на диалога между обществата;

66. подчертава потенциалните ползи от въвеждането на местен граничен трафик по някои от границите на ЕС.

Брюксел, 14 декември 2011 г.

*Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO*

Становище на Комитета на регионите „По-малко административни процедури за гражданите: насърчаване на свободното движение на официални документи и признаването на действието на актовете за гражданско състояние“

(2012/C 54/05)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ:

- отбелязва, че актовете за гражданско състояние, като удостоверенията за раждане, брак и смърт, регистрацията/вписването на развод, промяна на името и т.н. са от решаващо значение за самоличността на хората и за способността им да участват пълноценно в социалния, икономическия и политическия живот;
- подчертава факта, че съществена функция на официалните документи е да гарантират на бенефициерите ефективно упражняване на правата, произтичащи от ЕС;
- подчертава факта, че законодателството за гражданското състояние е изключително в компетенциите на държавите-членки и на съставляващите ги местни и регионални власти и изтъква, че придържането към принципите на субсидиарност и пропорционалност е едно от изискванията;
- споделя глобалната цел на Комисията да определи и премахне пречките пред упражняването на правата, произтичащи от ЕС, по-специално в трансграничните ситуации, и да даде възможност на гражданите да изпитат допълнителни практически и видими ползи от протичащата евроинтеграция, и настоява удовлетворяването на потребностите на гражданите да бъде основният акцент на разработваната политика в тази област;
- изразява съгласие с мнението, че легализацията на официални документи между държавите-членки не следва да е задължителна, но фактът, че обменът на информация между службите на държавите-членки за регистрация на гражданско състояние е ненадежден и непълен подсказва, че преди да бъде въведено законодателство, може да се наложи да бъдат установени форми на административно сътрудничество между длъжностните лица по гражданската регистрация в държавите-членки, така че при необходимост те да могат да изискват удостоверяване на автентичността на документите; в междинния период и с цел улесняване на отношенията със страните извън ЕС счита, че държавите-членки следва да разгледат с оглед на приемането му, софтуерното приложение „e-APP“ за издаване и ползване на електронен апостил;
- счита, че не трябва да се пренебрегва възможността за създаването на европейска служба за гражданско състояние, ако може да бъде доказано, че тя ще е по-ефикасна и по-ефективна, отколкото създаването на множество нови служби или поддържането на подобни служби в държавите-членки;
- предлага да се обмисли възможността на държавите-членки да се дават насоки, основаващи се на най-добри практики, с цел улесняване на трансграничното предоставяне на документация за гражданско състояние.

Докладчик	г-н Patrick McGOWAN (IE/АЛДЕ), член на Административната управа на графство Донегал и на Административната управа на пограничния регион
Отправен документ	Зелена книга: „По-малко административни процедури за гражданите: насърчаване на свободното движение на официални документи и признаването на действието на актовете за гражданско състояние“
	COM(2010) 747

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

1. приветства инициативата на Европейската комисия за постигане на Съюз на гражданите чрез изготвянето на Зелената книга с цел започване на дебат в целия ЕС относно възможностите за законодателни предложения по две различни, но взаимосвързани области:

- свободното движение на официални документи посредством премахване на формалностите между държавите-членки, свързани с легализацията, и
- признаването на действието на определени актове за гражданско състояние, така че правният статут, предоставен в една държава-членка, да се признава и да има същите правни последици и в друга;

2. отбелязва, че официалните документи обхващат различни административни, нотариални и съдебни актове и документи, и включват актове за гражданско състояние, които определят и същевременно представляват ключови моменти от човешкия живот; отбелязва също така, че актовете за гражданско състояние, като удостоверенията за раждане, брак и смърт, регистрацията/вписването на развод, промяна на името и т.н. са от решаващо значение за самоличността на хората и за способността им да участват пълноценно в социалния, икономическия и политическия живот;

3. подчертава факта, че съществена функция на официалните документи е да гарантират на бенефициерите ефективно упражняване на правата, произтичащи от ЕС. Тези права включват свободно движение на гражданите и членовете на техните семейства, свободно движение на работниците, свобода на установяване, социална сигурност, свободно движение на стоки и услуги и ефективно правосъдие за гражданите в граждански и търговски дела. Спектърът от официални документи, които участват в признаването на правата, произтичащи от ЕС, е наистина много широк;

4. споделя глобалната цел на Комисията да определи и премахне пречките пред упражняването на правата, произтичащи от ЕС, по-специално в трансграничните ситуации, и като цяло да премахне бюрокрацията с цел да улесни трансграничното сътрудничество и да даде възможност на гражданите да изпитат допълнителни практически и видими ползи от протиращата евроинтеграция, и настоява удовлетворяването на потребностите на гражданите да бъде основният акцент на разработваната политика в тази област;

5. подчертава, че значителното многообразие на системите за гражданско състояние (които се основават на събитие, на човек или регистър на населението), както и различаващите се действащи процедури на територията на ЕС отразяват конституционните и законодателните устройства на техните публични

власти и са израз на техните различни обществени ценности. Разнообразието се илюстрира от факта, че актовете за гражданско състояние имат различно правно действие в различните държавите-членки;

6. изразява убеждението, че нормативната уредба в държавите-членки по отношение на регистрацията на гражданското състояние е като цяло ефективна, но че проблемите са породени в голяма степен при разрешаване на трансгранични ситуации; отбелязва, при все това, че около една трета от всички регистрации на гражданското състояние в ЕС имат трансграничен аспект и че увеличаването на мобилността ще доведе до съответстващо увеличаване на административните проблеми; друг усложняващ положението фактор, пред който са изправени гражданите с трансгранични проблеми, е разнообразието на приложимото право, при което всяка страна има свои собствени стъклопителни норми;

7. подчертава факта, че докато някои официални документи (напр. за професионалната квалификация) могат да попадат в приложно поле на правото на ЕС, законодателството за гражданското състояние е изключително в компетенциите на държавите-членки и на съставляващите ги местни и регионални власти и изтъква, че придържането към принципите на субсидиарност и пропорционалност е едно от изискванията по отношение на развитието на политиката на ЕС и на законодателството в тази област;

8. подчертава, че компетентните органи за легализация на документи варират значително между държавите-членки и в самите тях, и че разнообразието по отношение на компетентните органи, отговарящи за актовете за гражданско състояние, е дори още по-голямо; тези органи носят съдебна, религиозна или административна отговорност и са на различни нива на управление; независимо от това изтъква, че най-често именно на местно и регионално равнище гражданите влизат в контакт с тези органи, като на територията на ЕС има приблизително 80 000 местни служби за регистрация на гражданското състояние.

9. смята, че въпросът не трябва да се разглежда изолирано, а в контекста на по-общите политики на Съюза, като икономическата политика, Програмата в областта на цифровите технологии, социалната политика и външната политика с оглед да се засили съгласуваността, ефективността и последователността на действията на Съюза;

Свободно движение на официални документи

10. отбелязва, че законодателството обикновено се използва за установяване на презумпцията за автентичност на чуждестранен официален документ, при условие че властите в една страна може да не са запознати с печатите, марките и подписите на органа, издаващ официалния документ, и същевременно отчита обстоятелството, че определени официални документи, като паспорти, шофьорски книжки и съдебни решения се признават без допълнителни легализационни мерки;

11. смята, че легализацията струва време, пари и усилия и че сама по себе си не е подходяща мярка за предотвратяване на измами в трансграничното използване на официални документи; изразява съгласие с условията на Стокхолмската програма, които предвиждат, че ЕС следва активно да използва членството си в Хагската конференция по международно частно право, за да насърчава прилагането на съответните конвенции (позовавайки се също така на Международната комисия по гражданско състояние), тъй като до този момент държавите-членки не са използвали подход на сътрудничество по отношение на конвенции, чиито предмет е легализацията на документи;

12. отчита обстоятелството, че действащите конвенции относно легализацията на документи и нееднородните двустранни споразумения се прилагат по един разпокъсан начин. Така например Брюкселската конвенция, с която се премахва легализацията на официални документи между държавите-членки, е подписана от по-малко от половината държави-членки на ЕС, като още по-малко от тях са я ратифицирали и я прилагат временно и предварително;

13. изразява съгласие с мнението, че легализацията на официални документи между държавите-членки не следва да е задължителна в Европейския съюз, изграден върху взаимно доверие, и подобно на това счита, че други административни формалности, които действат като бариери за гражданите на ЕС и за правото на свободно движение, например „удостоверението на брачна дееспособност“ и „удостоверението за законност“, могат на същото основание да станат ненужни между държавите-членки;

14. независимо от това фактът, че обменът на информация между службите на държавите-членки за регистрация на гражданско състояние е ненадежден и непълен (в действителност някои държави-членки нито предават, нито получават информация относно „чуждестранни“ събития, свързани с гражданското състояние) подсказва, че преди да бъде въведено законодателство, може да се наложи да бъдат установени форми на административно сътрудничество между длъжностните лица по гражданската регистрация в държавите-членки, така че при необходимост те да могат да изискват удостоверяване на автентичността на документите, като по подобен начин може да се наложи да се създадат канали за сътрудничество, за да се улесни удостоверяването на автентичността на други официални документи, напр. образователен ценз и нотариални актове; между другото такива форми за сътрудничество могат също така да помагат на длъжностните лица при проверката на точността на съдържанието на документа и неговата автентичност;

15. освен това смята, че трябва да бъдат изследвани причините, които са в основата на нежеланието да се ратифицират съответните съществуващи конвенции (като Брюкселската конвенция от 1987 г.), и трябва да се проучи опитът на тези държави-членки, които прилагат временно и предварително тази конвенция;

16. в междинния период и с цел улесняване на отношенията със страните извън ЕС Комитетът счита, че държавите-членки следва да разгледат с оглед на приемането му, софтуерното приложение „e-APP“⁽¹⁾ за издаване и ползване на електронен

апостил, което, заедно с електронен регистър, предоставящ онлайн достъп, Испания неотдавна пусна в употреба в Европа по линия на проекта „e-APP за Европа“, подкрепен от Европейската комисия;

Трансгранични проблеми и признаването на действието на актовете за гражданско състояние

17. подчертава, че трансграничният пренос на документация, свързана с гражданското състояние, е значителен проблем за много граждани. В някои държави-членки може да се изисква личното присъствие на лицето, за да му бъде предоставен достъп до собствените му документи за гражданско състояние, или за да получи апостил, и тази ненужна бюрокрация може да доведе до значителни разходи за лицата, пребиваващи извън пределите на дадената държава-членка; и като същевременно защита принципите на субсидиарност, предлага да се обмисли възможността на държавите-членки да се дават насоки, основаващи се на най-добри практики, с цел улесняване на трансграничното представяне на документация за гражданско състояние, с адекватни предпазни мерки за намаляване на риска от измами;

18. подчертава, че всяка държава-членка има свои собствени *достигания на правото* в областта на гражданството и гражданското състояние, разработени въз основа на нейната история, култура, политическа и правна система, както и че въвеждането на съществена промяна може да има значителни конституционни, законодателни и икономически последици за съответните органи в държавите-членки и да изисква мащабни правни и административни промени в структурите и процесите; по подобен начин тя може да породи значителни социални и културни промени за гражданите и обществото;

19. въпреки това отчита обстоятелството, че гражданите на ЕС, особено тези, които живеят и работят в друга държава-членка, са с нагласата, че в живота им не следва да настъпят излишни бюрократични усложнения поради трансграничните аспекти, свързани с гражданското им състояние;

20. отчита обстоятелството, че логистиката и разходите за осигуряване на непрекъснато обучение на приблизително 125 000-те длъжностни лица по гражданско състояние в ЕС във връзка с използваните от другите държави-членки системи и процедури за гражданско състояние са нереалистични; поради това подчертава необходимостта от разработването на други, по-съществими решения за справяне с реалните проблеми, с които се сблъскват гражданите;

21. приема, че повод за текущите непълни и инцидентни контакти между длъжностните лица по гражданското състояние на държавите-членки нерядко са затруднения от правно, процедурно, логистично и преди всичко езиково естество; във връзка с това би искал да предложи на Европейската комисия да предприеме действия за създаването на експертна група от специалисти по регистрация на гражданското състояние, представляващи отделните държави-членки, като по този начин осигури широка гама от мнения във връзка с предложенията за решаването на трансграничните въпроси и способства за улесняване на сътрудничеството на ЕС в рамките на международни форуми;

22. счита, че скъпоструващата и отнемаша време необходимост от превод и легализиран превод на официалните документи трябва да бъде намалена чрез увеличеното използване на стандартизирани формуляри и прилагането на системи за електронно кодиране и разшифроване; вярва, че тенденции като тази могат да получат тласък в рамките на по-широките международни форуми;

⁽¹⁾ В рамките на Пилотната програма за електронен апостил („e-APP“), Хагската конференция по международно частно право (ХКМЧП) и Националното сдружение на нотариусите на Съединените щати (NNA), съвместно с всяка държава (или неин вътрешен подведомствен орган), която прояви интерес, разработват, насърчват и подпомагат изготвянето на икономични, оперативни и сигурни софтуерни технологии за издаването и използването на електронни апостили („e-апостили“) и за създаването и употребата на електронни регистри на апостили („e-регистри“).

23. приема, че голям брой хора желаят да бъдат опростени бюрократичните процедури, но не просто чрез преминаването от хартиен към онлайн режим, и че това, заедно с възможностите, предлагани от устройствата за електронно съхранение и предаване на данни, създава възможност и стимул за модернизирането и централизирането на информационните системи;

24. счита, че регистрацията на едно централно място на всички събития, свързани с гражданското състояние на отделните лица, е достойна цел за онези държави-членки, които не прилагат тази практика, и че освен това тя следва да улесни регистрирането на „наднационалните“ събития, свързани с гражданското състояние, но осъзнава, че тя може да породи значителни разходи и притеснения за отговорните органи по повод субсидиарността, и може да не бъде политически осъществима във всички случаи;

25. признава, обаче, че в много държави-членки не съществува централизирана регистрация и че една централна точка за контакт може да спомогне за намаляването на практическите проблеми, пред които са изправени длъжностните лица по гражданското състояние и гражданите, но в зависимост от определени въпроси, като наличието на актовете за гражданско състояние в електронен формат, големината на страната, разпределението на законодателните отговорности, езиковите въпроси и т.н. в рамките на държавите-членки, счита, че тези централни точки за информация могат да бъдат създадени на регионално равнище;

26. вярва, че има нужда да се докаже, че пилотните схеми, разработени за електронния обмен на документи за гражданско състояние, могат да работят ефективно и ефикасно и да бъдат адаптирани за по-широко използване, и би приветствал преглед на съществуващите електронни инструменти, които улесняват сътрудничеството между публичните власти на ЕС; счита, че приоритетно трябва да бъдат въведени предпазни мерки за предотвратяването на измами и за защитата на неприкосновеността на личния живот и личните данни на гражданите;

27. счита, че биха могли да бъдат укрепени връзките между информационните източници на ЕС и съответните доставчици на информация в рамките на държавите-членки по отношение на предоставянето на информация на гражданите относно техните права в ЕС като цяло и вярва, че местните и регионалните власти са в добра позиция да помогнат в това отношение;

28. отчита обстоятелството, че идеята за хармонизирано европейско удостоверение за гражданско състояние е много амбициозна, тъй като държавите-членки имат твърде различни концепции за естеството, формата и съдържанието на удостоверенията за гражданското състояние; така например освен тяхната различна доказателствена стойност и реда за изменянето им, удостоверенията за раждане на територията на ЕС могат да съдържат информация за легитимността и религията на детето и за семейното и социално-икономическото положение на родителите;

29. както е видно и от обсъжданията, изглежда че европейското удостоверение за гражданско състояние първоначално ще изисква едновременното действие на националните схеми и на схемите на ЕС, което може да доведе до проблеми, свързани с юридическото тълкуване на последователността и относителността на различните системи, имайки предвид това, че и към настоящия момент съществуват множество комбинации и пермутации на гражданските, религиозните и чуждестранните закони, по които може да се налага да се произнасят съдилищата в държавите-членки;

30. предвид различните правни и административни структури и процедури, отнасящи се до гражданската регистрация на територията на ЕС, предложението за автоматично признаване на удостоверенията за гражданско състояние, издадени от други

държави-членки, е доста проблематично и не би могло да проработи, без да бъде съпътствано от значителна промяна на вътрешното законодателство на държавите-членки с цел премахване на несъответствията в начина на третиране на гражданите;

31. счита, че с оглед на различията между държавите-членки по тези въпроси, Европейската комисия може да продължи, дори и въз основа на засилено сътрудничество, да се стреми да стандартизира въпросите, свързани с правните стълкновителни норми и юрисдикциите, които могат да възникнат по отношение на бъдещите казуси от областта на гражданското състояние, за да се създаде по-голяма яснота за гражданите;

32. изразява убеждението, обаче, че осигуряването на възможност на гражданите да избират приложимото право на една държава-членка пред друга във връзка със събития, свързани с гражданското състояние, може да породи множество затруднения. Така например между партньори, живеещи на брачни и други начала, може да възникне разногласие по отношение на юрисдикцията и това може да доведе до „пазаруване на гражданско състояние“— ситуация, при която лицата избират процедурите, които най-добре отговарят на личната им ситуация;

33. счита, че не трябва да се пренебрегва възможността за създаването на европейска служба за гражданско състояние, ако може да бъде доказано, че тя ще е по-ефикасна и по-ефективна, отколкото създаването на множество нови служби или поддържането на подобни служби в държавите-членки; освен това Комитетът изразява убеждението, че гореспоменатата служба може: а) да съдейства за развиването на по-колегиален подход на ЕС към международните конвенции; б) да подобри административното сътрудничество чрез събиране и обмен на най-добрите практики и опит, напр. за съвместимост в области, свързани с ИТ, както и да предоставя насоки за националните органи по международни въпроси в) да действа като централна точка за контакт по отношение на въпроси за гражданското състояние, имащи трансгранично измерение, които могат да бъдат от полза на длъжностните лица по гражданско състояние, и разбира се, да помага за отстраняването на упоритите проблеми, които изпитват гражданите в законните си очаквания, че могат да упражняват правата си в рамките на ЕС и г) потенциално да действа като централизиран резервен или референтен регистър на ЕС за документация по гражданското състояние;

34. приканва към по-своевременното транспониране и прилагане на съществуващото законодателство, което засяга упражняването на правата на гражданството на ЕС, и насърчава държавите-членки за по-нататъшни съвместни действия чрез участие в съществуващите междуправителствени организации с цел да се улесни международното сътрудничество по въпросите на гражданско състояние и по-широкото ратифициране на съществуващите конвенции;

35. желае да насърчи органите по гражданското състояние в държавите-членки да предоставят онлайн образци (с превод) на документи за гражданско състояние, така че „чуждестранните“ длъжностни лица по гражданското състояние да могат да добият известна представа за съдържанието им, като Европейската комисия би могла да съдейства за координирането или улесняването на тази инициатива;

36. би искал да насърчи създаването от страна на Европейската комисия на мрежа от длъжностни лица по гражданското състояние/ консулски експерти от всички държави-членки, която да проучи дали може да се установи достатъчно административно сътрудничество, за да се работи за премахването на формалностите, свързани с легализацията, и би подпомогнал работата за разработване на предложения, свързани с хармонизацията на стълкновителните правни норми. Все пак вярва, че въпросите за взаимното признаване и за европейското удостоверение за гражданско състояние могат да изискват допълнително по-задълбочено разглеждане;

37. счита, че, макар че Зелената книга по задължение разглежда въпроси от гледната точка на ЕС-27 и в един подългосрочен план, Комитетът на регионите подчертава, че могат да бъдат приложени и по-локализирани решения за справяне с проблемите, с които се сблъскват редовно гражданите, особено тези, които населяват пограничните райони и понякога живеят и работят в различни юрисдикции. В тази връзка би насърчил допълнителни двустранни и многостранни споразумения между държавите-членки и с други страни, както и инициативи на поднационално равнище, аналогични на проектите на ЕГТС за териториално сътрудничество;

38. подчертава, че при изготвянето на оценка на въздействието на дадено законодателно предложение трябва да има специално позоваване на социалните, икономическите и законодателните последици за държавите-членки;

39. предвид съответните отговорности на местните и регионалните власти, КР желае да участва пълноценно в провеждащия се дебат, и във връзка с това би искал да предостави консултативните си мрежи ⁽²⁾ на разположение на Европейската комисия.

Брюксел, 14 декември 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

⁽²⁾ Европейската група за териториално сътрудничество (ЕГТС), Платформата за наблюдение на „Европа 2020“ и Мрежата за наблюдение на субсидиарността (която проведе консултация във връзка със Зелената книга от 13 юли до 2 септември 2011 г.).

Становище на Комитета на регионите „Към космическа стратегия на Европейския съюз в услуга на гражданите“

(2012/C 54/06)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- посочва, че местните и регионалните власти имат значителен принос за развитието на космическите технологии посредством създаването на клъстери и конкурентни зони, които обединяват производители (вкл. МСП), университети и научни изследователи. По този начин те играят решаваща роля в процесите на иновацията и трансфера на технологии;
- изтъква факта, че местните и регионалните власти играят решаваща роля и като ползватели;
- очаква, че понастоящем, с разширените правомощия на ЕС, местните и регионалните власти също ще бъдат включени устойчиво и всеобхватно във формулирането и прилагането на европейската космическа политика;
- приканва Комисията да направи предложение за това, как в бъдеще да се гарантира дългосрочното финансиране на оперативната дейност на инфраструктурата на ГМОСС в рамките на бюджета на ЕС и отхвърля предложението на Комисията за финансиране със средства извън бюджета на ЕС. Подобно на ГМОСС, Галилео е европейски проект и като такъв трябва да се финансира от бюджета на ЕС, за да се гарантират както финансовата устойчивост, така и прозрачност и демократичен контрол на финансирането;
- препоръчва настоятелно да се насърчава създаването на регионални центрове за развитие и прилагане на ГМОСС, да се подкрепят европейски мрежи като например NEREUS и да се допринася за тяхното развитие.

Докладчик	г-н Hermann KUHN (DE/ПЕС) член на Бременския парламент
Отправен документ	Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите „Към космическа стратегия на Европейския съюз в услуга на гражданите“ COM(2011) 152 окончателен

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

1. приветства факта, че със съобщението „Към космическа стратегия на Европейския съюз в услуга на гражданите“ Комисията направи първа важна стъпка за формулиране на бъдеща европейска космическа политика на новата основа, предоставена от Договора от Лисабон (член 189 ДФЕС);

2. е убеден, че една обща европейска космическа политика ще засили икономическата и политическата независимост и дееспособност на Европа, може да допринесе в широк мащаб за способността за иновации и конкурентоспособността на икономиката и обществата в Европа и да донесе множество ползи в областта на опазването на околната среда, борбата с изменението на климата, обществената сигурност и гражданската защита, хуманитарната помощ и комуникацията и разпространението на информация за всички граждани;

3. отбелязва, че на регионално равнище целите на европейската космическа политика се съчетават с различните социални, икономически, екологични и териториални дадености и че на първо място местните и регионалните власти правят възможно конкретното осъществяване и прилагане на голяма част от европейската космическа политика;

4. припомня, че в регионите вече извършват дейността си много различни иновативни проектантите и крайни потребители на космическите технологии. Местните и регионалните власти създават в широк мащаб клъстери и конкурентни зони, които обединяват производители (вкл. МСП), университети и научни изследователи. По този начин те играят решаваща роля в процесите на иновацията и трансфера на технологии. Местните и регионалните власти се грижат за инсталирането, развитието и поддържането на космическа инфраструктура като стартови площадки, интеграция на спътници, оборудване и софтуер, а също и за „наземната“ инфраструктура като цяло;

5. изтъква, че местните и регионалните власти играят решаваща роля и като ползватели. Те могат да изпълняват например функцията на органи, отговарящи за устройството на територията, като служби с компетенция в областта на околната среда и гражданската защита, или да изпълняват други задачи, за които се събират и обработват данни чрез сателитно наблюдение. Освен това регионите и техните жители са действителният пазар за прилагане и използване на космическите технологии. Местните и регионалните власти се нуждаят от най-различни космически технологии и услуги, за да управляват териториите си, да гарантират обществените услуги и да подпомагат регионалното развитие;

6. затова винаги е следил внимателно въпросите на космическата политика и многократно е изтъквал в своите становища практическото значение на европейските космически програми;

7. очаква, че понастоящем, с разширените правомощия на ЕС, местните и регионалните власти ще бъдат включени устойчиво и всеобхватно във формулирането и прилагането на европейската космическа политика;

8. изразява още по-голямо съжаление, че в съобщението на Комисията изобщо не е взета под внимание ролята на местните и регионалните власти за разработване на европейската космическа политика, въпреки че то до голяма степен зависи от участието им в този процес;

9. отбелязва, че принципът на субсидиарност е спазен в съобщението на Комисията, но на значението и ролята на местните и регионалните власти трябва да се отделя по-голямо внимание при по-нататъшното изготвяне на космическа политика;

II. ПРИОРИТЕТНИ ДЕЙСТВИЯ ЗА КОСМИЧЕСКА ПОЛИТИКА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

10. подкрепя изготвянето и прилагането на широкообхватна и амбициозна европейска космическа програма, която се основава върху вече постигнатото, и задълбочава и доразвива основните въпроси за наблюдение на околната среда, изменение на климата, сигурност, конкурентоспособност и изследване на космоса;

11. е убеден, че тази програма ще донесе важни икономически и социални ползи за регионите. Освен заемането от Европа на едно от първите места по въпросите на околната среда, борбата срещу изменението на климата, сигурността и фундаменталната и приложната изследователска дейност, може да се очаква и засилване на европейската конкурентоспособност в областта на най-новите технологии, в насърчаването на иновативни предприятия и създаването на висококвалифицирани работни места;

12. препоръчва без отлагане да се предприеме оперативно изпълнение на водещите програми Галилео и ГМОСС, за да може да се разгърне възможно най-скоро техният икономически, социален и екологичен потенциал;

13. предлага като допълнителни акценти в една европейска космическа програма да бъдат заложили програми за гарантиране на автономен достъп на Европа до космическото пространство и до изследването на космоса;

Европейски програми за спътникова радионавигация (Галилео и ГМОСС)

14. подкрепя всички усилия за завършване на надеждното изграждане на капацитет на програмата Галилео по възможност до 2014 г., за да се реализират икономическите, социалните и екологичните предимства, които този проект може да донесе по-специално на местните и регионалните власти;

15. изразява безпокойство, че досега не е представено никакво предложение за адаптиране на актуалната многогодишна финансова рамка с оглед на допълнително финансиране на програмите ГМОСС и Галилео. Това обаче е необходимо, за да се избегнат по-нататъшни забавяния и допълнителни разходи;

16. вижда необходимостта да се осигури финансиране от страна на ЕС на оперативната фаза на Галилео (освен всичко друго и поддръжка и обновяване на спътниците, гарантиране на безупречността на системата, наземна експлоатация и достъп до данни) и след 2014 г. Само по този начин могат да бъдат реализирани очакваните икономически ефекти;

17. призовава Комисията да засили подкрепата си и насърчаването на разработването и подготовката на оперативни „услуги, свързани с местоположението“ и свързаните с това продукти, преди всичко на демонстрационни проекти;

18. подчертава, че дългосрочните структури за управление и мениджмънт на глобалната навигационна сателитна система трябва да бъдат демократични, напълно прозрачни, финансово стабилни и социално отговорни. Гарантирането на това е задача на Европейската комисия в тясно сътрудничество с компетентните заинтересовани страни, включително действащите лица на местно и регионално равнище;

Европейска програма за мониторинг на Земята (ГМОСС)

19. смята, че програмата ГМОСС е необходим инструмент на ЕС за набавяне на спешно необходимите данни преди всичко за наблюдение на околната среда и гражданската безопасност и поради това има много голямо значение за местните и регионалните власти;

20. приветства мерките за засилване на услугата на ГМОСС по отношение на изменението на климата и подчертава значението ѝ за европейските региони при борбата с изменението на климата и смекчаването на последиците от него (напр. въпроси на продоволствената сигурност в световен мащаб);

21. настоява за бързо изграждане на необходимите за това инфраструктури до 2014 г., за засилено разработване и подготовка на оперативните услуги – при използване също така на Галилео и на нови телекомуникационни системи като запланирания европейски сателит за препредаване на данни EDRS – и за гарантиране устойчивостта на планираните услуги. Във връзка с това би трябвало да се включат и услугите на съществуващите национални служби и на европейската сателитна метеорологична служба EUMETSAT;

22. приканва Комисията да направи предложение за това, как в бъдеще да се гарантира устойчивото финансиране на оперативната дейност на инфраструктурата на ГМОСС в рамките на

бюджета на ЕС и отхвърля предвиденото от Комисията финансиране със средства извън бюджета на ЕС. Подобно на ГМОСС Галилео е европейски проект и като такъв трябва да се финансира от бюджета на ЕС, за да се гарантират както финансовата устойчивост, така и прозрачността и демократичният контрол върху финансирането;

23. във връзка с това подчертава отново решаващото значение на европейските региони при разработването на услуги за околната среда и обществената сигурност, при разпространението на космически технологични приложения на местно равнище и при обмена на опит и най-добри практики;

24. затова настоятелно препоръчва да се насърчава създаването на регионални центрове за развитие и прилагане на ГМОСС, да се подкрепят европейски мрежи, като например NEREUS, и да се допринася за тяхното развитие;

25. критикува факта, че вече наличните услуги, както на програмата ГМОСС, така и на Галилео, не винаги могат да бъдат безпроблемно приспособени спрямо потребностите на общинските и регионалните власти;

26. припомня, че свободният и безплатен достъп до сателитни данни е предвиден в Регламента относно европейската програма за наблюдение на земята (ГМОСС) и нейните начални операции (2011–2013 г.), и настоява този свободен и безплатен достъп да остане гарантиран и през оперативната фаза след 2014 г. При това трябва да се изяснят въпросите, свързани със защита на данните като защитата на приложения;

Сигурност и отбрана

27. изтъква, че ГМОСС е граждански проект и приложенията трябва да се използват главно за граждански цели;

28. отбелязва, че аспектите на сигурността и възможното обвързване с отбраната са от голямо политическо значение. В съобщението на Комисията този основен въпрос обаче се разглежда твърде общо. Ето защо КР смята, че е необходимо спешно да се представят уточняващи съображения;

29. подкрепя застъпването на компонента „сигурност“ в програмата ГМОСС, но смята че е необходима по-ясна гражданска дефиниция на тази област и разграничаване от военните приложения;

30. смята, че е необходимо внимателно да се уточни дали и по какъв начин националният капацитет за гражданско наблюдение и капацитетът за наблюдение с военни цели могат да бъдат съчетани, за да се засили компонентът „сигурност“ в програмата ГМОСС, с цел да се подобрят резултатите и да се избегне изграждане на ненужни дублиращи се структури;

31. смята, че е необходимо принципно да се изясни въпросът, в съответствие с коя правна основа и в коя политическа рамка следва да се използват данните и услугите на инфраструктурата на ГМОСС в подкрепа на европейската отбранителна политика;

Изследване на космоса

32. подкрепя резолюцията от 2008 г. на Съвета по въпросите на космоса, че „е необходимо Европа да развие обща визия и дългосрочно стратегическо планиране на изследването на космоса, които следва да гарантират ключовата позиция на Европа, и поради това да се базират на областите, където са налице особено високи европейски постижения“. Научното изследване на космоса също превърна Европа в надежден партньор в световната авионавтика. Програмите за изследване на космоса предоставят нови знания, стимулират иновациите и технологиите, допринасят в голяма степен за конкурентоспособността на европейската космическа индустрия и събуждат откривателския дух у младите;

33. настоява за бързо разработване и прилагане на такава стратегия и на съответните мерки, с цел да се подчертае значението на изследването на космоса като глобално и мирно предизвикателство за човечеството и то да се заложи като неразделна част от европейската космическа политика в световен мащаб;

34. призовава за това, ЕС и Европейската космическа агенция (ЕКА) с участието на държавите-членки и местните и регионалните власти да изготвят съвместна „пътна карта“ относно принципите на бъдещите европейски космически изследвания и проучвания (например Луната, Марс);

35. разглежда поддържането и финансирането на дейността на Международната космическа станция (ISS) до 2020 г. като неразделна част от европейската космическа стратегия. Наред с подготвителните системи като специализирани клиники, ракети сонди, кули за изследване на безтегловността и параболични полети, използването на ISS за фундаментални, както и за приложни изследвания (включително нови материали, биология, медицина), следва да бъде акцент на европейската космическа стратегия;

36. затова призовава за ясна дефиниция на ролята на ЕС при определяне на потребностите от изследователска дейност, като се вземат предвид изследванията, извършвани в държавите-членки, така че местните и регионалните власти също да могат да формулират своите нужди, очаквания и принос;

Достъп до космоса

37. отрежда голямо значение на гарантирането на автономен европейски достъп до космоса, тъй като той разширява и дори създава значителни търговски възможности за европейската икономика;

38. във връзка с това приканва за дългосрочно гарантиране на финансирането на европейския космодрум Куру и включването на дългосрочна европейска стратегия за ракета-носител (тип „Ариана“) в европейската космическа програма;

III. КОНКУРЕНТОСПОСОБНОСТ И СТРАТЕГИЯТА „ЕВРОПА 2020“

39. споделя схващането, че европейските инициативи за подкрепа на космическите технологии могат и трябва да бъдат

ключов фактор за осъществяване на целите на политиките на ЕС за изследвания и иновации. По този начин програмата ГМОСС и производствата от нея приложения носят полза на първо място за екологичната политика и политиката в областта на сигурността, но освен това имат и важен принос за растежа и способността за иновации и конкурентоспособността на Европа като цяло. Други области също извличат ползи от космически иновации, като например образованието, културата, комуникациите и енергетиката. Космическите технологии и техните приложения се превърнаха в елемент с нарастващо значение в ежедневието на хората;

40. затова подчертава, че устойчивостта на европейската космическа политика е съществен елемент на всеобхватната стратегия „Европа 2020“, тъй като тя е свързана с най-новите технологии, новаторските предприятия и висококвалифицираните работни места. Отдава се особено значение на изграждането на основна инфраструктура в европейските региони, при което се генерира устойчив растеж и заетост;

41. подкрепя съображенията на Комисията за изготвяне на секторна политика за космическата индустрия, която би трябвало да разглежда преди всичко аспекти на самостоятелността на Европа, насърчаването на МСП, както и координирането на европейските, националните и регионалните програми;

Насърчаване на изследвания и иновации

42. приветства факта, че в предложението за обща стратегия за финансиране на изследванията и иновациите Комисията изтъква авионавтиката като една от ключовите технологии. При това става въпрос по-специално за разработването на високотехнологични материали, за нанотехнологиите, както и авиониката (роботи, интелигентни системи) като съществени области за запазване на европейска конкурентоспособност;

43. очаква, че ще бъдат предоставени финансови инструменти за насърчаване преди всичко на въвеждането на иновативни приложения и тяхното разпространение в регионите;

Спътникови телекомуникации

44. разглежда спътниковите телекомуникации като ключов фактор за европейската космическа индустрия;

45. подчертава значението на последващото икономическо въздействие на спътниковите телекомуникации, особено в европейските региони. Те имат жизненоважен принос за териториалното сближаване, като предоставят на гражданите, администрацията и предприятията достъп до цифровата среда;

46. затова очаква, че по-нататъшното развитие на спътниковите телекомуникации ще бъде мярка на европейската космическа политика. При това, освен осигуряване на наличността на подходящи честоти, трябва да се гарантира в дългосрочен план и насърчаването на нови иновативни комуникационни услуги – включително заедно с Галилео и ГМОСС – и евентуално да се създават нови системи (като сателитната система за автоматична идентификация (AIS) за глобално наблюдение на корабоплаването);

IV. МЕЖДУНАРОДНО ИЗМЕРЕНИЕ НА КОСМИЧЕСКАТА ПОЛИТИКА НА ЕС

47. подкрепя Комисията в схващането ѝ, че международното сътрудничество трябва да бъде съществен и необходим елемент на космическата политика на ЕС;

48. изхожда от това, че европейската космическа програма позволява това международно сътрудничество на равна основа и повишава шансовете на европейски продукти, системи и услуги при международна конкуренция;

49. застъпва се за това, да се предоставят на разположение знания и инфраструктури, особено за Африка, с което да се допринесе за подобряване на условията на живот там (например използване на земята, хранителни ресурси, управление на водите);

V. ПРИСПОСОБЯВАНЕ НА УПРАВЛЕНИЕТО

50. очаква новите компетенции на ЕС в областта на космическата политика съгласно Договора от Лисабон да доведат и до промени в управлението. Сега ЕС има задачата да изготвя стратегически план за космическата политика на цяла Европа и да насърчава нейното прилагане. При това от особено значение е да се засилва сътрудничеството между Европейския съюз и държавите-членки;

51. подчертава, че от решаващо значение за успеха на космическата политика на ЕС ще бъде политическата и икономическата подкрепа на Съюза в рамките на по-справедливи и по-ефективни нормативни актове и по-дееспособна структура за вземане на решения въз основа на признаване на компетенциите на всички равнища;

52. изтъква значението на Европейската космическа агенция (ЕКА), както и на националните космически агенции, които досега успешно провеждаха прилагането на национални и европейски космически стратегии и със своите разпоредби позволиха развитието на силна и конкурентоспособна индустрия и изследователска дейност. Структурите и способностите на ЕКА в зависимост от значението им трябва да се вземат съответно предвид, по-специално при бъдещото определяне на управлението и неговите разпоредби;

53. предлага в бъдещото европейско управление на аеронавтиката ЕС да отговаря за формулиране на европейската космическа политика и стратегическите визии, както и за планиране на необходимите мерки. ЕКА би могла да поеме ролята на изпълнителен орган при прилагането им на европейско равнище;

54. отново отбелязва изрично, че местните и регионалните власти играят ключова роля при разработването, прилагането и популяризирането в обществото на европейската космическа политика. Също толкова важно е те да участват в изготвяне на бъдещата космическа политика на ЕС;

55. ето защо пледира за това, на местните и регионалните власти да се даде възможност за подходящо участие в структурите на управление, които предстои да бъдат създадени в рамките на космическите програми на ЕС, а в органите по

програмите да се предвиди участие на техни представители редом с тези на институциите на ЕС и на държавите-членки. Местните и регионалните власти трябва да могат да използват развитието на космическите технологии и едновременно с това да допринасят за това развитие;

Финансиране

56. припомня, че регионите участваха със значителни инвестиции в изграждането на европейските компетенции в областта на аеронавтиката и трябва да го правят и в бъдеще. Едновременно с това е абсолютно необходимо надеждно финансиране от страна на ЕС на космическите програми. Само по този начин може да се гарантира трансгранично и конкурентоспособно осъществяване на дейностите;

57. открива по-специално необходимостта от по-съществено, по-целенасочено и по-устойчиво финансиране на изследването на космоса и го свързва с изискването за по-ефективно координиране, за да се гарантират синергии между изследването на космоса и други иновативни направления на изследователската и развойната дейност;

58. смята, че космическата политика на ЕС би трябвало да се координира с други политики и техните инструменти за финансиране (изследователска дейност, иновации, сближаване, регионално сътрудничество и др.), за да се улесни участието именно на регионите в разработването и използването;

59. приканва Комисията да представи предложение във връзка със средносрочното финансово планиране от 2014 г. нататък за това, по какъв начин могат да бъдат взети предвид общо приносът на ЕС, ЕКА и на отделните държавите-членки („национални програми“ и „регионални“ инвестиции), за да се постигнат възможно най-големи синергии и да се избегнат дублиращи се дейности;

VI. ЗАКЛЮЧЕНИЯ

60. призовава Комисията възможно най-скоро да представи въз основа на космическата стратегия на ЕС всеобхватно предложение за европейска космическа програма, която обхваща както ориентираните към потребителите възможности за прилагане, така и потенциала за изследвания и иновации на аеронавтиката, и която е изцяло заложена в средносрочното финансово планиране от 2014 г. нататък, не на последно място във връзка с програмите Галилео и ГМОСС;

61. потвърждава централната роля на местните и регионалните власти при разработването, прилагането и използването на космическите технологии;

62. затова призовава Европейската комисия да проведе навременни консултации със заинтересованите институционални участници и най-важните групи интереси, за да изготви космическата стратегия на ЕС и необходимия план за прилагане. Комитетът отбелязва, че местните и регионалните власти следва да участват в изготвянето и изпълнението на космическата стратегия на ЕС в съответствие със своето значение и компетенции;

63. счита, че Комисията би трябвало да подкрепя местните и регионалните власти при популяризиране на резултатите и възможностите на европейската космическа програма в регионите сред гражданите, предприятията и администрацията.

Брюксел, 15 декември 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

Становище на Комитета на регионите „Приносът на местните и регионалните власти в ЕС към конференцията на ООН по въпросите на устойчивото развитие 2012 (Рио+20)“

(2012/С 54/07)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- призовава срещата на върха Рио+20 изрично да признае урбанизацията за едно от основните нововъзникващи предизвикателства, които светът трябва да реши, както и за по-голяма подкрепа за обмен на опит и трансфер на знания относно устойчиво градско развитие между поднационалните равнища на управление и местните власти в световен мащаб;
- призовава на срещата на високо равнище „Рио+20“ да бъде приета пътна карта за екологична икономика, която обаче да включва конкретен раздел за местна екологична икономика, в който да се признава ключовата роля на поднационалните и местните власти и по-специално да се утвърждава ролята на международния Конвент на кметовете и регионите и да се оказва подкрепа на децентрализираното сътрудничество за развитие; евентуален механизъм за развитие на капацитета би следвало да задължава страните да привлекат своите поднационални равнища за активно участие в този процес;
- настоява поднационалните правителства и местните власти да имат място в институционалната рамка за устойчиво развитие като напълно признати правителствени участници, заедно с националните правителства и органите на ООН. „Рио+20“ би трябвало да преразгледа съществуващите структури на т. нар. „големи групи“, например като създаде нова и приобщаваща категория „правителствени участници“, и да връчи мандат на бъдещата Световна организация за околната среда (или на UNEP) или на бъдещия Съвет за устойчиво развитие за създаване на постоянен комитет за поднационалните и местните власти;
- би искал на „Рио+20“ да се определят бъдещите рамки на управлението, които са необходими за понатагъшното развитие на „Местния дневен ред 21“, и да се подкрепи дейността по създаване на екологична демокрация в световен мащаб, например като се подкрепи приемането на други регионални конвенции, подобни на Орхуската конвенция на Икономическата комисия за Европа на ООН, или като се започнат преговори по световна конвенция, основаваща се на Принцип 10 от Декларацията от Рио.

Докладчик

г-н Irmag REEPALU (SE/ПЕС), общински съветник от Малмьо

Отправен документ

„Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите - Рио+20: към екологична икономика и по-добро управление“

COM(2011) 363 окончателен

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ**КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ****A. Общи бележки**

1. приветства решението на Общото събрание на ООН да свика през юни 2012 г. в Рио де Жанейро конференция на ООН по въпросите на устойчивото развитие на най-високото възможно равнище (среща на върха UNCSD или „Рио+20“), с цел да се осигури обновен политически ангажимент за устойчиво развитие, да се оценят постигнатият досега напредък и оставащите пропуски в прилагането на резултатите от предходните срещи на върха по въпросите на устойчивото развитие, както и да се разгледат новите и нововъзникващите предизвикателства. Това ще бъде направено в контекста на две конкретни теми: „екологична икономика в контекста на устойчивото развитие и изкореняването на бедността“ и „институционална рамка за устойчиво развитие“;

2. призовава всички участници в конференцията „Рио+20“ и в последващите действия да гарантират нейния успех и да **отбележат действителен напредък** в постигането на устойчиво развитие;

3. по различни поводи е подчертавал значението на мерките и промените, с цел да се окаже **подкрепа и осъществяване напредък в работата по устойчивото развитие**. КР смята, че всички участници — световните, на равнището на ЕС, както и националните, поднационалните и местните власти — носят **споделена отговорност** за изграждане на устойчиво общество, щадящо наличните природни ресурси. Членовете на КР, градовете и поднационалните правителства имат важна роля в това отношение и в голяма степен представляват движещата сила в работата, посветена на постигането на устойчиво развитие, не на последно място поради своята близост до **гражданите на ЕС**;

4. затова призовава за **изрично позоваване и овластяване на поднационалните правителства и местните власти** ⁽¹⁾ **във всички обсъждания по време на Рио+20**. Поднационалните правителства и местните власти трябва да участват активно в подготовката, провеждането, последващите действия и прилагането на резултатите от конференцията. Държавите-членки се насърчават да създават форуми с поднационалните правителства и местните власти в процеса на подготовка за Рио+20;

5. приканва Европейския съвет и Европейската комисия да изготвят **ясна и единна позиция на ЕС за конференцията на ООН** и да гарантират, че политическото споразумение в Рио

де Жанейро ще бъде последвано от конкретни действия; във връзка с това подчертава, че участието **на гражданите, компетентността и правомощията на поднационално и местно равнище** представляват основна предпоставка за изграждане на устойчиво общество. За да се подкрепи това, **принципите на субсидиарност и пропорционалност** трябва да се спазват и развиват на всички равнища на управление — от световното, чрез процеса на планиране и вземане на решения в рамките на ЕС — до националното и поднационалното равнище. Поднационалните правителства и местните власти трябва да получат признание като напълно равноправни партньори и като най-подходящото равнище на управление в усилията за постигане на устойчиво развитие, както при подготовката на конференцията на ООН, така и при прилагането на резултатите от нея;

6. призовава срещата на върха Рио+20 изрично да признае **урбанизацията за едно от основните нововъзникващи предизвикателства**, които светът трябва да реши. Урбанизацията има особено значение за поднационалните правителства и местните власти, тъй като те са най-пряко засегнати от произтичащите от нея предизвикателства и възможности. От началото на настоящия век по-голямата част от седемте милиарда души на Земята живеят в градове. До 2050 г. населението в света може да се увеличи от 7 на 9 милиарда и според някои прогнози до 2030 г. 60 % от него ще живеят в градове. Тази тенденция е особено отчетлива в развиващите се страни или в страните, където се извършва бърз преход. **Устойчивото градско развитие** изисква цялостен и интегриран подход към управлението на икономическите, екологичните и социокултурните измерения на развитието в една пространствена и физическа рамка. КР препоръчва да се полагат по-големи усилия за насърчаване и подкрепа на устойчивото градско развитие;

7. изтъква, че „устойчивото развитие“ зависи от съгласуваността на социалните, екологичните и икономическите фактори и затова **борбата с бедността и социалното изключване** трябва да бъде също толкова централна тема на конференцията „Рио+20“, колкото и съхраняването на ресурсите, борбата с изменението на климата и други цели на политиката за околната среда;

8. би искал да се полагат по-големи усилия за създаване, оценяване, представяне и разпространяване на добри примери на устойчиво градско развитие. Има значително търсене за **обмен на опит и трансфер на знания**, както по отношение на институционалните фактори, така и на прилагането на цялостен и интегриран системен подход към процесите на планиране и вземане на решения. Доброто управление на градската среда, планирането на пространството, системите за управление на земите, законодателството и политиките, финансирането, сътрудничеството между публичния и частния сектор, участието на обществеността, образованието, обучението и информацията са все области, в които има значителна нужда от обмен на опит и трансфер на знания между поднационалните правителства и местните власти в световен мащаб;

⁽¹⁾ В становището терминът „поднационални правителства и местни власти“ се използва в смисъла, който се влага в него в контекста на ООН (където изразът „региони“ се използва в смисъла на световни региони). В контекста на ЕС това означава „местни и регионални власти“.

9. желае да подчертае колко важно е да се акцентира върху изграждането и развитието на различните форми на партньорство и взаимодействието между **градовете и техните околности**. Увеличаването на населението в градовете води до завишени изисквания към производството и доставката на стоки, например продоволствията, както и към придружавашото ги управление на отпадъчните продукти и отпадъците. Конкретен пример за необходимостта от по-голямо сътрудничество между градовете и техните околности е управлението на биологичните отпадъци, където са нужни функциониращи системи, позволяващи завръщане на хранителните вещества към селскостопанските земи и поддържане в затворен кръг на биологичния екоцикъл;

10. изразява убеждението, че **образованието, обучението и разпространението** на информация са от съществено значение за увеличаване на обществената осведоменост. Разработването на учебни програми е особено важно за необходимия преход, с оглед на придобиване не само на технически знания по определени аспекти, но и знания за цялостен и интегриран системен подход;

11. желае да изтъкне, че много от предизвикателствата, пред които е изправена международната общност в своята работа за създаване на устойчиво развитие, както и конкретните мерки, които тя предприема за тази цел, не могат да се разрешат единствено чрез нови технологии и увеличени финансови инвестиции. Необходими са мерки и за изграждане на знания, с цел да се адаптира **поведението на хората**, моделите им на потребление и т.н.;

12. подчертава в това отношение голямото значение на традиционните и социалните **медии**. Следва да се вземат мерки за оказване на подкрепа на развитието на тези медии като инструменти за обмен на информация, мобилизиране на хора, взаимно свързване на инициативи и създаване на критично обществено мнение, а с това и за насърчване на изграждането на устойчиво общество;

13. подчертава, че един от инструментите, използвани в усилията за постигане на устойчиво общество, е **побратимването на градовете**. На местно и поднационално равнище съществуват или са в процес на създаване много проекти за побратимяване на двустранна или многостранна тематична основа. В тези процеси са ангажирани редица участници, както в национален, поднационален и местен мащаб, така и в рамките на Европейския съюз и в международен мащаб. Побратимяването е особено ефективен инструмент, когато има конкретно тематично насочено съдържание и цели постигане на устойчивост и когато в него са ангажирани не само националните правителства и местните власти, но и организациите на гражданското общество, което е по-важно за постигане на успешни резултати;

14. подчертава, че международните, регионалните или националните **сдружения на поднационалните равнища на управление** също могат да играят важна роля в улесняване на обмена и да спомогнат да се чуе гласът на местните и регионалните власти на световната сцена. Самият КР действа като важен институционален участник в контекста на ЕС в тази връзка и смята, че са необходими по-нататъшни усилия, за да се координират съществуващите структури и мрежи и да се подобри оценката на иновативните проекти и разпространението на най-добри практики;

Б. Създаване на условия за преход към екологична икономика

15. би искал да изтъкне, че **устойчивото развитие с неговите три измерения**: икономика, екология и общество представлява основата за растеж, повече възможности за заетост, екологична икономика, по-голямо благоденствие и почиста и здравословна околна среда;

16. констатира, че настоящата икономическа система надхвърля капацитета на планетата по отношение на устойчивото използване на ресурсите и че Европейският съюз е освен това все по-голям вносител на фосилни енергоносители и на суровини. Някои от тях са от стратегически интерес за настоящето и бъдещето на Съюза, но могат да бъдат изчерпани през следващите десетилетия. Тази констатация налага **преход на икономиката** към по-устойчив и по-щадящ ресурсите начин на развитие;

17. твърдо подчертава, че преходът към по-устойчив модел на развитие не е само проблем, а напротив, предлага редица **възможности**, особено когато подобряването на околната среда и създаването на икономическа и социална добавена стойност са разглеждани през призмата на ползотворен съюз. Тези възможности трябва да бъдат оползотворени чрез съответни мерки в областта на икономическата политика, образованието и промените в обществото;

18. прави заключението, че с оглед на настоящите финансови условия в Европейския съюз и в международен план, следва да има стремеж към устойчива икономика, както и към създаване на устойчиво състояние на заетостта;

19. изтъква значението на **екологичните работни места** и настоява да се подпомага създаването им, тъй като се разглеждат като достоен труд във всички стопански сектори, ориентирани към устойчивост (както нововъзникващи, така и традиционни), поради предлаганата от тях възможност за напредък в социалното сближаване. Поради това образованието и изграждането на капацитет в сферата на устойчивостта на всички равнища трябва да се разглеждат като ключови елементи за улесняване на пълноценното развитие на тези жизненоважни сектори;

20. препоръчва на срещата на високо равнище „Рио+20“ да бъде изработен нов алтернативен модел за измерване на растежа и благоденствието, **различен от БВП**. Това е необходимо, за да се преориентират дебатите по въпросите на политиките и да се постигне коренна промяна в разбирането за понятието „прогрес“. Необходими са показатели, които да отчитат изменението на климата, биологичното разнообразие, ефикасността на ресурсите и социалното приобщаване;

21. убеден е, че ЕС може да играе важна роля за конференцията на ООН най-вече тогава, когато самият той дава добър пример: преговорната му позиция би станала по-силна, ако самият той си поставя амбициозни цели по пътя към „зелена икономика“, например в областите, обхванати от **водещата инициатива „Европа за ефективно използване на ресурсите“ на стратегията „Европа 2020“**;

22. подкрепя предложението на Европейската комисия по време на срещата на високо равнище „Рио+20“ да се приеме **пътна карта за екологична икономика**, която набелязва цели и подходящи показатели, посочва преки международни действия и ясна рамка за инициативи на световно, регионално (включително на ЕС), национално и поднационално равнище, и включва график за тяхното изпълнение;

23. подкрепя в тази връзка искането на ЕС срещата на върха „Рио+20“ да изготви **механизъм за развитие на капацитета** за предоставяне на целенасочени, съобразени с условията съвети на всички заинтересовани страни относно прехода към екологична икономика и достъпа до наличното финансиране. КР подчертава, че този механизъм би следвало да задължава страните да привлекат своите поднационални равнища за активно участие в този процес;

24. счита, че пътната карта трябва да включва конкретен раздел за **местна екологична икономика**, в който се отчита ключовата роля на поднационалните правителства и местните власти в прехода към екологична икономика. В този раздел по-конкретно следва да се разглеждат основните предизвикателства, свързани с глобализацията и градската екологична икономика, да се утвърждава ролята на международния Конвент на кметовете и регионите и да се оказва подкрепа на децентрализираното сътрудничество за развитие чрез поднационалните правителства и местните власти;

25. поставя изискването по време на срещата на високо равнище „Рио+20“ в предложенията от Европейската комисия **инструментарий за екологичната икономика** да се включат множеството примери на успех, онагледяващи приноса на поднационалните правителства и местните власти за създаване на екологична икономика;

26. припомня **важната роля и многобройните дейности на поднационално и местно равнище в областта на помощта за развитие** и децентрализираното сътрудничество в тясно сътрудничество между КР, неговите членове и Европейската комисия, например „Атласа“ на КР, интернет портала и конференциите по децентрализираното сътрудничество;

27. изразява желание на световно равнище да се прилагат мерки в подкрепа на развитието на **бизнес сектор, ориентиран към околната среда**, което може да се постигне чрез:

- подкрепа за развитието на екологични технологии и решения, включително чрез увеличени инвестиции в научно-изследователската и развойната дейност, както и инвестиции, които, вдъхновени от подхода на услугите, предлагани от екосистемите, са насочени към защита на биологичното разнообразие и към (повторно) разработване на екосистемите, предлагайки същевременно нови икономически възможности;
- прилагане на мерки за улесняване на износа и вноса на екологични продукти и услуги на световно равнище и популяризиране на интелигентната организация на труда;
- поставяне на екологични, климатични и етични изисквания при възлагане обществени поръчки;
- насърчаване на развитието на промишлена екология и на циркулярна екология (от люлката до люлката), насочени към затваряне на циклите на производство и на потребление, така че суровините да участват в тези процеси на принципа на затворен кръг, с цел максимално съкращаване на използването на невъзобновяеми суровини;
- разработване и прилагане на методи за функционално възлагане на поръчки;
- координиране и разработване на модели за екологично сертифициране на стоки и услуги, създадени от дружествата,

по-конкретно чрез сравнителни анализи на цикъла на живот на стоките и услугите, и т.н.;

— координиране и разработване на модели за системи за управление на околната среда, предназначени за дружества и организации, по-конкретно чрез екологично счетоводство, и

— създаване на нови модели за финансиране на екологични решения и дружества;

28. признава необходимостта от напредък в развитието на **нови механизми и инструменти за сътрудничество между публичния и частния сектор** (социални и икономически участници) за разработване и изпълнение на политики за екологична икономика, като се акцентира върху активизиране и утвърждаване на многостранните партньорства;

29. изтъква повторно, че едно от основните предизвикателства днес е **да се намали въздействието на хората върху климата**, както на световно, така и на местно равнище и същевременно да се обезпечат енергийни ресурси и осигури благоденствие. Общините и поднационалните правителства играят важна роля в този процес. В рамките на Европейския съюз те поемат отговорност за широк кръг инициативи, предназначени за намаляване на въздействието върху климата, обезпечаване на енергийни ресурси и адаптиране към изменението на климата. В споразуменията от Канкун, приети през декември 2010 г., местните власти се признават като представители на държавното управление и градовете получават достъп до международните механизми за финансиране. Поднационалните и местните власти трябва да бъдат включвани активно в националните планове за действие в областта на климата и да разчитат на достъп до финансова подкрепа;

30. подчертава, че трябва да се вземат мерки за защитата, сигурността и повторното разработване на ключовите ресурси, материали и природен капитал. По-специално КР би искал по време на срещата на високо равнище „Рио+20“ да се постави **изричен акцент върху водата**. Достъпът до вода е бързо нарастващ проблем и основно предизвикателство, особено за големите градове. Във връзка с това КР подкрепя учредяването на международно партньорство за водата, което да работи за разрешаване на този проблем и припомня препоръките си относно ролята на поднационалните правителства и местните власти за насърчаване на устойчивото управление на водите (становище CdR 5/2011 fin);

31. подчертава необходимостта от подобряване на **управлението и защитата на морската среда и океаните** и счита, че то следва да се превърне в един от основните стълбове на Рамката от Рио, заедно с климата и биологичното разнообразие;

32. подчертава изразеното от Комисията мнение, че **„устойчивото земеползване и селското стопанство** ще бъдат крайъгълен камък в екологичната икономика“ и поради това изразява позицията, че устойчивото градско развитие и градоустройство означават свеждане до минимум на степента на застрояване на плодородна обработваема земя по начин, който не позволява използването ѝ за земеделие в бъдеще;

33. смята, че за да се създадат условия за преход към глобална екологична икономика, ще трябва да се мобилизират **мащабни финансови ресурси**. Данъщите и цените следва да отразяват разходите и ползите във връзка с околната среда по един по-удачен начин. КР повторно отправя призив за повсеместно прилагане на принципа „замърсителят плаща“ и за увеличаване на отговорностите на производителите, както и за създаване на възможности за възстановяване на разходите във връзка с управлението на природните ресурси. Пътната карта за екологична икономика следва да способства за появата на нови инициативи за публично и частно финансиране и партньорство;

34. предлага Пътната карта освен това да предвижда редица конкретни и времево ограничени стъпки за **премахване до 2020 г. на всички субсидии за дейности, нанасящи вреди на околната среда**. Това би освободило допълнителни финансови средства за други дейности. Освен това би трябвало в международен план да се прилагат цели за икономии и стандарти за ефективност, каквито са разработени в ЕС за редица продукти и процеси;

В. Институционалната рамка — към по-добро управление

35. препоръчва трансформация на Програмата на ООН за околната среда (UNEP) в **Световна организация за околната среда (СООС)**. С трансформирането на UNEP в специализирана агенция на ООН ще се създаде световна многостранна организация за околната среда, което е най-перспективният подход за подобряване на международното управление на околната среда. Организацията следва да има ревизиран и укрепен мандат и да функционира на равни начала с другите специализирани агенции на ООН. Нещо повече, тя следва да включва звено за прилагане, децентрализирано на регионално или национално равнище и насочено към предоставяне на страните, поднационалните правителства и местните власти на по-голяма пряка помощ за ефективно прилагане на многостранни споразумения за околната среда, например в областта на изменението на климата или биологичното разнообразие;

36. препоръчва също така на мястото на съществуващата Комисия за устойчиво развитие да бъде създаден **Съвет за устойчиво развитие**. Целта на това предложение е да се постигне по-добро управление, обща визия и координация в работата в областта на устойчивото развитие на всички равнища;

37. подкрепя изготвянето на **Цели за устойчивото развитие, по-конкретно в дългосрочна перспектива**, по примера на Целите на хилядолетието за развитие. Впоследствие на базата на поестия широк политически ангажимент, основаващ се на споделени цели, следва да се определи съвкупност от специфични и конкретни под-цели и начини за измерването им;

38. настоява на срещата на високо равнище „Рио+20“ да се отчете обстоятелството, че управлението трябва да включва всички равнища на управление, от местното и поднационалното, през националното и регионалното, до световното. Като следваща стъпка „Рио+20“ следва да осигури подкрепа за прилагане на **подход на многостепенно управление**, основаващ се на взаимодействие, синергия и взаимно допълване между всички равнища на управление;

39. насочва вниманието към факта, че в рамките на конвенциите от Рио поднационалните правителства и местните

власти неотдавна получиха **по-голямо признание на специалния си статут на правителствени институции**, включително например признаването на техния статут на „правителствени заинтересовани страни“ в Споразумението от Канкун и в Решение X/22 на срещата на страните по Конвенцията за биологичното разнообразие (СОР 10 CBD) „План за действие за поднационалните правителства, градовете и другите местни власти“. КР подкрепи активно тези развития;

40. подчертава, че поднационалните правителства и местните власти трябва да имат **място в институционалната рамка за устойчиво развитие** като напълно признати правителствени участници, заедно с националните правителства и органите на ООН. Срещата на върха „Рио+20“ трябва да се възползва от възможността да преразгледа съществуващите структури на т. нар. „големи групи“, за да отрази процесите след 1992 г. и по-специално развитието на ролята на местното и поднационалното управление, например като създаде нова и приобщаваща категория „правителствени участници“. КР изразява несъгласие с това, че въпреки тяхната специфична и нарастваща роля в управлението, при сегашната архитектура на международното управление представителството на поднационалните равнища на управление в органите на ООН често ги поставя в категорията „други групи“, на едно равнище с гражданското общество и предприятията, които се определят по-скоро по социално-икономически критерии, отколкото според ролята им в системата на управление;

41. предлага в това отношение чрез срещата на високо равнище „Рио+20“ да се връчи мандат на UNEP (или на бъдещата Световна организация за околната среда) или на Съвета за устойчиво развитие за създаване на **постоянен комитет за поднационалните и местните власти** като нова структура, която ще отразява по правдив начин многостепенното управление и ще осигурява един постоянен механизъм за консултиране и сътрудничество с поднационалните правителства и местните власти по света. Комитетът на регионите би могъл да послужи за модел в това отношение;

42. отчита обстоятелството, че в отговорностите и ролите на органите на поднационално и местно равнище има големи различия, както в рамките на Европейския съюз, така и в световен мащаб, и че **поднационалното и местното самоуправление** непрекъснато се развиват. Следователно е необходимо да се държи сметка за тези различия в стремежа да се ангажират поднационалните равнища на управление и местните власти колкото се може по-активно в процесите на създаване на устойчиви общества;

43. би искал да подчертае колко е важно в работата за устойчиво развитие на световно равнище да се изградят **общии възгледи и координация**. Градовете и поднационалните правителства имат ключово участие в този процес. Важни платформи за координация и обмен на опит са **Конвентът на кметовете, Програма 21 и стратегиите за устойчиво развитие**;

44. изтъква, че акцентът, който Европейската комисия поставя върху частния сектор, не следва да отклонява вниманието от необходимостта срещата на високо равнище „Рио+20“, ЕС и държавите-членки да насърчават управлението на устойчивото развитие на равнището на поднационалните и местните публични власти, включително овластяването на гражданите ⁽²⁾;

(2) Принцип 10 от Декларацията от Рио за околната среда и развитието, Конференция на ООН за околната среда и развитието, 1992 г. — вж. <http://www.un.org/documents/ga/conf151/acconf15126-1annex1.htm>.

45. би искал да подчертае колко е важно **гражданите да заемат централна позиция в работата** за изграждане на устойчиво общество. Във връзка с това целите и мерките на този процес трябва да се адаптират към различните местни ситуации. Диалогът за физическите и финансовите мерки и промените в потреблението и поведението трябва да се основава върху съществуващите условия на поднационално и местно равнище. Необходими са действия, за да се подкрепи прякото участие на гражданите в работата за изграждане на устойчиво общество, като например:

- изготвяне на консултативни процеси и създаване на средища за диалог и обмен на опит;
- оказване на подкрепа за поднационални и местни проекти за развитие в национален и международен мащаб, и
- повишаване на равнището на знания и осъзнатост относно необходимостта от съвместни усилия за постигане на устойчиво общество;

46. би искал по време на срещата на високо равнище „Рио+20“ да се подкрепи **дейността по създаване на екологична демокрация в световен мащаб**. Това може да се постигне, ако страните по Орхуската конвенция повторно заявят по време на срещата на високо равнище „Рио+20“ своята готовност да отворят Конвенцията за целия свят, но и по други начини, например като подкрепят приемането на други регионални конвенции, подобни на Орхуската, или като започнат преговори по световна конвенция, основаваща се на Принцип 10 от Декларацията от Рио;

47. би искал да настъпи развитие и възобновяване на **работата по „Дневен ред 21“**. По време на „Рио+20“ следва да се определят бъдещите рамки на управлението, които са необходими за по-нататъшното развитие на „Местния дневен ред 21“ в това отношение. „Местният дневен ред 21“, формулиран след срещата на високо равнище в Рио през 1992 г., е добър пример на процес, зародил се на гражданско равнище и донесъл добри и трайни резултати под формата на конкретни мерки и по-голямо разбиране и ангажиране с тематиката на устойчивостта от страна на различните действащи лица в обществото. Осъзнатостта и участието на гражданите е основата на „Местния дневен ред 21“. В много случаи работата в рамките на „Местния дневен ред 21“ е довела до създаване на нови екологични работни места;

48. би искал по-специално да се оказва по-добра **подкрепа** на поднационалните и местните равнища **в областта на знанията**. За да бъде ефективна работата за изграждане на устойчиво общество, всички действащи лица трябва да разполагат с една достъпна основа за планиране и вземане на решения. Това е важно и във връзка с последващите действия, оценката и обратната връзка по отношение на резултатите и опита, натрупан в работата за изграждане на устойчиво общество;

49. изразява очакването, че в хода на своята работа по подготовката на срещата на високо равнище „Рио+20“, Комисията **ще развие и укрепи диалога** с КР и неговите членове. КР се надява, че в делегацията на ЕС на срещата на високо равнище „Рио+20“ ще бъде включен подходящ брой делегати от КР.

Брюксел, 15 декември 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

III

(Подготвителни актове)

КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

93-ТА ПЛЕНАРНА СЕСИЯ ОТ 14 И 15 ДЕКЕМВРИ 2011 Г.

Становище на Комитета на регионите относно „Новата многогодишна финансова рамка за периода след 2013 г.“

(2012/С 54/08)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- смята, че равнището на предложеното финансиране следва да се разглежда като абсолютния минимум, необходим за постигането на амбициозните цели по отношение на Съюза, договорени от държавите-членки в Договора и стратегията „Европа 2020“;
- заявява отново, че се противопоставя категорично на всякаква форма на обвързване с макроикономически условия;
- подкрепя въвеждането на обвързаност единствено с предварителни условия, които служат като инструмент за подобряване на ефективността на програмите, и призовава сключването на официално споразумение за партньорство между всяка държава-членка и нейните местни и регионални власти да бъде конкретно предварително условие;
- заявява отново, че се противопоставя на предложението 5 % от средствата за политиката на сближаване да бъдат заделени за „резерв за изпълнение“, като подчертава, че последващите условия и суспендирането на финансови средства следва да се прилагат само при определени ясно посочени предпоставки, ако е налице сериозно неизпълнение на очакваните резултати;
- подкрепя предложението на МФР за създаване на нова категория „региони в преход“;
- подчертава, че предложеният таван за усвояване на средствата не бива да води до равнище на бюджетни задължения, което е по-ниско от равнището на действителните разходи във всяка държава-членка за периода 2007—2013 г.;
- призовава за съществено участие на местните и регионалните власти в наблюдението и управлението на инфраструктурните проекти, финансирани от Механизма за свързване на Европа;
- приветства значителното увеличаване на заложените в МФР средства за научноизследователска дейност и иновации;
- приветства ангажимента за екологизиране на ОСП, както и предложенията за конвергенция на плащанията и определяне на таван за преките плащания;
- изразява съжаление, че бюджетът за развитие на селските райони ще остане несъразмерно малък в сравнение със средствата, заделени за преки плащания;
- не смята, че областите, в които ЕС изразходва най-много средства, като Европейския фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ) или Глобалния мониторинг на околната среда и сигурността (ГМОСС), следва да бъдат финансирани извън обхвата на МФР;
- е убеден, че въвеждането на собствени ресурси на ЕС следва да позволи замяната на механизма на национални вноски и изразява подкрепата си за предложенията на Комисията във връзка с ДДС И ДФТ.

Докладчик	г-жа Flo CLUCAS (УК/АЛДЕ), член на Градския съвет на Ливърпул
Отправни документи	<p>Европейска комисия (2011 г.), „Бюджет за стратегията „Европа 2020““, съобщение на Комисията,</p> <p>СОМ(2011) 500 окончателен.</p> <p>Европейска комисия (2011 г.), „Предложение за регламент на Съвета за определяне на многогодишната финансова рамка за годините 2014—2020 г.“,</p> <p>СОМ(2011) 398 окончателен – 2011/0177 (APP).</p> <p>Европейска комисия (2011 г.), „Предложение за решение на Съвета относно системата на собствените ресурси на Европейския съюз“,</p> <p>СОМ(2011) 510 окончателен – 2011/0183 (CNS).</p> <p>Европейска комисия (2011 г.), „Предложение за регламент на Съвета за определяне на мерки за прилагане на системата на собствените ресурси на Европейския съюз“,</p> <p>СОМ(2011) 511 окончателен – 2011/0184 (APP).</p> <p>Европейска комисия (2011 г.), „Предложение за регламент на Съвета относно методите и процедурата за предоставяне на традиционните собствени ресурси и собствения ресурс на база БНД и относно мерките за удовлетворяване на потребностите от парични средства“,</p> <p>СОМ(2011) 512 окончателен – 2011/0185 (CNS).</p>

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Цялостен подход към бюджета

1. приветства публикуването на предложенията на Комисията от 29 юни 2011 г. относно многогодишната финансова рамка за годините 2014-2020 г. (МФР), проекта на регламент на Съвета за прилагането на МФР, междуинституционалното споразумение по бюджетни въпроси (МИС) и пакета относно собствените ресурси на ЕС. КР счита, че съвкупността от тези предложения предоставя надеждна рамка за финансиране на бъдещите приоритети на ЕС и солидна основа за започване на по-нататъшни дискусии;

2. смята, че въпреки ограничения си размер бюджетът на ЕС е от съществено значение за справяне с предизвикателствата, пред които е изправен Съюзът. По отношение на националните бюджети специфичният характер на бюджета на ЕС се състои в европейската му добавена стойност, в ефекта на лоста, който той оказва, и във факта, че 94,5 % от него са за инвестиционни разходи и само 5,5 % – за административни разходи. Затова КР счита, че е необходимо да се променят нагласите, особено сред финансовите министерства на държавите-членки, така че основните задачи на ЕС да се разглеждат като инвестиции вместо като разходи. МФР следва да се стреми да бъде не само модел за финансова ефективност и ефикасност, но и модел за демократично управление и прозрачност;

3. отбелязва по-специално сериозните икономически и социални трудности, пред които са изправени понастоящем държавите-членки, и подчертава, че следва да се провеждат координирани действия в рамките на бюджета на ЕС, стратегията

„Европа 2020“ и европейското икономическо управление за насърчаване на стабилността, устойчивия икономически растеж, опазването на околната среда, социалното благоденствие и териториалното сближаване и за възстановяване на доверието в европейската интеграция;

4. подкрепя основните принципи, залегнали в МФР за периода 2014-2020 г., сред които съсредоточаване на вниманието върху резултатите, увеличаване на ефективността на инвестициите от други източници и най-вече опростяване на изпълнението, включително обединяване на различни програми за финансиране. По-конкретно следва да се акцентира върху групите, които срещат трудности при достъпа до европейско финансиране. Ето защо КР призовава за засилване на дейностите за информиране и популяризиране, както и за предоставяне на повече услуги за консултации на равнището на ЕС, свързани с фондовете;

5. посочва, че местните и регионалните власти могат да дадат значителен принос за проектирането и прилагането на МФР. Отговорността за публичните инвестиции се носи колкото от централните правителства, толкова и от местните и регионалните власти. В това си качество те изпълняват особено важна роля не само за управлението на проектите, финансирани от ЕС, но и за насърчаването на достъпа до фондовете и гарантирането на координирано изразходване на средствата по отделните фондове;

6. затова счита, че многостепенното управление има значителен потенциал по отношение на проектирането и прилагането на МФР. За тази цел призовава Комисията да обмисли нови начини на работа и нови форми на партньорство с местните и регионалните власти като важен елемент от всички нови форми на управление и финансиране, свързани с МФР;

7. изразява съжаление, че в предложението на Комисията не се отдава особено значение на равнопоставеността и равенството между жените и мъжете и призовава държавите-членки и Европейския парламент да се застъпят за това аспектът на равнопоставеността да бъде отчетен (включване на фактора пол) в бюджетното планиране;

— *бюджетно равнище, структура, срок*

8. заявява отново, че ЕС трябва да разполага с реалистичен бюджет от най-малко 1 % от БНД⁽¹⁾ на ЕС, за да бъдат постигнати големите европейски цели, в съответствие с целите на стратегията „Европа 2020“ и нуждите на отделните териториални единици. КР счита, че при бюджет от 1 025 млрд. евро или 1,05 % от БНД на ЕС настоящите предложения едва постигат тази цел;

9. смята, че поради тази причина равнището на предложеното финансиране следва да се разглежда като абсолютния минимум, необходим за постигането на амбициозните цели по отношение на Съюза, договорени от държавите-членки в Договора и в стратегията „Европа 2020“. След като предложиха скромна МФР, която в реално изражение остава непроменена спрямо текущата, сега Европейската комисия и Парламентът, със силната подкрепа на Комитета на регионите, трябва да положат всички усилия, за да защитят предложението си срещу опити за намаляване на средствата по време на преговорите;

10. приветства факта, че бюджетните функции са преименувани, така че да отразяват по-добре приоритетите на стратегията „Европа 2020“, но изразява съжаление, че не е използвана възможността да се поставят всички фондове на ЕС за насърчаване на териториалното развитие под една функция;

11. освен това отбелязва, че Комисията не се е възползвала от възможността да премине към десетгодишен бюджетен период, но приветства възможността за възприемане на такъв цикъл от 2020 г., като по този начин се гарантира стабилно, по-дългосрочно финансиране и подобрен демократичен контрол;

— *гъвкавост на бюджета, средносрочен преглед, обвързаност с условия*

12. изразява съжаление по повод липсата на гъвкавост в настоящия бюджет и подчертава нуждата от по-голяма гъвкавост за прехвърляне на бюджетни кредити в рамките на отделните бюджетни функции за в бъдеще;

13. отбелязва със съжаление, че никъде не се споменава възможността неизползваните бюджетни кредити или маржове да се пренасят към резерв на ЕС за гъвкавост, вместо да се връщат на държавите-членки;

14. отбелязва предложението през 2016 г. да бъде представена „оценка“ за изпълнението на МФР, но подчертава, че вместо това би следвало през 2017 г. да се извърши пълен средносрочен преглед (включващ предложената оценка) с възможността, с известни ограничения, да се направят корекции на разходите въз основа на нововъзникващите приоритети;

15. заявява отново, че се противопоставя категорично на всякаква форма на обвързване с макроикономически условия,

която би довела до прекъсване на финансирането на местните и регионалните власти поради икономически решения, които са били взети от националните правителства;

16. подкрепя обаче въвеждането на обвързаност единствено с предварителни условия в управлението на програмите на ЕС, които служат като инструмент за подобряване на ефективността на програмите и за оценка на действителния технически и административен капацитет, а не на прилагането на законодателството на ЕС; изискването за изготвяне на стратегии, планове или мерки като предварителни условия не трябва да означава, че средствата зависят от тяхното изпълнение впоследствие, включително изпълнението на планове, които не са съфинансирани със средства от ЕС, тъй като това би нарушило принципите на пропорционалност и субсидиарност;

17. призовава сключването на официално споразумение за партньорство между всяка държава-членка и нейните местни и регионални власти да бъде конкретно предварително условие, чието изпълнение да бъде проверявано от Комисията;

18. подчертава, че последващите условия и суспендирането на финансови средства следва да се прилагат само при определени ясно посочени предпоставки, ако е налице сериозно неизпълнение на очакваните резултати, и призовава да се отчитат националните условия за възстановяване на вече одобрени средства. Освен това определянето на последващите условия следва да се извършва в тясно сътрудничество с националните и регионалните власти, за да се избегне рискът от суспендиране на финансирането въз основа на критерии, които не са напълно обективни и измерими;

19. изтъква, че крайните резултати и целите трябва да се договарят съгласувано с местните и регионалните власти, а всички нови административни тежести следва да бъдат сведени до минимум. При преминаването към измерване на *крайните резултати (outcomes)* следва съответно да се премахне настоящата система на подробно измерване на входящите ресурси (*inputs*) и *междинните резултати (outputs)*. Необходимо е да се обясни по-ясно и по-обстойно на заинтересованите страни как ще функционира на практика подходът, свързан с условията;

20. подчертава, че новата многогодишна финансова рамка на ЕС следва да бъде напълно съвместима с едно устойчиво използване на ресурсите и призовава за подобряване на анализа на въглеродния отпечатък на инвестициите, осъществявани с подкрепата на бюджета на ЕС;

Бюджетна функция 1 –Интелигентен и приобщаващ растеж

— *предложения относно политиката на сближаване*

21. одобрява общоевропейския характер на предложената политика на сближаване, която обхваща всички региони и насочва повечето средства към по-бедните региони, като същевременно дава възможност на по-проспериращите региони да продължат да посрещат предизвикателствата, пред които са изправени. КР приветства изричното споменаване на икономическото, социалното и териториалното сближаване като междинен таван за бюджетна функция 1, но изразява съжаление,

⁽¹⁾ Всички посочени данни за бюджета се отнасят до бюджетни задължения, а не до плащания.

че не е предвиден марж. Това би дало възможност за увеличаване на средствата за този междинен таван, ако по други функции останат неизразходвани средства;

22. отбелязва също, че средствата, предложени за структурните фондове (336 млрд. евро за ЕФРР, ЕСФ и Кохезионния фонд, но без Механизма за свързване на Европа) са с 3 % по-малко от тези за текущия период, които възлизат на 347 млрд. евро. Целта би трябвало да бъде да се осигури финансиране за програмите по структурните фондове, което в реално изражение да остава най-малко непроменено спрямо текущото;

23. отхвърля предложението, според което по-богатите региони да трябва да използват „всички предоставени им бюджетни средства“ в рамките на структурните фондове, освен ЕСФ, предимно за енергийни цели, развиване на МСП и иновации. Въпреки че е много важно всяка оперативна програма да бъде до известна степен тематично концентрирана, подобни ограничения на равнище ЕС няма да осигурят добавена стойност предвид многообразието на европейските региони и различните предизвикателства, пред които те са изправени. Би трябвало да има възможност за избор измежду по-голям брой тематични цели в рамките на стратегията „Европа 2020“;

24. заявява отново, че се противопоставя на предложението 5 % от средствата за политиката на сближаване да бъдат заделени за „резерв за изпълнение“. Това поражда риска да се стигне до сценарий, при който всички страни ще бъдат губещи, имайки предвид обстоятелството, че резервът се разпределя въз основа на предварително дефинирани национални пакети. В случай на непостигане на критериите, измерващи изпълнението (за което може да има обективни и външни причини), сумите, заделени за резерва за изпълнение, просто ще бъдат загубени. Успешното изпълнение на програмите ще бъде достатъчна награда само по себе си и би било по-уместно разходите да бъдат заделени за превантивни мерки като техническа помощ за изграждане на институционален капацитет;

25. подкрепя предложението на МФР за създаване на нова категория „региони в преход“ за регионите, чийто БВП е между 75 % и 90 % от този на ЕС, и приветства предложението за предпазна мрежа за регионите, които отпадат от категорията на получаващите подкрепа в рамките на целта „сближаване“. Изтъква обаче, че използването на данни за БВП, които изостават с няколко години спрямо настоящата икономическа ситуация, подронва доверието в политиката на сближаване;

26. Комисията трябва да вземе предвид големия брой региони, чийто БВП е намалял спрямо референтния период 2006-2008 г., като използва възможностите за гъвкавост на предложената финансова рамка, като прилага предложения в член 5 на проекта за регламент на Съвета за МФР процес на корекция и като извърши средносрочен преглед на МФР през 2017 г. В програмните документи трябва да се отчетат регионалните различия в последиците от икономическия спад;

27. заявява отново, че Европейският социален фонд (ЕСФ) трябва да продължи да бъде добре интегриран в политиката на сближаване. ЕСФ се усвоява най-добре на териториално равнище посредством интегрирани програми, съобразени с местната специфика, вместо посредством отделни тематични или секторни програми на национално равнище;

28. изтъква значението на насърчаването на равенството и равнопоставеността между половете в ЕС и в трети страни посредством заделянето на достатъчни средства за ЕСФ, Европейския фонд за развитие и други социални програми;

29. приветства предложението за запазване на размера на средствата, отпускани по Кохезионния фонд, до една трета от общото финансиране за сближаване на национално равнище, предназначено за отговарящите на съответните условия държави-членки (тези с БНД под 90 % от този на ЕС);

30. подкрепя увеличаването на бюджета за европейското териториално сътрудничество от 9 млрд. на 13 млрд. евро и отбелязва значителната европейска добавена стойност на Interreg и други програми, които насърчават европейските региони да работят заедно за преодоляването на общи предизвикателства;

31. подкрепя категорично предложението за създаване на Обща стратегическа рамка, съдържаща единен набор от стратегически насоки за основните фондове на ЕС с териториално измерение. Общата стратегическа рамка обаче не трябва да се ограничава до съгласуване на фондовете на стратегическо равнище, а да гарантира общи практики и процедури за усвояване на отделните фондове;

32. изразява съгласие с определянето на таван за средствата за сближаване на равнище, което отразява действителната степен на изпълнение и действителния капацитет на усвояване във всяка държава-членка, но подчертава, че новият таван трябва да бъде определен на равнище, което позволява прилагането на ефективна политика на сближаване във всички държави-членки. По-специално предложеният таван за усвояване на средствата не бива да води до равнище на бюджетни задължения, което е по-ниско от равнището на действителните разходи (преизчислени спрямо инфлацията) във всяка държава-членка за периода 2007-2013 г.;

33. настоява принципът на партньорство да се превърне в реалност, да бъде активно насърчаван и стриктно прилаган. КР приветства договорите за партньорство като средство за стратегическо програмно планиране, но подчертава, че при практическото прилагане на тези договори трябва да се зачитат субсидиарността и разделението на правомощията в държавите-членки. Следователно обхватът на тези договори не трябва да се простира отвъд мерките в областта на политиката на сближаване. Компетентните местни и регионални власти трябва да се третират като равни партньори с националните власти при

подготовката, изпълнението, наблюдението и оценката на програмите по структурните фондове и свързаните с тях договори за партньорство. Териториалните пактове между местните, регионалните и националните власти би трябвало също да представляват възможност за създаване на официални партньорски споразумения съвместно с националните власти;

34. призовава отново за въвеждането и популяризирането на „граждански облигации“ за насърчаване на местното развитие. Посредством гражданските облигации финансираните от ЕС проекти биха могли да получат допълнително финансиране от отделни граждани или други публични фондове, които биха инвестирали в замяна на гарантирана и справедлива възвръщаемост;

35. освен това изтъква необходимостта от разработване на енергийни решения на местно равнище посредством инициативата „Интелигентни градове“, която насърчава чистите и ефективни енергийни доставки, и призовава за увеличаване на подкрепата за местните и регионалните власти, по-специално за осигуряване на необходимия технически капацитет за изготвянето на местни и регионални планове за действие за борба с изменението на климата и за насърчаване на взаимния обмен на идеи. Посочва в този контекст ключовата роля на Конвента на кметовете, чийто бюджет би трябвало да бъде увеличен, за да се даде възможност за по-голям размах на действията, с цел да се предостави на местните и регионалните власти технически опит за изготвяне на планове за действие в областта на изменението на климата и за намиране на решение на по-специфични предизвикателства, свързани с енергията и ресурсите, като политиката в областта на водите;

— *Механизъм за свързване на Европа*

36. отбелязва предложението за нов Механизъм за свързване на Европа, с бюджет 40 млрд. евро, за подкрепа на инвестиции в транспортна, енергийна и ИКТ инфраструктура от европейско значение и смята, че отстраняването на слабите места на тези мрежи ще донесе значителна добавена стойност за обществото; съществува обаче необходимост от съществено участие на местните и регионалните власти в наблюдението и управлението на подобни инфраструктурни проекти, което не е предвидено в предлаганите понастоящем механизми за централизирано управление;

37. припомня подкрепата на КР за въвеждането на европейски облигации за проекти за финансиране на инфраструктурата, а също и че подобни облигации могат да окажат много полезен ефект на лоста върху бюджета на ЕС. Но подобни инструменти следва да се разглеждат като ценна добавка към безвъзмездните помощи, отпускани по линия на структурните фондове, а не като техен заместител;

— *„Хоризонт 2020“: научни изследвания и иновации*

38. смята, че настоящият бюджет на Общността за финансиране на научноизследователска дейност е недостатъчен, и затова приветства значителното увеличаване на средствата, предназначени за научноизследователска дейност и иновации по МФР (от 53 млрд. на 80 млрд. евро). Това доближава ЕС до целта на стратегията „Европа 2020“ за инвестиране на 3 % от БВП на ЕС в научноизследователска дейност и иновации, в духа на създаването на „Съюз за иновации“. По-конкретно, КР призовава за укрепване на програмата „Региони на знанието“, но смята, че е от първостепенно значение да се ускори прилагането на резултатите от научноизследователската работа на

пазара. КР застава зад идеята за увеличаване на подкрепата за инициативи, свързани с клъстерите, и за други местни партньорства, които спомагат за повишаване на потенциала за иновации;

39. подкрепя създаването на „Хоризонт 2020“ – обща стратегическа рамка за научни изследвания и иновации, тъй като тя предлага възможност за опростяване и консолидиране на различните програми за финансиране в тази област като Седмата рамкова програма за научноизследователска дейност (РП7) и Програмата за конкурентоспособност и иновации (ПКИ). КР посочва обаче, че общата стратегическа рамка за научни изследвания и иновации следва да бъде добре координирана и съгласувана с предложената обща стратегическа рамка за фондове за финансиране на териториите;

— *образование, обучение и въпроси, свързани с младежта*

40. приветства предложеното увеличение на финансирането за програми на ЕС в областта на образованието, обучението и младежта (включително и спорта) със повишаването на бюджетните средства до 15 млрд. евро. Финансирането на подобни програми следва да се допълва от средства по ЕСФ. КР изразява особено задоволство от акцента, поставен върху рационализирането и опростяването на настоящата структура от подобни програми в рамките на единна, интегрирана програма в сферата на образованието, обучението и младежта и разработването на опростени процедури. Въпреки това програмата „Образование Европа“ не бива да има за цел единствено студентите от ВУЗ, но и да взема под внимание такова комплексно явление като преждевременното напускане на училище – въпрос, по отношение на който ролята на местните и регионалните власти е значителна. Освен това КР подчертава нарастващото икономическо и социално значение на културните и творческите сектори и необходимостта от достатъчна подкрепа за тези сектори от ЕФРР и ЕСФ;

41. счита, че когато се реструктурират програмите за подкрепа, е абсолютно необходимо да продължи да се оказва подкрепа на младежите, съобразена с техните специфични потребности. Тази нова интегрирана програма би трябвало да почива на положителната основа на настоящата програма „Младежта в действие“. Тя следва да насърчава, в съответствие със Стратегията за младежта на ЕС, не само развитието на обмена сред младите хора и квалифицираните работници, но и засиленото участие на младите хора в демократичния живот в Европа;

Бюджетна функция 2 – Устойчив растеж: природни ресурси

42. отбелязва, както при структурните фондове, намаляването на средствата за общата селскостопанска политика (ОСП) от 396 млрд. на 372 млрд. евро. Посочва обаче, че ОСП, която обхваща първи и втори стълб, все още представлява по-голям дял от бюджетните разходи отколкото предложените 336 млрд. евро за структурните фондове;

43. смята, че предвид настоятелното изискване ОСП да покрива не само продоволствените потребности, но и да работи за постигане на основните задачи на Европа, тя следва да се приведе в по-голямо съответствие със стратегията „Европа 2020“, за да позволи на селскостопанските производители да получават плащания за предоставянето на публични блага,

например засилен подход във връзка с продоволствената сигурност, устойчиво управление на природните ресурси, опазване на биологичното разнообразие, борба срещу изменението на климата и съживяването на селските райони като цяло;

44. приветства по-конкретно факта, че Комисията е предпочела да не фрагментира допълнително гамата от средства, отпуснати от ЕС, с отделен секторен фонд за борба срещу изменението на климата, а вместо това е избрала по-интегриран подход за екологосъобразно изразходване на 30 % от средствата по първия стълб; въпреки това подчертава, че „екологизирането“ не трябва да води до отслабване на агроекологичните програми на държавите-членки;

45. приветства ангажмента за екологизиране на ОСП; изисква екологизирането на ОСП да включва ясни, задължителни и изрично посочени критерии за бенефициерите по отношение на опазването на почвата и ефективното използване на подпочвените води, както и стъпки за премахването на всички вредни за околната среда субсидии;

46. приветства предложенията за конвергенция на плащанията и определяне на таван за преките плащания. Това би трябвало да доведе до по-справедлива система за разпределение в държавите-членки. Освен това КР напълно подкрепя предложението за по-голяма гъвкавост между двата стълба на ОСП – преките плащания и развитието на селските райони;

47. изразява загриженост, че предложеният нов „резерв за кризи в селскостопанския сектор“ от 3,5 млрд. евро, който би разширил обхвата на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията, отразява предпочитанията на Комисията за ответни мерки вместо превантивни действия, и смята, че за преодоляване на кризите трябва да се подходи с по-голяма гъвкавост на бюджета вместо да се създава все по-голям набор от различни резерви, фондове и инструменти за извънредни ситуации извън рамките на МФР; в това отношение смята, че възможността общата селскостопанска политика да продължи да съществува е неразделно свързана с поддържането на механизмите за регулиране на пазарите с цел борба с променливостта на цените и за гарантиране на стабилни цени и за производители, и за потребители;

48. изразява съжаление, че бюджетът за развитие на селските райони (90 млрд. евро) ще остане несъразмерно малък в сравнение със средствата, заделени за преки плащания, но приветства факта, че ЕЗФРСР ще бъде по-тясно свързан с другите фондове за финансиране на териториите в рамките на общата стратегическа рамка. ОСП и политиката на сближаване не могат да се разглеждат отделно една от друга и трябва да бъдат по-тясно координирани, отколкото понастоящем. Във връзка с премахването на „осевия подход“, КР подчертава, че други, неселскостопански проекти, като насърчаване на социалното приобщаване, намаляване на бедността и икономическо развитие в селските райони (нов приоритет б) не трябва да получават по-малко внимание в бъдеще;

49. призовава за продължаване на Европейската програма за хранителна помощ за най-нуждаещите се лица (ННЛ) поне на равнище, подобно на сегашния програмен период. Ако обхватът

на програмата се прехвърли от общата селскостопанска политика към Европейския социален фонд, то и средствата следва да бъдат съответно адаптирани в рамките на бюджетната структура;

50. изразява загриженост поради факта, че включването на политиката в областта на рибарството в интегрирана морска политика в рамките на Европейски фонд за морско дело и рибарство (ЕФМДР) може да означава намаление на равнищата на финансиране за рибарството. Подобно намаление е нецелесъобразно предвид предизвикателствата, пред които са изправени рибарските общности;

51. подчертава значението на програмата LIFE+ и приветства увеличаването на нейното финансиране на 3,2 млрд. евро;

Бюджетна функция 3 – Сигурност и гражданство

52. приветства предложения бюджет в рамките на тази функция и подчертава колко е важно да се разполага с адекватен бюджет в областта на имиграцията, убежището и сигурността. КР изтъква по-специално необходимостта от координиран подход към управлението на външните граници на Съюза и приветства стъпките за разработване на Обща европейска система за убежище – област, за която очевидно единственото решение е сътрудничество на равнище ЕС. Трябва обаче да се намери внимателен баланс между, от една страна, сигурността (включително и вътрешната сигурност) и свързаните с граничния режим разходи и, от друга, разходите в области като интеграцията на мигрантите и условията за прием на лица, търсещи убежище, в които действията на местните и регионалните власти могат да имат ясна добавена стойност;

53. подчертава значението на това да се осигурят достатъчно ресурси за укрепването на основните права, демокрацията и гражданското участие в усилията за изграждане на европейско гражданство и затова счита, че поставеният в програмата „Европа за гражданите“ акцент върху партньорствата в подкрепа на гражданското общество на равнището на ЕС е от първостепенна важност;

54. смята, че сигурността в ЕС е тясно свързана с подкрепата за демокрацията, доброто управление и принципите на правовата държава както в рамките на Съюза, така и в трети страни, и че Европейският съюз трябва да насърчава тези ценности в световен мащаб;

55. акцентира върху значението на 396-те милиона евро, предложени за програмата на ЕС за здравеопазване, и подчертава, че трябва да се осигури достатъчно финансиране за социални, биологични и технологични иновации в областта на здравните услуги. КР отбелязва значението на здравните и социалните услуги като значителен стимул за заетостта в бъдеще и затова изтъква, че борбата срещу неравнопоставеността в здравеопазването трябва да се разглежда като бюджетен приоритет;

56. подчертава важността на предложението за 1,6 милиарда евро за програмата „Креативна Европа“ и набляга на това, че трябва да се осигурява достатъчно финансиране на всички участници в културните и творческите сектори, които имат важен принос към постигането на целите на стратегията „Европа 2020“;

Бюджетна функция 4 – Глобална Европа

57. констатира, че ЕС разполага със значителна тежест в международен план, която надхвърля сбора от тежестта на отделните държави-членки, както и факта, че предизвикателствата, пред които е изправен ЕС, изискват глобален отговор. Затова КР приветства увеличаване на бюджета на политиката на съседство и сътрудничеството за развитие (36 млрд. евро);

58. подкрепя предложението на Комисията за рационализация на инструментите в контекста на разширяването чрез създаване на единен интегриран предприемачески инструмент;

59. отправя отново искането си местните и регионалните власти от страните, включени в европейската политика за съседство (ЕПС), да могат да получават финансова подкрепа за участието си в съответните органи;

60. подчертава ангажираността си да работи за намаляване на бедността и по-специално за постигане на целите на хилядолетието за развитието (ЦХР), които трябва да бъдат осъществени до 2015 г., и подкрепя целта 0,7 % от БВП на държавите-членки да се задели за помощ за развитие на други държави. Изтъква по-специално важната роля на ЕС за осигуряване на координиран подход за предоставяне на хуманитарна помощ и призовава всички държави-членки да предприемат действия, за да гарантират изпълнението на поетите ангажменти във връзка с помощта за развитие;

Бюджетна функция 5 – Администрация

61. изтъква необходимостта да се търсят и осъществяват постоянно икономии благодарение на ефективно администриране във всички институции и консултативни органи на ЕС, без обаче да се подронва първостепенната им роля за постигането на целите на ЕС;

62. подчертава, че могат да се постигнат значителни икономии посредством реструктуриране и междуинституционално сътрудничество, както и чрез по-добра организация на институционалните дейности посредством интегрираното прилагане на електронни решения;

Фондове извън МФР и корективни механизми

63. принципно не смята, че областите, в които ЕС изразходва най-много средства, като Европейския фонд за развитие (ЕФР), Европейския фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ), Глобалния мониторинг на околната среда и сигурността (ГМОСС), наред с други инструменти, възлизали на 58 млрд. евро от разходите на ЕС, следва да бъдат финансирани извън обхвата на МФР. Това ограничава упражняването на парламентарната демокрация и вреди на прозрачността. По принцип всички разходни позиции на ЕС, дори и тези, които се планират в по-дългосрочен план или за които може да не бъдат поети задължения за разходи, следва да бъдат предмет на обсъждане по същия начин, както тези по МФР;

64. подкрепя обявеното опростяване на много сложната система от намаления и корекции и приветства факта, че

новите корекции под формата на еднократни суми са ограничени във времето; също така приветства предложението на Комисията да замени съществуващата система на отстъпки с общ корективен механизъм. Подобен механизъм трябва във всеки случай да гарантира, че съответните бюджетни позиции няма да бъдат принципно увеличени и че в резултат на това ще се стигне до справедлив баланс между държавите-членки. Действието на редица корективни механизми ще приключи автоматично през 2013 г., но понастоящем не съществува срок за изтичане на действието на корекцията в полза на Обединеното кралство и свързаните с нея намаления, от които се ползват Германия, Нидерландия, Австрия и Швеция. Въпреки това КР счита, че преразглеждане на корективните механизми може да се предприеме само ако бъдат разгледани и легитимните основания за тяхното въвеждане.

Собствени ресурси на ЕС

65. е убеден, че въвеждането на собствени ресурси на ЕС следва да позволи замената на механизма на национални вноски и припомня, че всички държави-членки и национални парламенти са ратифицирали член 311 от ДФЕС, който предвижда бюджетът на ЕС да се финансира изцяло от собствени ресурси. Затова КР подкрепя инициативи за намаляване на преките вноски на държавите-членки в бюджета на ЕС и същевременно увеличаване на собствените ресурси на ЕС, които да му позволяват да посреща бъдещите предизвикателства;

66. ето защо изразява подкрепата си за предложенията на Комисията за създаване на нов ресурс на база данък добавена стойност (ДДС). Тези предложения са амбициозни, но много необходими;

67. приветства предложението за въвеждане на координиран в целия ЕС данък върху финансовите трансакции (ДФТ). Облагането на финансовия сектор би било важен принос за по-голяма справедливост и би довело до ограничаване на броя на финансовите дейности и по-специално на спекулациите;

68. смята, че всички нови системи за финансиране на бюджета на Европейския съюз трябва да гарантират принципите на справедливост, икономическа стабилност, солидарност, прозрачност и простота и да се прилагат за всички държави-членки. За тази цел преди да се постигне съгласие за нови собствени средства, трябва да се извърши щателна оценка на въздействието и на осъществимостта. Още по-важно е да се започне дебат в държавите-членки, в който да бъдат привлечени за активно участие местните и регионалните власти;

Процедури и график

69. приветства факта, че в МФР се съдържат конкретни разпоредби, в случай че тя не бъде приета до края на 2012 г., но констатира, че това всъщност би могло да има разубеждаващо въздействие във връзка с постигането на своевременно споразумение. Затова КР призовава настоятелно институциите на ЕС да постигнат споразумение по тези предложения в предвидените срокове;

70. изразява съжаление, че Европейският парламент все още разполага само с правото да одобрява МФР, но не и да участва в процедурата за съвместно вземане на решения, което означава, че той не може официално да изменя предложенията, и затова призовава Съвета и Комисията да гарантират максимално участие на Комитета на регионите и Европейския парламент посредством създаване на механизми за засилено сътрудничество;

71. може да преразгледа настоящото становище през 2012 г. в зависимост от напредъка в преговорите за МФР.

II. ПРЕПОРЪКИ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ

Изменение 1

Съображение 2

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
С оглед на необходимостта от достатъчна степен на предвидимост за подготвянето и осъществяването на средносрочни инвестиции продължителността на финансовата рамка следва да се определи на седем години с начало 1 януари 2014 г., като в средата на периода следва да се извърши оценка на прилагането на финансовата рамка. Резултатите от тази оценка следва да бъдат взети предвид през последните три години от продължителността на финансовата рамка.	С оглед на необходимостта от достатъчна степен на предвидимост за подготвянето и осъществяването на средносрочни инвестиции продължителността на финансовата рамка следва да се определи на седем години с начало 1 януари 2014 г., като в средата на периода следва да се извърши оценка <u>преглед</u> на прилагането на финансовата рамка. Резултатите от тази оценка <u>преглед</u> следва да бъдат взети предвид през последните три години от продължителността на финансовата рамка.

Изложение на мотивите

Вж. параграф 13 от проектостановището.

На 24 октомври 2011 г. Комитетът на регионите получи писмо за сезиране от секретариата на Съвета относно „Предложение за регламент на Съвета за определяне на многогодишната финансова рамка за годините 2014-2020 г.“ (СОМ(2011) 398 окончателен). Настоящото проектостановище следва да отговори на това сезиране.

Изменение 2

Съображение 8

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Националните финансови пакети за сближаване за растеж и заетост са определени въз основа на прогнозите за брутният вътрешен продукт (наричан по-нататък „БВП“) от пролетта на 2011 г. Предвид на несигурността на прогнозите и на последиците за държавите-членки, за които се прилага таван, в средата на периода следва да се извърши оценка, при която да се сравнят прогнозният и действителният БВП и отражението му върху финансовите пакети. Ако БВП за 2014-2016 г. се различава с повече от +/- 5 % от използваната през 2011 г. прогноза, пакетите за 2018-2020 г. за съответните държави-членки трябва да се коригират. Следва да се предвидят правилата за тази корекция.	Националните финансови пакети за сближаване за растеж и заетост са определени въз основа на прогнозите за брутният вътрешен продукт (наричан по-нататък „БВП“) от пролетта на 2011 г. Предвид на несигурността на прогнозите и на последиците за държавите-членки, за които се прилага таван, в средата на периода следва да се извърши оценка <u>преглед</u> , при който да се сравнят прогнозният и действителният БВП на национално и регионално равнище и отражението му върху финансовите пакети. Ако БВП за 2014-2016 г. се различава с повече от +/- 5 % от използваната през 2011 г. прогноза, пакетите за 2018-2020 г. за съответните държави-членки трябва да се коригират, <u>като всякакви допълнителни ресурси бъдат насочени към регионите, чийто БВП е спаднал най-много</u> . Следва да се предвидят правилата за тази корекция.

Изложение на мотивите

Вж. параграф 20 от проектостановището.

На 24 октомври 2011 г. Комитетът на регионите получи писмо за сезиране от секретариата на Съвета относно „Предложение за регламент на Съвета за определяне на многогодишната финансова рамка за годините 2014-2020 г.“ (СОМ(2011) 398 окончателен). Настоящото проектостановище следва да отговори на това сезиране.

Изменение 3

Член 5

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
При техническата корекция за 2018 г., ако се установи, че кумулираният брутен вътрешен продукт („БВП“) на която и да е държава-членка за периода 2014-2016 г. се е отклонил с повече от +/- 5 % от разчетите за кумулирания БВП, съставени през 2011 г. за определянето на финансовите пакети за политиката на сближаване за държавите-членки за периода 2014-2020 г., Комисията коригира сумите, разпределени от подкрепящите сближаването фондове за съответната държава-членка за този период.	При техническата корекция за 2018 г., ако се установи, че кумулираният брутен вътрешен продукт („БВП“) на която и да е държава-членка или регион за периода 2014-2016 г. се е отклонил с повече от +/- 5 % от разчетите за кумулирания БВП, съставени през 2011 г. за определянето на финансовите пакети за политиката на сближаване за държавите-членки за периода 2014-2020 г., Комисията коригира сумите, разпределени от подкрепящите сближаването фондове за съответната държава-членка за този период. <u>Тези ресурси би трябвало да се насочат към регионите, чийто БВП е спаднал най-много.</u>

Изложение на мотивите

Вж. параграф 20 от проектостановището.

На 24 октомври 2011 г. Комитетът на регионите получи писмо за сезиране от секретариата на Съвета относно „Предложение за регламент на Съвета за определяне на многогодишната финансова рамка за годините 2014-2020 г.“ (СОМ(2011) 398 окончателен). Настоящото проектостановище следва да отговори на това сезиране.

Изменение 4

Член 15

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
През 2016 г. Комисията представя оценка на изпълнението на финансовата рамка, придружена при необходимост от съответните предложения.	През 2016 <u>2017</u> г. Комисията представя оценка сред- носрочен преглед (включващ предложената оценка) на изпълнението на финансовата рамка, придружена при необходимост от съответните предложения.

Изложение на мотивите

Уточнява се, че ще има елемент на оценка като част от предложения пълн средносрочен преглед, а не две отделни мерки.

Брюксел, 14 декември 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

Становище на Комитета на регионите относно „Енергийната ефективност“

(2012/C 54/09)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- припомня колко е важно при прилагането на мерките за енергийна ефективност да се зачитат правомощията на различните управленски равнища и принципът на субсидиарност;
- приветства разгледаното предложение за директива и мерките в областта на енергийната ефективност, които Комисията предлага с оглед постигането на целта за двадесетпроцентно спестяване на първична енергия до 2020 г.;
- счита, че предложението за директива относно енергийната ефективност съдържа някои пропуски и недостатъци, а именно:
 - ограничаване на секторите, в които се прилагат въведените мерки;
 - омаловажаване на ролята на регионалните и местните действащи лица;
 - липсата на мерки за повишаване на информираността на гражданите, освен тези за насърчаване на информирането на потребителите в реално време за тяхното потребление на енергия;
- подкрепя предложението за директива, с която се цели публичният сектор да бъде задължен да реновира годишно 3 % от своите сгради и да закупува продукти, услуги и сгради с високи енергийни показатели.

Докладчик	г-н Jean-Louis JOSEPH (FR/ПЕС), кмет на Bastidonn
Отправен документ	Предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета относно енергийната ефективност и за отмяна на Директива 2004/8/ЕО и Директива 2006/32/ЕО
	COM(2011) 370 окончателен

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

A. Общи бележки

1. подчертава добавената стойност на действията на европейско равнище в областта на енергийната ефективност, които са необходими, за да се гарантира съгласуваността и ефикасността на отделните мерки при прилагането на целите за икономии и за да не се допуснат нарушения на конкуренцията между държавите-членки. Същевременно Комитетът подчертава, че тези действия следва, разбира се, да се осъществяват на национално, регионално и местно равнище. Затова Комитетът припомня колко е важно при прилагането на мерките за енергийна ефективност да се зачитат правомощията на различните управленски равнища и принципът на субсидиарност;

2. счита, че въпросите, свързани с енергийната ефективност, са от основно значение в борбата срещу изменението на климата и за контрола на нашето потребление на енергия и са част от темата за устойчив, отговорен и приобшаващ икономически растеж, който продължава да бъде насочен към намаляване на емисиите на парникови газове и сигурност на енергийните доставки;

3. отбелязва, че Европейският съюз е все по-силно зависим от вноса на енергоносители в период на повишаване на цените, счита, че достъпът до сигурни и устойчиви източници на енергия ще придобива все по-голямо значение и ще бъде решаващ за бъдещия икономически растеж и за по-нататъшното развитие на енергийната справедливост;

4. припомня, че Комитетът на регионите многократно е подчертавал, че преходът към икономика, в която ресурсите, по-специално енергийните, се използват ефективно, ще позволи да се разкрият огромни възможности за икономически растеж, за създаване на работни места, които няма да бъдат застрашени от делокализация, и за технологични развития, гарантиращи конкурентоспособността на ЕС;

5. подчертава значението на модела на енергийната триада (*trias energetica*), в който се определя целта „3x20“, отнасяща се за следните области: намаляването на емисиите на парникови газове, увеличаването на енергийната ефективност и разработването на възобновяеми източници на енергия до 2020 г. Енергийната ефективност е основният елемент на европейската политика за намаляване на въздействието върху климата, свързано със сигурността на енергийните доставки, производството и потреблението на енергия;

6. приветства разглежданото предложение за директива и мерките в областта на енергийната ефективност, които Комисията предлага с оглед постигането на целта за двадесет-процентно спестяване на първична енергия до 2020 г.;

7. въпреки това подчертава, че както се посочва в Плана от 2011 за енергийната ефективност⁽¹⁾ неотдавнашните проучвания на Комисията показват, че Европейският съюз до 2020 г. ще може да изпълни най-много половината от своите ангажменти в областта на енергийната ефективност. В това отношение предложението за директива се явява много важно предизвикателство;

8. изразява съжаление по повод отсъствието от директивата на перспективи за периода след 2020 г., по-специално във връзка с изключително важната цел, която трябва да бъде постигната до 2050 г. (намаляване на емисиите на парникови газове с 80-95 % до 2050 г. спрямо нивата от 1990 г.), която ще позволи да се ограничи въздействието на изменението на климата;

9. счита, че предложението за директива относно енергийната ефективност съдържа някои пропуски и недостатъци, а именно:

— липсата на обвързващи национални цели за периода преди 2014 г.;

— ограничаване на секторите, в които се прилагат въведените мерки;

— омаловажаване на ролята на регионалните и местните действащи лица;

— възможността държавите-членки да се освободят от задълженията си по отношение на въвеждането на задължаващи мерки и по-специално на мерки, свързани със схемите за задължения в областта на енергийната ефективност и плановите за развитие на комбинираното производство на топло- и електроенергия с висока ефективност;

— липсата на мерки за повишаване на информираността на гражданите, освен тези за насърчаване на информирането на потребителите в реално време за тяхното потребление на енергия;

— липсата на мерки за развитие и подкрепа на обучението на участниците на пазара, по-специално на експертите и представителите на различни професии, свързани с енергийната ефективност.

⁽¹⁾ COM(2011) 0109 окончателен - План за енергийна ефективност, 2011 г.

Б. Преработване на предложението за директива относно енергийната ефективност

10. подчертава, че съгласно директивата държавите-членки трябва да определят свои индикативни **национални цели за енергийна ефективност**, изразени като абсолютно количество на първичното енергопотребление през 2020 г. До 30 юни 2014 г. Комисията следва да оцени дали Европейският съюз може да постигне до 2020 г. своята цел за двадесетпроцентно спестяване на първична енергия, като вземе под внимание сумата на енергоспестяванията по националните цели. Във връзка с това Комитетът:

- a) изразява съжаление по повод липсата на обвързващи национални цели в директивата, а също и във връзка с незадължителния характер на решението, отложено за 2014 г. Той предлага в директивата да се включат национални цели за енергийната ефективност за всяка държава-членка, в зависимост от условията в нея, които да се използват като отправна точка при определянето на националните планове за енергийна ефективност и които през 2014 г. да станат обвързващи;
- б) настоятелно призовава Комисията да предложи обща методология за определяне на обвързващи национални цели. Тази методология ще отчита конкретното положение във всяка държава-членка, по-специално нейните икономически показатели и мерките за енергийна ефективност, предприети на по-ранен етап;
- в) смята за недостатъчен описания в съображение (13) процес ⁽²⁾, който предвижда само незадължителни мерки и цели, които на първо време ще бъдат индикативни. Този процес поставя под съмнение постигането на целите, определени за 2020 г. Комитетът се опасява, че този процес може да постави под въпрос ефективността на мерките, предвидени в разглежданото предложение за директива;

11. отхвърля **количествените цели, определени за публичния сектор и сектора на разпределение и продажба на енергия**, но изразява съжаление във връзка с липсата на такива цели за превоза на пътници и товари, търговията и онези промишлени сектори, които не са обхванати от системата за търговия с квоти на емисии. По-специално Комитетът:

- a) отхвърля предложението за директива, с която се цели публичният сектор да бъде задължен да реновира годишно 3 % от своите сгради и да закупува продукти, услуги и сгради с високи енергийни показатели. Комитетът:

⁽²⁾ В съображение (13) е описано въвеждането на национални мерки с цел постигане на двадесетпроцентната цел в областта на енергийната ефективност. Ако се окаже, че за постигането на тази цел е необходимо подсилване на политическата рамка, ще започне процес за въвеждане на система от обвързващи цели, който ще включва два етапа: 1. определяне от държавите-членки на индикативни или задължителни цели, на системи и национални програми в областта на енергийната ефективност; и 2. оценка от страна на Комисията на възможността за постигане на целта с оглед на целите, определени на по-ранен етап. Ако оценката е отрицателна, Комисията би трябвало да определи национални цели за 2020 г., като вземе под внимание индивидуалните отправни точки на държавите-членки, техните икономически показатели и действията, предприети по-рано.

— изтъква необходимостта да се отчита принципът на субсидиарност;

— призовава, във връзка с това, за възможност да се използват алтернативни подходи за постигането на целите за намаляване на енергийното потребление, при условие че се постигне същото равнище на намаляване;

— се обявява за въвеждането на стимули, които да предотвратят повишаването на наемите в социалните жилища по време на извършване на строително-ремонтни работи с цел постигане икономия на енергия;

— подчертава, че по-висока енергийна ефективност може да бъде постигната само с помощта на финансови средства, използвани на европейско, национално, регионално и местно равнище, и с инструменти като договорите за енергийни характеристики и публично-частните партньорства. Той подчертава колко е важно да се предприемат мерки, с които държавите-членки и регионалните и местните власти да бъдат насърчавани да използват наличните средства от структурните фондове с цел стимулиране на инвестициите в областта на енергийната ефективност, и изрично подчертава подкрепата си за насоките в това отношение, съдържащи се в предложението на Комисията относно многогодишната финансова рамка;

— припомня, че трябва да се определят балансиращи правила на равнище държави-членки за разпределяне по прозрачен начин между собствениците на жилищни сгради и наемателите на разходите и ползите, свързани с енергоспестяващи мерки. Докато не съществуват такива правила, ще бъде трудно да се мобилизират необходимите инвестиции;

- б) приканва публичните власти да разгледат възможността за въвеждане на допълнителни цели, които да обхващат по-специално секторите улично осветление и обществен транспорт, при условие че бъдат отпуснати достатъчно финансови средства;

в) препоръчва въвеждането на задължителни цели за транспортния сектор и отраслите на услугите, търговията и промишлеността, както и да се обърне специално внимание на инсталациите, които не са обхванати от системата за търговия с квоти на емисии на парникови газове;

12. приветства въвеждането на схеми за задължения в областта на енергийната ефективност и по-специално на мерки, с които електроразпределителните предприятия да бъдат задължени да реализират енергоспестявания, възлизащи на 1,5 % от годишния обем на продаваната от тях енергия ⁽³⁾; припомня значението на спазването на принципа на субсидиарност при въвеждането на схеми за задължения в областта на енергийната ефективност;

⁽³⁾ Схемите за задължения за енергийна ефективност, предвидени в член 6, параграф 1 от предложението за директива, представляват съвкупността от предприети мерки, с които се гарантира, че всички енергоразпределителни предприятия или всички предприятия за продажба на енергия на дребно, действащи на територията на държавата-членка, реализират годишни енергоспестявания в размер на 1,5 % от обема на своите продажби на енергия през предходната календарна година на територията на същата държава-членка, с изключение на енергията, използвана в транспортния сектор.

изразява съжаление по повод:

- а) предоставената на държавите-членки възможност да предлагат алтернативни мерки, които биха могли да доведат до прехвърляне на задълженията на частния сектор към публичния, предизвиквайки увеличаване на данъчния натиск върху данъкоплатците;
- б) факта, че в директивата не се разглежда основният проблем за това как да се стимулират енергоразпределителните предприятия и предприятията за продажба на енергия на дребно да намаляват продажбите си на енергия с 1,5 % годишно; както и факта, че разпоредбата, според която държавите-членки могат „да включат в задълженията за енергоспестяване изисквания със социална насоченост“ (член 6, параграф 5, подточка а) от директивата), няма да бъде достатъчна, за да защити най-бедните граждани от по-нататъшни увеличения на цените на енергията;
- в) включването сред схемите за задължаване, които трябва да се приемат най-късно до 1 януари 2013 г., на алтернативни мерки, които ще позволят да се реализират енергоспестявания при крайните потребители. Комитетът е обезпокоен от факта, че във вида, в който са определени, те дават възможност да се заобиколи поставената цел, отнасяща се до целите за задължаване;

13. подчертава **основната роля на регионалните и местните участници** в процеса на изготвяне и осъществяване на програмите за енергийна ефективност. Местните и регионалните власти, които отговарят за местните политики за жилищно настаняване, заетост, транспорт и обучение, са в контакт с гражданите и всички местни участници и могат да изготвят политики, съобразени с безпокойствата на гражданите и местните предизвикателства в областта на енергийната ефективност, и са в най-добра позиция да променят поведението на гражданите по отношение на начина, по който използват енергията, в една нова епоха на микропроизводство, интелигентни мрежови технологии и променливо ценообразуване. Във връзка с това Комитетът предлага да се засили ангажираността на регионалните и местните участници с мерки, които да стимулират:

- а) държавите-членки да въведат процедури за консултация с участието на регионалните и местните власти в изготвянето на националните планове (възходящ подход), като по този начин се даде възможност за изработване на национални планове, съобразени с националните, регионалните и местните цели и средства;
- б) регионалните и местните власти да въведат регионални и местни планове за енергийна ефективност, които да насърчават например децентрализираното производство на енергия, програмите за реновиране на обществените сгради или плановете за движение в квартала или устойчив транспорт. Освен това той припомня значението на европейската инициатива „Конвент на кметовете“ и на инициативата „Пакт за островите“ и предлага в директивата да се включат мерки за подкрепа и насърчаване на тези инициативи от държавите-членки;

- в) регионалните власти да подкрепят местните участници, предвид знанията, с които разполагат, извършените от тях анализи на възможностите и препятствията пред въвеждането на мерки за енергийна ефективност, както и усилията им за повишаване на информираността на гражданите, за подкрепа на въвеждането на местни програми и проекти и на обучение на участниците;
- г) регионалните и местните власти да въведат там, където не съществуват, механизми за наблюдение, и за отчитане на енергията и парниковите газове, за да подобряват качеството на политическите решения;
- д) регионалните власти да подкрепят или да засилват междурегионалните програми за сътрудничество, насърчаващи трансфера на знания за енергийната ефективност между регионите;

14. припомня значението на **повишаването на информираността и осведомяването на гражданите**. Индивидуалните действия са важен елемент от опазването на околната среда и доброто прилагане на мерките за енергийна ефективност, които се отнасят до гражданите. Повишаването на тяхната информираност и тяхното осведомяване продължават да бъдат необходими. Във връзка с това Комитетът:

- а) подкрепя мерките за насърчаване на информирането на потребителите в реално време относно потреблението на енергия и енергийните сметки (електроенергия, газ, отопление);
- б) подчертава първостепенния характер на защитата на личните данни, особено по отношение на доставчиците, на безплатния и лесен достъп на крайните потребители до тези данни и настоява тези данни да бъдат лесно разбираеми и използвани от крайните потребители;
- в) препоръчва да се въведат системи за отчитане, които да включват функции, позволяващи на крайния потребител да управлява своите разходи и да намалява потреблението си в зависимост от тарифите, предложени от електроразпределителното предприятие;
- г) в тази връзка изразява съжаление по повод на факта, че в директивата не са определени допълнителни мерки за повишаване на информираността на гражданите и намаляване на потреблението на енергия;

15. приветства насърчаването на енергиен одит за предприятията и програмите за одит и достъпни тарифи за крайните потребители и малките и средните предприятия. Въпреки това с цел повишаване на качеството на одита Комитетът препоръчва:

- а) да се предложи обучение за експертите, което да води до получаване на официално призната квалификация;

б) да се упоменат изрично европейските технически стандарти (EN 16001), които се отнасят до системите за управление на енергия, и да се насърчава по този начин предвиденото от тях сертифициране;

в) в тази мярка да се включат публичните служби;

г) да се изпълняват мерките, препоръчани при одитите;

16. приветства предложените мерки за развитие на **енергийните услуги**. Въпреки това Комитетът:

а) препоръчва да не се използват само договори за енергийни характеристики, а да се насърчават всички енергийни услуги

като задължително периодично преразглеждане на топлофикационните и охладителните системи или въвеждането на системи за регулиране на температурата;

б) изразява съжаление по повод липсата на конкретни мерки за намаляване на административните и правни бариери пред въвеждането на договори за енергийни характеристики, по образец на мерките относно енергийната ефективност;

17. припомня важния характер на аспектите, свързани с **обучението**. Във връзка с това подчертава колко е важно за държавите-членки и регионалните участници да се въведат обучения за експертите и специалистите в сектора, с които да се отговори на предизвикателствата на разглежданата директива.

II. ПРЕПОРЪКИ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ

Изменение 1

Член 1, параграф 1

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
1. С настоящата директива се установява обща рамка за насърчаване на енергийна ефективност в рамките на Европейския съюз, с оглед да се осигури постигането до 2020 г. на целта на Европейския съюз за двадесетпроцентно спестяване на първична енергия и да се създадат условия за допълнителни подобрения на енергийната ефективност след тази дата.	1. С настоящата директива се установява обща рамка за насърчаване на енергийна ефективност в рамките на Европейския съюз, с оглед да се осигури постигането до 2020 г. на целта на Европейския съюз за двадесетпроцентно спестяване на първична енергия и да се създадат условия за допълнителни подобрения на енергийната ефективност след тази дата, <u>за да се постигне целта на ЕС за намаляване на емисиите на парникови газове с 80-95 % до 2050 г. спрямо нивата от 1990 г.</u>

Изложение на мотивите

На 8 март 2011 г. Комисията прие „Пътна карта за постигане до 2050 г. на конкурентоспособна икономика с ниска въглеродна интензивност“⁽⁴⁾, в която беше констатирано, че е необходимо да се отдели повече внимание на енергийната ефективност. Предвидените в предложението за директива мерки за енергийна ефективност не подготвят нито пътя за периода след 2020 г., нито възприетата от самата Комисия перспектива за периода след 2050 г.

Изменение 2

Член 2, параграф 7

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
7. „енергоразпределително предприятие“ означава физическо или юридическо лице, включително оператор на разпределителна система, отговарящо за транспортирането на енергия с оглед нейното доставяне на крайния потребител и в разпределителни станции, продаващи енергия на крайните потребители;	7. „енергоразпределително предприятие“ означава физическо или юридическо лице, включително оператор на разпределителна система, отговарящо за чиято <u>основна дейност е</u> транспортирането на енергия с оглед нейното доставяне на крайния потребител и в разпределителни станции, продаващи енергия на крайните потребители;

Изложение на мотивите

Настоящото изменение и изменението, свързано с член 2, параграф 9, спомагат за това да се даде по-добра дефиниция на „енергоразпределително предприятие“ и „предприятие за продажба на енергия на дребно“, така че да се избегнат възможни нежелателни последици.

Например енергията може да се фактурира на наемателите по различен начин. На много места тя са начислява пряко на наемателя от предприятието, доставчик на енергия, но на други я начислява наемодателят - или само за енергията, или като част от всички режийни, включващи множество елементи, които могат да се разпределят и опишат.

⁽⁴⁾ COM(2011) 112 окончателен.

Целта на изменението е да предостави повече правна сигурност за това, че лицата, които фактурират на наемателите енергията за сградата, няма да бъдат засегнати от наложи от директивата задължения, които не са предназначени за тях. Дерогацията в член 6, параграф 8 за малките енергоразпределителни предприятия и малките предприятия за продажба на енергия на дребно не е достатъчна предпазна мярка.

Изменение 3

Член 2, параграф 9

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
9. „предприятие за продажба на енергия на дребно“ означава физическо или юридическо лице, което продава енергия на крайни потребители;	9. „предприятие за продажба на енергия на дребно“ означава физическо или юридическо лице, <u>чието основна дейност е продажбата на енергия на крайни потребители;</u>

Изложение на мотивите

Настоящото изменение и изменението, свързано с член 2, параграф 7, спомагат за това да се даде по-добра дефиниция на „енергоразпределително предприятие“ и „предприятие за продажба на енергия на дребно“, за да се избегнат възможни нежелани последици.

Например енергията може да се фактурира на наемателите по различен начин. На много места тя са начислява пряко на наемателя от предприятието, доставчик на енергия, но на други я начислява наемодателът - или само за енергията, или като част от всички режийни, включващи множество елементи, които могат да се разпределят и опишат.

Целта на изменението е да предостави повече правна сигурност за това, че лицата, които фактурират на наемателите енергията за сградата, няма да бъдат засегнати от наложи от директивата задължения, които не са предназначени за тях. Дерогацията в член 6, параграф 8 за малките енергоразпределителни предприятия и малките предприятия за продажба на енергия на дребно не е достатъчна предпазна мярка.

Изменение 4

Член 3, параграф 1

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
1. Държавите-членки трябва да определят свои национални цели за енергийна ефективност, изразени като абсолютно количество на първичното енергопотребление в 2020 г. При определянето на тези цели те следва да вземат под внимание целта на Европейския съюз за двадесетпроцентно енергоспестяване, мерките, предвидени в настоящата директива, мерките за постигане на националните цели за енергоспестяване, формулирани в съответствие с член 4, параграф 1 от Директива 2006/32/ЕО, и други мерки за насърчаване на енергийната ефективност в рамките на държавите-членки и на равнището на Европейския съюз.	<p>1. Държавите-членки трябва да определят свои национални цели за енергийна ефективност, изразени като абсолютно количество на първичното енергопотребление в 2020 г. При определянето на тези цели те следва да вземат под внимание целта на Европейския съюз за двадесетпроцентно енергоспестяване, мерките, предвидени в настоящата директива, мерките за постигане на националните цели за енергоспестяване, формулирани в съответствие с член 4, параграф 1 от Директива 2006/32/ЕО, и други мерки за насърчаване на енергийната ефективност в рамките на държавите-членки и на равнището на Европейския съюз.</p> <p><u>1. Комисията предлага национални цели, които ще позволят да се постигне целта за енергийна ефективност до 2020 г., изразена под формата на абсолютни равнища на потребление на първична енергия. В методологията, която Комисията използва за определяне на националните цели, се отчитат индивидуалните отправни точки на държавите-членки, техните икономически показатели и действията, предприети на по-ранен етап. На 30 юни 2014 г. тези цели стават задължителни.</u></p> <p><u>Държавите-членки осъществяват тези цели, като се консултират с регионалните и местните власти за всички сектори, посочени в настоящата директива, както и за сектора превоз на пътници и товари, сектора на услугите, търговските и промишлените сектори, и по-специално инсталациите, които не са обхванати от системата за търговия с квоти на емисии.</u></p> <p><u>Тези цели се прилагат и към другите сектори на дейност – енергопотребители, като първичния сектор.</u></p>

Изложение на мотивите

Така, като вървят нещата, Европейският съюз ще може да изпълни само половината от своите ангажменти в областта на енергийната ефективност до 2020 г. Комитетът предлага директивата да съдържа национални цели, които да станат задължителни от 2014 г. Освен това той би желал секторът превоз на пътници и товари, търговските и промишлените сектори, които не са обхванати от системата за търговия с квоти на емисии, да бъдат включени в плановете, изпълнявани от държавите-членки, и обвързани с националните цели, както това е направено за другите сектори.

Трябва да се подкрепя целта на Комисията за постигане на двадесетпроцентно енергоспестяване до 2020 г. Периодът до 2020 г. е относително кратък и затова трябва да бъдат взети възможно най-бързо краткосрочни и средносрочни мерки. Предлагаме методология за оценка на напредъка на всяка държава-членка в областта на енергийната ефективност. В директива 2009/28 за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници Европейската комисия определи обща цел от 20 %, а държавите-членки я претвориха в зависимост от капацитета си за постигането ѝ. Предлагаме същия подход по отношение на енергийната ефективност, като бъде взета предвид степента на напредък на всяка от страните.

Освен това следва да се подчертае, че енергийното потребление на първичния сектор (земеделие, животновъдство, рибарство) съответства на изкопаеми енергийни източници, в голямата си част от внос. Икономическите и екологичните последици от това състояние са достатъчно основание за изричното включване на първичния сектор в разглеждания член.

Изменение 5

Член 4

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>1. Без да се засяга член 7 от Директива 2010/31/ЕС, държавите-членки следва от 1 януари 2014 г. да осигурят реновиране на 3 % годишно от пълната разгъната застроена площ, притежавана от техните обществени институции, така че да се постигнат поне минимално допустимите изисквания за енергийните характеристики, определени от съответната държава-членка в съответствие с член 4 от Директива 2010/31/ЕС. Тези 3 % се изчисляват върху пълната разгъната застроена площ на сградите с използвана разгъната застроена площ над 250 m², притежавани от обществените институции на съответните държави-членки, които към 1 януари всяка година не отговарят на националните изисквания за минимално допустими енергийни характеристики, определени съгласно член 4 от Директива 2010/31/ЕС.</p>	<p>1. Без да се засяга член 7 от Директива 2010/31/ЕС, държавите-членки следва от 1 януари 2014 г. да осигурят реновиране на 3 % годишно от пълната разгъната застроена площ, притежавана от техните обществени институции, така че да се постигнат поне минимално допустимите изисквания за енергийните характеристики, определени от съответната държава-членка в съответствие с член 4 от Директива 2010/31/ЕС. Тези 3 % се изчисляват върху пълната разгъната застроена площ на <u>Това се прилага за сградите с използвана разгъната застроена площ над 250 m², притежавани от обществените институции на съответните държави-членки, които към 1 януари всяка година не отговарят на националните изисквания за минимално допустими енергийни характеристики, определени съгласно член 4 от Директива 2010/31/ЕС. За услугите и материалите, които се закупуват, се прилага принципът на ефективността на разходите.</u></p> <p>2. Съгласно член 4, параграф 2 от Директива 2010/31/ЕС относно енергийните характеристики на сградите държавите-членки могат да решат да не определят или да не прилагат изискванията, посочени в параграф 1, за сгради, защитени официално като част от определена среда или поради техни специални архитектурни или исторически характеристики, доколкото спазването на определени минимални изисквания за енергийна ефективност би променило техния характер или вид в неприемлива степен.</p> <p>2. Държавите членки могат да разрешат на своите обществени институции да отчетат в рамките на своя годишен процент на реновиране излишъка на реновирана разгъната застроена площ през дадена година, все едно че тази площ е била реновирана в някоя от предходните две или следващите две години.</p> <p>3. За целите на параграф 1, до 1 януари 2014 г. държавите-членки и местните и регионалните власти следва да съставят и да оповестят публично списък на сгради, притежавани от техните обществени институции, в който да са посочени:</p> <p>a) разгънатата застроена площ в m²; както и</p>

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
	<p>б) енергийните характеристики на всяка сграда.</p> <p>4. Държавите-членки следва да насърчат изискват от обществените институции:</p> <p>а) да приемат планове за енергийна ефективност, самостоятелни или като части от по-широкообхватни планове за климата или околната среда, които да съдържат конкретни цели за енергоспестяване, с оглед постоянно подобряване на енергийната ефективност на съответната институция;</p> <p>б) да въведат система за енергийно управление като част от прилагането на своя план;</p> <p>в) да въведат система за отчитане на енергията в публичния сектор за предпочитане посредством международния стандарт ISO 50001;</p> <p>г) да въведат постоянна система за тестове, показващи уместността на използването на договорите за енергийни характеристики като модел на енергийно обслужване с цел да се улесни намаляването на потреблението на енергия от обществените сгради и общинските съоръжения като публичното осветление или съоръженията за пречистване на вода;</p> <p>д) да предоставят на публичните органи на местно, регионално и национално равнище финансова или друга подкрепа, необходима за прилагането на националните планове за енергийна ефективност по член 3;</p> <p>е) да запознават обитателите на тези сгради с начини за <u>пестеливо потребление на енергия, а управителите на сградите – с методи на добро управление и поддръжка на това наследство.</u></p>

Изложение на мотивите

В настоящата ситуация Европейският съюз ще успее да постигне само половината от своите цели за енергийна ефективност. Необходимо е неговите действия да се засилят, по-конкретно чрез определянето на задължителни цели. При липса на задължителни цели на национално равнище е важно да се насърчи определянето на цели по сектори и най-вече за строителния сектор, в който има най-голям потенциал за енергийна ефективност.

Следните моменти ни дават основание да подкрепим директивата:

1. Европейският съюз прие финансови механизми (ELENA, JESSICA и др.) и фондове, предназначени за енергийната ефективност (напр. Европейския фонд за енергийна ефективност), финансовата рамка за периода 2014-2020 г., която към момента предвижда повишен дял от структурните фондове за енергийна ефективност. Съществуват и други финансови инструменти като договорите за енергийна ефективност, публично-частните партньорства и националните или регионалните фондове за енергийна ефективност, които улесняват строителните дейности, свързани с енергийната ефективност във време, в което публичното финансиране намалява.
2. Съществуват не толкова скъпи решения, с използване на по-краткосрочни инвестиции като например преразглеждането на системите за отопление и охлаждане, системите за термична регулация на сградите, които позволяват прогресивно инвестиране.
3. Директивата за енергийната ефективност на сградите отчита разнообразието на сградите и изключва някои видове от тях (исторически сгради, временни постройки или постройки тип хангар). Тя взема под внимание също и климатичните разлики между държавите от Севера и Юга.
4. Енергийната ефективност в строителството съдържа потенциал за местна заетост и за създаване на работни места, които да не подлежат на делокализация: енергийното обновяване на четири жилища създава равностойността на едно работно място.
5. На държавите-членки беше предоставена пътна карта за обучението на работници и специалисти за прилагането на директивата за енергийната ефективност на сградите.

И все пак, предложението за директива може да бъде подобро, като се вземат предвид следните моменти:

1. Смятаме, че е важно да се напомни, че директивата за енергийната ефективност на сградите 2010/31 оставя на държавите-членки избора дали да предприемат или не обновяване на сгради, защитени като част от определена околна среда.
2. Необходимо е за основа да служат европейските норми за управление и отчитане на енергията.
3. Трябва да се улесни и разшири достъпът до договори за енергийна ефективност.
4. Държавите-членки трябва да подкрепят регионите и местните власти като им предлагат финансова или каквато и да е друга помощ.
5. Накрая, би било уместно публичните органи да бъдат стимулирани да създадат инструменти за обучение и информиране с цел доброто управление и добрата поддръжка на сградите, както и икономичното използване на енергия от страна на потребителите.

Тези елементи са важни за постигане на целта за енергийна ефективност до 2020 г.

Изменение 6

Член 5

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Покупки от страна на обществените институции</p> <p>Държавите-членки трябва да осигурят изискване към обществените институции да закупуват само продукти, услуги и сгради с високи показатели на енергийна ефективност, съгласно посоченото в Приложение III.</p>	<p>Покупки от страна на обществените институции</p> <p><u>Без да се засяга Директива 2004/18/ЕО</u>, държавите-членки трябва да осигурят изискване към обществените институции да закупуват само продукти, услуги и сгради с най-високи показатели на енергийна ефективност, съгласно посоченото в Приложение III.</p> <p><u>Държавите-членки насърчават разработването и използването на енергийните услуги, дефинирани в член 2. В това отношение обществените институции трябва да преценяват възможността за сключване, по целесъобразност и в подходящо време, на упоменатите в член 14, буква б) дългосрочни договори за енергоспестяване.</u></p>

Изложение на мотивите

Изискването към обществените институции да закупуват само продукти, услуги и сгради с високи показатели на енергийна ефективност създава известно безпокойство по отношение на опитите на ЕС да използва обществените поръчки за постигане на стратегически цели на политиката. Изборът на решение дали да се включат критерии за енергийна ефективност в обществените поръчки следва да се остави на самите местни или регионални власти и всяко изискване, свързано с ЕС, трябва да остане напълно доброволно.

От гледна точка на правната сигурност и целостта на вътрешния пазар е от първостепенно значение тази директива да бъде съгласувана с разпоредбите на действащото законодателство на ЕС в областта на обществените поръчки. С възстановяването на първоначалния текст на Комисията в първото изречение се подчертава фактът, че държавите-членки имат пряка отговорност за насочването на обществените поръчки към целите на енергийната ефективност, които не могат да бъдат постигнати по друг начин. Също така изглежда разумно да се препоръча – подобно на проектодоклада на Европейския парламент – не само по-високи стандарти за енергийна ефективност, а най-високите.

При разглеждането на въпроса за енергоефективни услуги в контекста на публичните разходи формулировката на текста в предложената директива се отнася само до услуги, използващи енергоефективни продукти. Вместо това следва да се говори по-скоро за услуги в по-широк смисъл, като се включват услуги, свързани с енергийната ефективност- „енергийните услуги“, дефинирани в член 2.

Изменение 7

Член 6, параграф 9

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>9. Като алтернатива на посоченото в параграф 1, държавите-членки могат да предпочетат да предприемат други мерки за постигане на енергоспестявания при крайните потребители. Годишното количество на постигнатите по този начин енергоспестявания следва да бъде еквивалентно на количеството на енергоспестяванията, изисквано съгласно параграф 1.</p> <p>Държавите-членки, които предпочетат този вариант, следва да уведомят Комисията, в срок до 1 януари 2013 г., за алтернативните мерки, които те планират да предприемат, включително за правилата за санкции съгласно член 9, и да покажат как те биха постигнали изискваното количество енергоспестявания. Комисията може да отхвърли тези мерки или да направи предложения за изменения в рамките на 3 месеца след уведомлението. В такива случаи алтернативният подход следва да не се прилага от съответните държави-членки преди Комисията да приеме изрично подадените отново или изменени проектомерки.</p>	<p>9. <u>Като алтернатива на посоченото в параграф 1 държавите-членки могат да позволяват на задължените страни да изпълняват задължението си частично чрез внасяне на допълнителни суми във финансови инструменти, предназначени за публични инвестиции във връзка с енергийната ефективност. Ориентировъчно се препоръчва държавите-членки да разрешават на задължените страни да изпълняват между 25 % и 50 % от задължението си годишно чрез вноски във финансовите инструменти. Това трябва да се извършва чрез внасяне във финансовия инструмент на сума, равна на прогнозните инвестиционни разходи, за постигане на съответния дял от тяхното задължение. По принцип държавите-членки трябва да следят за това тези инструменти да се използват за финансиране на публични инвестиции с приоритетна насоченост към енергийната ефективност.</u></p> <p>Като алтернатива на посоченото в параграф 1, държавите-членки могат да предпочетат да предприемат други мерки за постигане на енергоспестявания при крайните потребители. Годишното количество на постигнатите по този начин енергоспестявания следва да бъде еквивалентно на количеството на енергоспестяванията, изисквано съгласно параграф 1.</p> <p>Държавите-членки, които предпочетат този вариант, следва да уведомят Комисията, в срок до 1 януари 2013 г., за алтернативните мерки, които те планират да предприемат, включително за правилата за санкции съгласно член 9, и да покажат как те биха постигнали изискваното количество енергоспестявания. Комисията може да отхвърли тези мерки или да направи предложения за изменения в рамките на 3 месеца след уведомлението. В такива случаи алтернативният подход следва да не се прилага от съответните държави-членки преди Комисията да приеме изрично подадените отново или изменени проектомерки.</p>

Изложение на мотивите

На държавите-членки се предлага да предприемат други мерки, за да реализират енергоспестявания. Ако държавите-членки не успеят да ангажират частния сектор, има опасност тези мерки да се изпълняват само с публични средства и следователно тяхната тежест да легне върху гражданите. За да се избегне двусмислието, заличаването на този параграф се препоръчва настоятелно.

Може да се обмисли алтернативна мярка, каквато е предложена в проекта на доклад относно директивата за енергийната ефективност на Европейския парламент и която ще позволи да се запазят финансовите инструменти, предназначени за мерки за енергийна ефективност.

Изменение 8

Член 6, параграф 10

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>10. Ако това е уместно, Комисията ще формулира чрез делегиран акт съгласно член 18 система за взаимно признаване на енергоспестяванията, реализирани в рамките на националните схеми за задължения за енергийна ефективност. Тази система трябва да позволява на задължените страни да отчитат реализираните и сертифицираните в една държава-членка енергоспестявания като изпълнение на своите задължения в друга държава-членка.</p>	<p>10. Ако това е уместно, Комисията ще формулира чрез делегиран акт съгласно член 18 система за взаимно признаване на енергоспестяванията, реализирани в рамките на националните схеми за задължения за енергийна ефективност. Тази система трябва да позволява на задължените страни да отчитат реализираните и сертифицираните в една държава-членка енергоспестявания като изпълнение на своите задължения в друга държава-членка.</p>

Изложение на мотивите

Важна последица от системата за взаимно признаване на енергоспестяванията, която дава възможност за отчитане на спестената енергия от ангажираните участници в една държава с оглед на задълженията в друга държава, може да бъде неблагоприятното отражение върху местната заетост в съответните държави-членки. С цел избягване на всички подобни последици, заличаването на този параграф се препоръчва настоятелно.

Изменение 9

Член 8, параграф 1

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Държавите-членки трябва да осигурят наличие при крайните потребители на електроенергия, природен газ, топлинна или хладилна енергия от топлофикационни системи и битова гореща вода на индивидуални измервателни уреди, които да мерят точно, да позволяват да се установи действителното енергопотребление и да дават информация за реалния период на потребление, в съответствие с посоченото в Приложение VI.</p>	<p>Държавите-членки трябва да осигурят, <u>когато това е технически възможно и разходнонефективно</u>, наличие при крайните потребители на електроенергия <u>и горива, природен газ</u>, както и на топлинна или хладилна енергия от топлофикационни системи и битова гореща вода на индивидуални измервателни уреди, които да мерят точно, да позволяват да се установи действителното енергопотребление и да дават информация за реалния период на потребление, в съответствие с посоченото в Приложение VI.</p> <p>Когато държавите-членки предприемат въвеждането на интелигентни измервателни уреди, предвидени в Директива 2009/72/ЕО и Директива 2009/73/ЕО по отношение на пазарите на електроенергия и природен газ, те трябва да осигурят цялостно вземане под внимание на целите за енергийна ефективност и ползите за крайния потребител при формулирането на минимално допустимите функционални характеристиките на измервателните уреди и задълженията на участниците на пазара.</p> <p><u>Държавите-членки следят за въвеждането на системи за отчитане, които да позволят на крайните потребители да управляват разходите си и да намаляват потреблението си, както и за това инсталирането на подобни системи да не се извършва за сметка на крайните потребители.</u></p> <p>По отношение на електроенергията и при поискване от крайния потребител, операторите на електромерите трябва да осигурят възможност електромерите да отчитат електроенергията, генерирана в помещенията на крайния потребител и подадена към електроенергийната мрежа. Държавите-членки трябва да осигурят възможност, при поискване от крайните потребители, данните от измерването на тяхното производство или потребление да се предоставят в реално време на трета страна, действаща от името на крайния потребител.</p> <p>По отношение на топлинната и хладилната енергия, ако дадена сграда се снабдява от топлофикационна мрежа, при входа на енергията в сградата трябва да се монтира топломер. В многофамилните сгради следва да се монтират и индивидуални топломери за измерване на потреблението на топлинна и охладителна енергия на всеки апартамент. Когато използването на индивидуални топломери не е технически осъществимо, трябва да се монтират индивидуални топлинни разпределители (individual heat cost allocators) за определяне на потреблението на топлинна енергия от всеки радиатор, в съответствие със спецификациите в Приложение VI, параграф 1.2.</p> <p>Държавите-членки трябва да въведат правила за разпределението на разходите за отопление в многофамилните сгради, свързани към топлофикационни или квартални охладителни системи. Тези правила трябва да включват указания за корекционни коефициенти, отразяващи сградните характеристики, например преноса на топлина между апартаментите.</p>

Изложение на мотивите

Като се има предвид, че в проектостановището докладчикът поставя акцент върху принципа на субсидиарността, държавите-членки трябва да си запазят определена гъвкавост за прилагане на предложението, тъй като различията в строителството на сградите могат да се отразят на потреблението на топлоенергия от крайните потребители.

Също така е необходимо да бъдат отчетени и общите икономически и екологични разходи на предложението, за да се осигури цялостната му ефективност. Това включва разходите за поддръжка, управление и подмяна.

От една страна се предлага интелигентни измервателни уреди да се прилагат за цялата гама от горива. От друга страна, в съответствие с общите бележки изглежда подходящо тук да се спомене, че крайните потребители трябва да могат да регулират своя топлинен товар, а по този начин и енергийното си потребление. Важно е да се уточни, че въвеждането на тези системи не бива да бъде за сметка на крайните потребители.

Изменение 10

Член 8, параграф 3

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
3. Информацията за измерването и фактурирането на индивидуалното енергопотребление, както и другите видове информация, посочени в параграфи 1, 2, 3 и Приложение VI, следва да се предоставят на крайните потребители безплатно.	3. Информацията за измерването и фактурирането на индивидуалното енергопотребление, както и другите видове информация, посочени в параграфи 1, 2, 3 и Приложение VI, следва да се предоставят на крайните потребители <u>или на трети лица, които действат от тяхно име, безплатно. Държавите-членки гарантират защитата на личните данни по отношение на доставчиците на енергия.</u>

Изложение на мотивите

С цел да се избегнат каквито и да било недоразумения, е уместно да се уточни, че само лицата, действащи от името на заинтересования краен клиент, могат да имат достъп до тези лични данни. Промяната на начина на отчитане и изготвяне на сметки, при която се използва система на интелигентно отчитане, поражда лични цифрови данни. Тази информация следва да се защити с оглед на конфиденциалния характер и защита на данните за потребление на крайния потребител.

Изменение 11

Член 8, параграф 4 – нов параграф

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
	<u>4. Държавите-членки в тясно сътрудничество с регионалните и местните власти и участници следят за прилагането на плановете за предоставяне на консултации на гражданите и повишаване на информираността на гражданите. Целта на тези плановете е въвеждането на нова „енергийна култура“, в рамките на която гражданите могат да участват активно във вземането на решения относно енергийното потребление.</u>

Изложение на мотивите

В директивата не се подчертават ползите, които се очакват като следствие от индивидуалните действия на всеки гражданин. Индивидуалното равнище не бива да се пропуска при прилагането на мерките за енергийна ефективност, а повишаването на информираността на гражданите е инструмент, който не бива да се пренебрегва с оглед на постигането на целта за 2020 г.

Изменение 12

Член 10, параграф 1

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
1. До 1 януари 2014 г. държавите-членки трябва да формулират и да нотифицират до Комисията национален план относно отоплението и охлаждането, насочен към реализация на потенциала за прилагане на високоефективна когенерация и на ефективни топлофикационни и квартални охладителни системи, и съдържащ информацията, посочена в Приложение VII. Плановете трябва да се актуализират и съответно Комисията да се уведомява за тях на всеки пет години. Държавите-членки трябва да осигуряват чрез своите регулаторни рамки съобразяване с националните плановете относно отоплението и охлаждането на местните и областните плановете за развитие, включително на устройствените плановете за градските и селските райони, както и съответствие на националните плановете относно отоплението и охлаждането с критериите за съставянето им, посочени в приложение VII.	1. До 1 януари 2014 г. държавите-членки трябва да формулират и да нотифицират до Комисията национален план относно отоплението и охлаждането, <u>определен в сътрудничество с регионалните и местните власти, който да бъде насочен към реализация на потенциала за прилагане на високоефективна когенерация и на ефективни топлофикационни и квартални охладителни системи, и съдържащ информацията, посочена в Приложение VII. Плановете трябва да се актуализират и съответно Комисията да се уведомява за тях на всеки пет три години. Държавите-членки трябва да осигуряват чрез своите регулаторни рамки съобразяване с националните плановете относно отоплението и охлаждането на местните и областните плановете за развитие, включително на устройствените плановете за градските и селските райони, както и съответствие на националните плановете относно отоплението и охлаждането с критериите за съставянето им, посочени в приложение VII.</u>

Изложение на мотивите

Важно е мнението на местните и регионалните власти да бъде отчетено при изготвянето и прилагането на плановете за централно отопление и охлаждане.

Изменение 13

Член 10, параграф 4

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>4. Държавите-членки могат да формулират условия за освобождаване от разпоредбите по параграф 3 в следните случаи:</p> <p>а) ако не са изпълнени праговите условия, свързани с наличието на топлинен товар, определени в точка 1 от Приложение VIII;</p> <p>б) ако изискването в параграф 3, буква б), свързано с местоположението на инсталацията, не може да бъде изпълнено поради необходимост тя да бъде разположена в близост до геоложка формация за съхранение на CO₂, разрешено съгласно Директива 2009/31/ЕО.</p> <p>в) ако икономически анализ показва, че разходите надхвърлят ползите, при сравнение с разходите на база цялостния жизнен цикъл, включително инфраструктурните инвестиции, за осигуряване на същото количество разделно генерирани електроенергия и топлинна енергия или хладилна енергия.</p> <p>Държавите-членки трябва да уведомят Комисията за подобни условия за освобождаване до 1 януари 2014 г. Комисията може да отхвърли условията или да предложи изменения в срок от 6 месеца след уведомлението. В такива случаи, условията за освобождаване следва да не се прилагат от съответните държави-членки преди Комисията да приеме изрично подадените отново или изменени условия.</p>	<p>4. Държавите-членки могат да формулират условия за освобождаване от разпоредбите по параграф 3 в следните случаи:</p> <p>а) ако не са изпълнени праговите условия, свързани с наличието на топлинен товар, определени в точка 1 от Приложение VIII;</p> <p>б) ако изискването в параграф 3, буква б), свързано с местоположението на инсталацията, не може да бъде изпълнено поради необходимост тя да бъде разположена в близост до геоложка формация за съхранение на CO₂, разрешено съгласно Директива 2009/31/ЕО;</p> <p>в) ако икономически анализ показва, че разходите надхвърлят ползите, при сравнение с разходите на база цялостния жизнен цикъл, включително инфраструктурните инвестиции, за осигуряване на същото количество разделно генерирани електроенергия и <u>топлинна енергия или хладилна енергия</u>;</p> <p>Държавите-членки трябва да уведомят Комисията за подобни условия за освобождаване до 1 януари 2014 г. Комисията може да отхвърли условията или да предложи изменения в срок от 6 месеца след уведомлението. В такива случаи, условията за освобождаване следва да не се прилагат от съответните държави-членки преди Комисията да приеме изрично подадените отново или изменени условия.</p> <p>г) ако по икономически причини или за осигуряване на стабилността на мрежата е необходимо да се издаде разрешение за пускане в експлоатация на високоефективни централи на газ или въглищни централи.</p>

Изложение на мотивите

Наред с използването на високоефективна когенерация държавите-членки следва да имат възможността да издават разрешения за пускане в експлоатация и на високоефективни нови централи на газ или въглищни централи по икономически причини или за осигуряване на стабилността на мрежата. Предвидената в проекта за директива дерогация, според която Комисията следва да има запазено право да упражнява контрол, не е достатъчна за тази цел. Оценката на икономическата полза на дадена централа и на нейния принос за осигуряване на стабилността на мрежата трябва да продължи да бъде въпрос от компетенцията на държавите-членки.

Изменение 14

Член 19, параграф 4

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Комисията оценява годишните доклади и допълнителните доклади и преценява степента, до която държавите-членки са осъществили напредък за постигане на националните цели за енергийна ефективност, чието определяне се изисква съгласно член 3, параграф 1, както и за изпълнението на настоящата директива. Комисията представя своята оценка на Европейския парламент и Съвета. Въз основа на своята оценка на докладите, Комисията може да отправя препоръки за държавите-членки.</p>	<p>Комисията оценява годишните доклади и допълнителните доклади и преценява степента, до която държавите-членки са осъществили напредък за постигане на националните цели за енергийна ефективност, чието определяне се изисква съгласно член 3, параграф 1, както и за изпълнението на настоящата директива. Комисията представя своята оценка на Европейския парламент и Съвета. Въз основа на своята оценка на докладите, Комисията може да отправя препоръки за държавите-членки. <u>Що се отнася до годишните доклади и допълнителните доклади държавите-членки трябва да прилагат механизми, улесняващи достъпа на местните и регионалните власти до необходимата информация за изготвянето на тези доклади.</u></p>

Изложение на мотивите

В параграф 13 от своите политически препоръки Комитетът на регионите подчертава важната роля на регионалните и местни участници в процеса на изпълнение на програмите за енергийна ефективност. В този смисъл се предлага да се увеличи степента на участие чрез поредица от мерки, включително тези, посочени в буква г) за насърчаване на регионалните и местните власти да въведат механизми за мониторинг и отчитане на енергията и на емисиите на парникови газове с цел подобряване на ефективността на политически решения. За да се въведат механизми, които впоследствие да послужат като основа за изготвянето, с държавите-членки, на годишните доклади и на допълнителните доклади, които в крайна сметка ще бъдат оценявани от Комисията, е необходимо да се осигурят средства, които да осигурят достъп до по-пълна информация от тази, с която разполагат енергийните оператори.

Изменение 15

Член 19, параграфи 8 и 9

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
8. До 30 юни 2018 г. Комисията следва да докладва на Европейския парламент и Съвета относно прилагането на параграф 6. Ако това е уместно, този доклад може да бъде последван от законодателно предложение, имащо една или повече от следните цели:	8. До 30 юни 2018 2016 г. Комисията следва да докладва на Европейския парламент и Съвета относно прилагането на параграф 6. Ако това е уместно, този доклад може да бъде последван от законодателно предложение, имащо една или повече от следните цели:
а) промяна на процента на задълженията за енергоспестявания по член 6, параграф 1;	а) промяна на процента на задълженията за енергоспестявания по член 6, параграф 1;
б) въвеждане на допълнителни общи изисквания, поспециално по отношение на въпросите, посочени в член 6, параграф 5.	б) въвеждане на допълнителни общи изисквания, поспециално по отношение на въпросите, посочени в член 6, параграф 5.
9. До 30 юни 2018 г. Комисията следва да оцени напредъка на държавите-членки по отстраняване на регулаторните и нерегулаторните препятствия съгласно член 15, параграф 1; ако това е уместно, тази оценка може да бъде последвана от законодателно предложение.	9. До 30 юни 2018 2014 г. Комисията следва да оцени напредъка на държавите-членки по отстраняване на регулаторните и нерегулаторните препятствия съгласно член 15, параграф 1; ако това е уместно, тази оценка може да бъде последвана от законодателно предложение.

Изложение на мотивите

Упоменатите междинни дати изглеждат неподходящи. Сроктът 2018 г. изглежда твърде близък до срока 2020 г., за да могат да се предприемат съществени действия. Поради това Комитетът препоръчва срокът да се съкрати до 2016 г. за предаване на доклада относно прилагането на схемите за задължение в областта на енергийната ефективност и до 2014 г. за оценката на осъществения от държавите-членки напредък в премахването на законодателните пречки.

Изменение 16

нов член – член 15

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
	<u>1. Като съгласуват своите действия с регионалните и местните власти и участници, държавите-членки взимат всички необходими мерки, за да гарантират обучение на специалистите в сектора на енергийната ефективност. За тази цел държавите-членки осигуряват подходящо предлагане на обучение на работното място на всички работещи специалисти. Те гарантират също, че програмите за обучение на бъдещите специалисти се преразглеждат и адаптират редовно в тази насока. Като съгласуват своите действия с регионалните и местните власти и участници, държавите-членки гарантират също предлагането на обучение, достъпно за всички, и на достатъчен капацитет за обучението на подходящ брой сертифицирани експерти, които да издават сертификатите за енергийни характеристики и да инспектират техническите системи.</u>

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
	<p><u>2. Държавите-членки в сътрудничество с регионалните и местните власти и участници изготвят доклади относно предприетите инициативи и постигнатите резултати в областта на обучението така, както и относно новите мерки, които смятат да предприемат в случай на необходимост. В сътрудничество с регионалните и местните власти и участници изготвят проучване на потребностите в областта на обучението.</u></p>

Изложение на мотивите

Обучението на експерти и специалисти в секторите, които имат отношение към енергийната ефективност, е необходимо, за да се постигнат целите за разгръщане на мерки в областта на енергийната ефективност, а също и за да се гарантира качеството и ефективността на предприетите операции. Регионалните и местните власти са необходими за разработването и осъществяването на тези обучения.

Изменение 17

Приложение 3

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Изисквания за енергийна ефективност във връзка със закупуването на продукти, услуги и сгради от публични институции</p> <p>Публичните институции, които закупуват продукти, услуги или сгради трябва:</p> <p>а) когато даден продукт попада в обхвата на делегиран акт, приет съгласно Директива 2010/30/ЕС или Директивата на Комисията за прилагане на Директива 92/75/ЕИО, да закупуват само продуктите, отговарящи на критерия за принадлежност към най-високия клас на енергийна ефективност, като в същото време вземат под внимание ефективността на разходите, икономическата осъществимост и доколко продуктите са технически подходящи, както и условието за наличие на достатъчно конкуренция;</p> <p>б) когато даден продукт не попада в обхвата по точка а), но попада в обхвата на мярката за прилагане по Директива 2009/125/ЕО, приета след влизането в сила на настоящата директива, да закупуват само продукти, съответстващи на показателите за енергийна ефективност, формулирани в мярката за прилагане;</p> <p>в) при закупуване на продукти, представляващи офис оборудване, попадащи в обхвата на Решение [2006/1005/ЕО][1] на Съвета, да избират продукти, отговарящи на изисквания за енергийна ефективност, които да са не по-малко строги от посочените в Приложение В към Споразумението, приложено към горепосоченото решение;</p> <p>г) да закупуват единствено такива автомобилни гуми, които отговарят на критерия за най-висок клас енергийна ефективност на използване на горивата, определен в Регламент (ЕО) № 1222/2009[2]. Това изискване не следва да възпрепятства публичните институции да закупуват гуми с най-висок клас на сцепление с влажна пътна настилка или съответно клас на външния шум при търкаляне, когато това е обосновано от съображения за безопасност или обществено здраве;</p> <p>д) в своите тържни процедури за договори за услуги да изискват от доставчиците на услуги да използват при изпълнението на въпросните услуги само продукти, отговарящи на изискванията в букви а)–г);</p> <p>е) да закупуват или наемат единствено такива сгради, които отговарят поне на минимално допустимите изисквания за енергийни характеристики, споменати в член 4, параграф 1. Спазването на тези изисквания се удостоверява чрез сертификатите за енергийни характеристики по член 11 от Директива 2010/31/ЕС.</p>	<p>Изисквания за енергийна ефективност във връзка със закупуването на продукти, услуги и сгради от публични институции</p> <p>Публичните институции, които закупуват продукти, услуги или сгради трябва:</p> <p>а) когато даден продукт попада в обхвата на делегиран акт, приет съгласно Директива 2010/30/ЕС или Директивата на Комисията за прилагане на Директива 92/75/ЕИО, да закупуват само продуктите, отговарящи на критерия за принадлежност към най-високия клас на енергийна ефективност, като в същото време вземат под внимание ефективността на разходите, икономическата осъществимост и доколко продуктите са технически подходящи, както и условието за наличие на достатъчно конкуренция;</p> <p>б) когато даден продукт не попада в обхвата по точка а), но попада в обхвата на мярката за прилагане по Директива 2009/125/ЕО, приета след влизането в сила на настоящата директива, да закупуват само продукти, съответстващи на показателите за енергийна ефективност, формулирани в мярката за прилагане;</p> <p>в) при закупуване на продукти, представляващи офис оборудване, попадащи в обхвата на Решение [2006/1005/ЕО][1] на Съвета, да избират продукти, отговарящи на изисквания за енергийна ефективност, които да са не по-малко строги от посочените в Приложение В към Споразумението, приложено към горепосоченото решение;</p> <p>г) да закупуват единствено такива автомобилни гуми, които отговарят на критерия за най-висок клас енергийна ефективност на използване на горивата, определен в Регламент (ЕО) № 1222/2009[2]. Това изискване не следва да възпрепятства публичните институции да закупуват гуми с най-висок клас на сцепление с влажна пътна настилка или съответно клас на външния шум при търкаляне, когато това е обосновано от съображения за безопасност или обществено здраве;</p> <p>д) в своите тържни процедури за договори за услуги да изискват от доставчиците на услуги да използват при изпълнението на въпросните услуги само продукти, отговарящи на изискванията в букви а)–г);</p> <p>е) да закупуват или наемат единствено такива сгради, които отговарят поне на минимално допустимите изисквания за енергийни характеристики, споменати в член 4, параграф 1. Спазването на тези изисквания се удостоверява чрез сертификатите за енергийни характеристики по член 11 от Директива 2010/31/ЕС.</p>

Изложение на мотивите

Въпреки че разбираме, че целта на тази подточка е да се накарат публичните органи да разширят обхвата на директивата върху доставчиците на услуги, като по този начин постигнат ефект на мултипликатора, с тази разпоредба се налага значителна административна и финансова тежест по отношение на прецизния контрол на спазването от изпълнителите, която излиза извън рамките на разумната проверка за това дали услугата е предоставена в съответствие с условията на търга.

Брюксел, 14 декември 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

Становище на Комитета на регионите относно „Обща консолидирана основа за облагане с корпоративен данък (ОКООКД)“

(2012/C 54/10)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ:

- приветства факта, че още от създаването на Европейския съюз данъчното облагане на предприятията е обект на особено внимание като важен елемент от изграждането на вътрешния пазар;
- е на мнение, че ако изчисляването на данъчната основа се извършва само от една данъчна администрация, която освен това е компетентна по всички въпроси или спорове, свързани с тази данъчна основа, това ще опрости работата и ще съкрати административните разходи на предприятията, които ще се обръщат само към една администрация, а не към 27, когато определят данъчната си основа;
- би искал Комисията да разгледа въздействието на механизъм, при който данъчните загуби да могат да бъдат прехвърляни за неограничен срок от време, и да проучи евентуални мерки срещу злоупотребите;
- без пряко да поставя под въпрос принципа на директивата, все пак е на мнение, че предложението трябва да бъде преразгледано, с оглед необходимостта от а) достатъчни количествени и качествени показатели, които да позволяват да се направи пълна оценка на последиците за субсидиарността, свързани с подобно предложение от трансграничен характер; б) повече данни за цялостните последици от ОКООКД; и в) оценка на въздействието на предложението върху местните и регионалните власти;

Докладчик	г-н Gusty GRAAS (LU/АЛДЕ), член на Общинския съвет на Bettembourg
Отправен документ	Предложение за директива на Съвета относно обща консолидирана основа за облагане с корпоративен данък (ОКООКД) COM(2011) 121 окончателен

I. ВЪВЕДЕНИЕ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

1. приветства факта, че още от създаването на Европейския съюз данъчното облагане на предприятията е обект на особено внимание като важен елемент от изграждането на вътрешния пазар;

2. смята, че развитието на трансграничните икономически дейности често се сблъсква с голям брой различни правила, по-специално в областта на данъчното облагане, което е голям проблем в частност за малките и средните предприятия и пречка за развитието на вътрешния пазар;

3. се позовава и на съобщението на Комисията от 1990 г. (SEC(90) 601) относно данъчното облагане на предприятията, което стои в основата на различни важни мерки в областта на прякото данъчно облагане — като Директивата за сливанията 90/434/ЕИО, Директивата за дружествата майки и дъщерните дружества 90/435/ЕИО и Арбитражната конвенция 90/436/ЕИО. Десетилетие по-късно Директивата за плащания на лихви и роялти 2003/49/ЕО допълни списъка с европейските мерки в областта на данъчното облагане;

4. констатира със задоволство, че от 2000 г. Комисията поде отново по-амбициозна политика в областта на данъчното облагане, с намерението да се определи единна и консолидирана основа за облагане с корпоративен данък за всички дейности на предприятията на равнище ЕС. Тази „нова“ амбиция на Комисията беше потвърдена в съобщенията от 2003 г. (COM(2003) 726) и от 2005 г. (COM(2005) 702);

5. отбелязва, че декларациите на Комисията придобиват конкретно изражение през ноември 2004 г. със създаването на работна група, имаща за задача да проучи въвеждането на обща консолидирана основа за облагане с корпоративен данък (работна група ОКООКД);

6. се запозна с работата на работната група ОКООКД, по-специално с работния документ, наречен „ОКООКД: начален проект на техническа рамка“ (СССТВ/WR/57), който до голяма степен поставя техническите основи на предложението за директива на Съвета относно обща консолидирана основа за облагане с корпоративен данък (ОКООКД) от 16 март 2011 г. (COM(2011) 121 окончателен), разглеждано в настоящото становище;

II. ОЦЕНКА НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

7. е на мнение, че ако изчисляването на данъчната основа се извършва само от една данъчна администрация, която освен това е компетентна по всички въпроси или спорове, свързани с тази

данъчна основа, това ще опрости работата и ще съкрати административните разходи на предприятията, които ще се обръщат само към една администрация, а не към 27, когато определят данъчната си основа;

8. отбелязва, че концепцията за обслужване на едно гише (главен данъчен орган) не бива да доведе до това, групите от дружества да могат свободно да избират своето седалище за данъчни цели в Европа, както правят групите от дружества, чието дружество майка е в трета страна;

9. отбелязва, че според Комисията консолидирането на облагаемите резултати би дало отговор на въпросите, свързани с трансферната цена и също би довело до значителни икономии по отношение на административните разходи за предприятията, тъй като „общоевропейските“ трансакции няма повече да бъдат включвани в съобщенията за трансферна цена. Консолидирането би отговорило и на въпросите, свързани с трансграничната компенсация на загубите;

10. отбелязва, че в предложението изрично се посочва, че то „няма за цел да окаже влияние върху данъчните приходи и въздействието върху разпределението на данъчните основи между държавите-членки на ЕС (...)“, но естественият и логичен завършек на ОКООКД е съгласуването на ставките за корпоративния данък;

11. припомня, че предметът на предложението е установяване на общи правила за определяне на данъчната основа на предприятията, които работят при този режим. Когато тези предприятия са част от група, определянето на общата данъчна основа би следвало също да става на базата на консолидирана основа;

12. подчертава, че настоящото предложение не включва хармонизиране на данъчните ставки и че държавите-членки във всички случаи ще прилагат свои собствени данъчни ставки за своя дял от данъчната основа на данъкоплатците. Би трябвало обаче да се помисли за въвеждането на минимална данъчна ставка, която същевременно да бъде умерена, за да позволява здравословна данъчна конкуренция между държавите-членки;

13. отбелязва, че директивата ще се прилага към дружества, създадени в съответствие със законодателството на държава-членка, които (i) приемат една от формите, изброени в Приложение I на директивата и (ii) подлежат на облагане с някой от данъците, изброени в Приложение II на директивата, или подобен данък, въведен впоследствие („местни дружества“ (Sociétés Résidentes) или „SR“). Освен това директивата ще се

прилага към дружествата, създадени в съответствие със законодателството на трета държава, когато (i) приемат една от формите, изброени в Приложение I⁽¹⁾ на директивата и (ii) подлежат на облагане с някой от данъците, изброени в Приложение II на директивата („чуждестранни дружества“ (Sociétés Non-Résidentes) или „SNR“);

14. си задава въпроса дали и командитните дружества не трябва да подлежат на режима на ОКООКД;

15. отбелязва, че местните и чуждестранните дружества ще бъдат подчинени на правилата, предвидени в предложението, единствено ако изберат да ги прилагат;

16. набляга на факта, че когато дадено дружество работи при режима, установен с настоящата директива, то престава да бъде подчинено на националните разпоредби относно корпоративния данък за всички области, регламентирани с директивата, освен ако не е указано друго;

17. отбелязва с удовлетворение, че разходите, подлежащи на приспадане, включват и разходите за научноизследователска и развойна дейност, свързани с набиране на собствен или привлечен капитал за целите на дейността; отхвърля незабавното приспадане на разходите за дълготрайни стопански активи;

18. предлага периодично възникващите разходи, свързани с опазване на околната среда и намаляване на парниковите газове, също да бъдат смятани за разходи, подлежащи на приспадане;

19. би искал Комисията да разгледа въздействието на механизъм, при който данъчните загуби да могат да бъдат прехвърляни за неограничен срок от време, и да проучи евентуални мерки срещу злоупотребите;

20. набляга на факта, че режимът на ОКООКД въвежда самостоятелни правила за изчисляване на данъчната основа на дружествата, а не счетоводни правила. Предложението няма да се отрази на националните правила, свързани с финансовото счетоводство;

21. счита, че за цялостно постигне на целта за административно опростяване установяването на обща консолидирана основа за облагане следва да се съпътства от въвеждане на общи счетоводни правила;

22. отбелязва, че настоящата схема на разпределение би довела до намаляване на данъчните приходи на 11 държави-членки въз основа на доброволно избрана ОКООКД. Освен това доброволно избрана ОКООКД би довела до понижение на brutния вътрешен продукт и заетостта в 21 държави-членки;

III. РАЗЛИЧИЯ

23. припомня, че законодателството в областта на прякото данъчно облагане попада в обхвата на член 115 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), съгласно който Съветът се произнася с единодушие, в съответствие със

⁽¹⁾ Всяка година Комисията приема списък, в който се посочват видовете дружества от трети страни, които се считат за такива от подобен вид (член 3 от предложението).

специална законодателна процедура и след консултация с Европейския парламент и с Европейския икономически и социален комитет;

24. отбелязва, че някои национални парламентарни камари са изпратили до председателите на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията мотивирани становища, в които изразяват тревогата си във връзка със спазването на принципа на субсидиарност;

IV. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ МЕСТНИТЕ И РЕГИОНАЛНИТЕ ВЛАСТИ

25. посочва, че предложението не разглежда местните и регионалните данъци, тъй като обхваща само „данъците върху дружествата, изброени в приложение II“, в което са включени, по същество, основните национални преки данъци на държавите-членки;

26. въпреки това счита, че предложението е от голямо значение за местните и регионалните власти, значителна част от приходите на които идват от (i) местни или регионални данъци, събирани съгласно националната данъчна основа, или по-често от (ii) дял от националния корпоративен данък⁽²⁾;

27. заключава, че въпреки че предложението не се отнася пряко до местните и регионалните данъци, в повечето държави-членки те ще бъдат пряко засегнати от въвеждането на системата ОКООКД. Независимо че предложението не го налага, изглежда очевидно, че държавите-членки, които ще предложат възможността за ОКООКД на своите данъкоплатци, ще я използват и за определяне на техните местни и регионални данъци. Ако се вземе обратното решение, това би означавало определянето на данъчната основа да продължи да се извършва на местно и регионално равнище по старите национални правила, което, естествено, значително ще намали предимствата на режима ОКООКД;

28. счита, че следва приоритетно да се разгледа този аспект на предложението за директива, още повече, че приложения II и III може да породят различни тълкувания. Действително, приложение III включва неподлежащите на приспадане данъци, които понякога са данъци с чисто местен или регионален характер. Ако данъчната основа се определя на национално равнище, би имало смисъл местните/регионалните данъци и такси да се включат в приложното поле, с цел тяхната данъчна основа да остане подобна на тази, която е определена на европейско равнище и ще се прилага на национално равнище. От друга страна, ако едно предприятие избере единна данъчна декларация на европейско равнище и данъчните приходи след това се преразпределят, ще е необходимо местните/регионалните власти да получат полагащото им се в съответствие с предвиденото в закона;

29. счита, че по тази причина е целесъобразно ясно да се определят положенията, в които ОКООКД ще се отрази на облагането с корпоративен данък на местните или регионалните власти;

30. Тъй като всяка промяна в корпоративния данък би могла да се отрази върху регионите и общините, Комитетът изразява съжаление, че липсва точна информация за въздействието на тази директива върху местните и регионалните власти;

⁽²⁾ Вж. проучването на Center for Strategy and Evaluation Services „Local and Regional Corporate Taxes across the EU“ (Местни и регионални корпоративни данъци в ЕС), Briefing Paper, юли 2011 г.

V. ЗАКЛЮЧЕНИЯ

31. е загрижен да защитава интересите на местните и регионални власти и смята, че е необходимо да се направи задълбочен анализ на въздействието върху бюджетите на общините и регионите преди влизането в сила на предложението за директива относно ОКООКД;

32. следователно се обявява за създаването на ad hoc работна група, съставена от членове на КР, Комисията и местните/регионалните данъчни администрации, която да извърши този анализ;

33. смята, че всички държави-членки трябва да обърнат повече внимание на последствията от предложението за директива и да изпратят в най-кратък срок на Комисията своите бележки и коментари, подкрепени от професионални и независими проучвания;

34. счита, че по-голямо хармонизиране на данъчното законодателство ще се постигне, само ако ОКООКД влезе в сила във всички държави-членки;

35. се пита дали системата за избор, предвидена в директивата, може да доведе до допълнителна административната работа както за предприятията, така и за данъчните администрации и следователно дали не е необходимо да се предвиди преходен период само в случай, че бъде избрана ОКООКД. Освен това Комитетът на регионите си задава въпроса дали след преразглеждане на текста ОКООКД не следва да бъде въведена задължително в края на преходния период поне за относително големите предприятия;

36. предлага ОКООКД да се въведе отведнъж, защото само по този начин може изцяло да се постигне свързаният с хармонизирането ефект на опростяване;

37. се обявява за преразглеждане на схемата на разпределение, за да се отчита по-добре икономическото положение в различните държави-членки;

38. си задава въпроса дали, с оглед на настоящите финансови проблеми в Европа, както и отрицателното им въздействие върху данъчните постъпления и заетостта, както се изтъква в изготвената от Комисията оценка на въздействието и в други проучвания, е подходящ моментът да се пристъпи към този толкова важен етап в данъчната хармонизация;

39. смята, че предложението за директива следва да се позовава повече на правилата на националните съдилища в областта на правните процедури;

40. отбелязва желанието на европейските предприятия да опростят данъчните си процедури, да компенсират вътрешногруповите си загуби и да се премахне двойното данъчно облагане и свръхоблагането, на които са жертва при сегашната система;

41. от друга страна изразява безпокойство от много различните, но предимно отрицателни последици в държавите-членки, както по отношение на данъчните приходи, така и по отношение на растежа и заетостта;

42. се пита дали режимът ОКООКД като цяло ще представлява опростяване за предприятията или напротив – източник на данъчно планиране и следователно на допълнителни усложнения. Поради незадължителния характер на режима, предприятията наистина ще са принудени да го проучат по-подробно, в допълнение към съществуващите 27 режима, както и редовно да преразглеждат решението си да го изберат или не ⁽³⁾;

43. се пита дали не съществуват други алтернативи на ОКООКД, по-малко сложни, особено за малките и средните предприятия, по отношение на трансграничната компенсация на загубите. Във връзка с това Комитетът препраща към съобщението на Комисията COM(2006) 824;

44. на последно място си задава въпроса дали тази мярка е пропорционална, предвид броя европейски групи, които ще се решат да се възползват от нея;

45. преценява, че във всички случаи предложението за директива е непълно, тъй като не включва местните и регионалните данъци. Съществува риск това да превърне проблемите от национално на местно или регионално равнище, тъй като при сегашния вид на предложението, различията в режима и необходимостта от определяне на данъчната основа по различен начин ще се запазят по отношение на местните и регионалните данъци; ето защо се застъпва за отворена клауза в полза на местните и регионалните данъци, така че държавите-членки да могат да предприемат необходимите мерки;

46. без пряко да поставя под въпрос принципа на директивата, все пак е на мнение, че предложението трябва да бъде преразгледано, с оглед необходимостта от а) достатъчни количествени и качествени показатели, които да позволяват да се направи пълна оценка на последиците за субсидиарността, свързани с подобно предложение от трансграничен характер; б) повече данни за цялостните последици от ОКООКД; и в) оценка на въздействието на предложението върху местните и регионалните власти;

⁽³⁾ Вж.: Leon Bettendorf, Michael, P. Devereux, S. Loretz и Albert van der Horst, Corporate tax reform in the EU: Weighing the pros and cons („Реформа на корпоративното данъчно облагане в ЕС: Оценка на плюсовете и минусите“), Vox, 20 март 2011 г.

VI. ПРЕПОРЪКИ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ

Изменение 1

COM(2011) 121 окончателен

Член 12

Подлежащи на приспадане разходи

Добавя се текст, както следва:

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Подлежащите на приспадане разходи включват всички разходи за продажби и чисти разходи за подлежащ на приспадане данък върху добавената стойност, направени от данъкоплатеца с цел получаване или обезпечаване на доход, включително разходи за научноизследователска и развойна дейност и разходи, направени при набиране на собствен капитал или привлечен капитал за целите на дейността;	Подлежащите на приспадане разходи включват всички разходи за продажби и чисти разходи за подлежащ на приспадане данък върху добавената стойност, направени от данъкоплатеца с цел получаване или обезпечаване на доход, включително разходи за научноизследователска и развойна дейност и разходи, направени при набиране на собствен капитал или привлечен капитал за целите на дейността; <u>Периодично възникващите разходи, свързани с опазването на околната среда и намаляването на парниковите газове, също се смятат за разходи, подлежащи на приспадане;</u>

Изложение на мотивите

За да се води ефективно борба срещу унищожаване на природата и срещу изменението на климата, е препоръчително в корпоративното данъчно облагане да се предвидят стимули за данъкоплатците да инвестират повече в опазване на околната среда.

Изменение 2

COM(2011) 121 окончателен

Член 133

Преглед

Добавя се текст, както следва:

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
В срок от пет години от влизането в сила на настоящата директива Комисията прави преглед на прилагането и докладва на Съвета относно действието на настоящата директива. Докладът включва по-специално анализ на въздействието на механизма, установен в глава XVI от настоящата директива, върху разпределението на данъчните основи между държавите-членки.	В срок от пет години от влизането в сила на настоящата директива Комисията прави преглед на прилагането и докладва на Съвета относно действието на настоящата директива. Докладът включва по-специално анализ на въздействието на механизма, установен в глава XVI от настоящата директива, върху разпределението на данъчните основи между държавите-членки. <u>Докладът трябва задължително да включва и анализ на въздействието на директивата върху местните и регионалните власти.</u>

Изложение на мотивите

Тъй като не може да се отрече, че тази директива ще има значително въздействие на регионално и местно равнище, е наложително пет години след влизането в сила на директивата Комисията да направи оценка на въздействието и върху регионалните и местните бюджети.

Брюксел, 14 декември 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2012 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на DVD	на 22 официални езика на ЕС	1 310 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	840 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на DVD (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	100 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), DVD, едно издание на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език/езици в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в едно общо многоезиково DVD.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготовителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

